

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DURMADAN LEYLA

ASLI TOHUMCU

ASLI TOHUMCU • Durmadan Leyla

ASLI TOHUMCU Aralık 1974'te Leverkusen'de doğdu, Bursa'da büyüdü. İngiliz Dili ve Edebiyatı öğrenimi gördü; çeşitli yayınevlerinde editörlük, TRT 2'de sunuculuk ve danışmanlık yaptı; kitap ekleri çıkardı. 2003'te *Abis*, 2006'da *Yok Bana Sensiz Hayat*, 2010'da *Şeytan Geçti* ve *Taş Uykusu*, 2014'te *Ölü Reşat*, 2017'de *Sevil de Sevmeye* adlı kitapları yayımlandı. 2015'te Kutlukhan Kutlu ile *Güçoburlar* adlı derlemeyi hazırladı. Kitapları çeşitli dillere çevrilen Tohumcu, *Kadın Öykülerinde İstanbul*, *İstanbul Sokakları* (101 Yazardan 100 Sokak) ve *Merhaba Asker* adlı derlemelere öyküleriyle katkıda bulundu. 2017'de *Sevil de Sevmeye* (Seyhan Argun'un çizgileriyle) adlı öyküsü yayımlandı. *Çocuklar İçin Bolbadım Günlükleri*, *Eksimus Serüvenleri*, *Karadankaçanlar*, *Dünyayı Döndüren Kız*, *Üç*, *İkiii*, *Birr*, *Ateş!* ve *Hışır Hışır Kırt Kırt* adlı kitapları yazdı. Kızı Tomris'le İstanbul'da yaşıyor.

İletişim Yayınları 2609 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 449

ISBN-13: 978-975-05-2407-3

© 2018 İletişim Yayıncılık A. Ş. (1. Basım)

1. BASKI 2018, İstanbul

EDITÖR Levent Canteke

KAPAK Suat Aysu

KAPAK RESMİ "Berlin'den bir sokak sanatı örneği"

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Güneş Akkor

BASKI Usta Ofset Ambalaj ve Matbaacılık · SERTİFİKA NO. 36070

Maltepe Mahallesi, Davuşpaşa Caddesi, Güven İş Merkezi, No: 83,
B Blok, 2. Kat 382-383, Zeytinburnu 34010 İstanbul, Tel: 212.565 44 32

CİLT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,
Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

ASLI TOHUMCU

Durmadan Leyla

*şu genç yaşıma...
en güzel çağıma...*

***Durmadan Leyla'daki roman kişilerinde
gerçek kişileri arayanlar aptallık etmiş olurlar.***

***“Hayatta hiçbir şeyin ortası yok;
her şey ya çok az ya çok çok.”***
BİR TAKSİCİ

Bıkkınlıkla, “Hay, Apollon’un ağzına sıçayım!” diye bağırırken günlük taze süte girip çıkmaktan neredeyse saydamlaşmış ve teni incelmış incelmış de kopacakmış gibi görünen bedenini geriye, yatağa doğru bıraktı. Bedeni, her renkten parlak ipek yastığın altında kaybolmuş yatağına yumuşak iniş yaparken havaya fırlattığı kartlar da pamuk helva rengi zeminden taş çatlasa yarım metre yukarıda, havada dağınık bir şekilde asılı kaldı. Aynı anda milyonlarca kısık sesli iç çekiş duyuldu.

Tebaasının kendisinden bıkmaması gibi dandik konularla ulvi zihnini meşgul etmeye tenezzül etmediğinden, yattığı yerden sürdürdü söylenmeyi: “Ben şikâyetten bıktım, idare dinlemekten bıkmadım. Apollon denen herifin sanattan bir gıdım anladığı yok, neden tutarsın onu hâlâ orada! Neden diyorum, neden! Diyorum hep, var bunun bir yerlerde bir tıncığı. Hayır yani, asırlar kere asırlardır yapıyor bu işi, biraz geliştir kendini, değil mi ama! Beni şöyle atletik ve kıvrak, aleti ok gibi ve yeterince erkeksi resmettirmek bu kadar mı zor! Kaldırın şunları, görmesin gözüm!”

Kartlar görünmez bir el değmişçesine oldukları yerde yana doğru süpürüldüler ve odanın böyle durumlarda pek munasip bir şekilde kendiliğinden hızla açılıveren mor kapısından dışarı atıldılar. Kartların gidişini marazi bir elemle izleyen Eros, kirpiklerini, hani görebilseniz aşktan kudurup donunuzu indirerek ona doğru koşacağınız bir edayla kırptırarak gözlerini kapattı. “Vallahi şurama kadar geldi,” diye devam etti, eliyle erkekliği hizasında bir yeri işaret ederek. Çünkü gözlerini bile isteye yumabilse de çenesini kapalı tutmayı kesinlikle beceremeyen bir tanrıydı.

Aşkın, sevişmek kadar konuşmak manasına da geldiğine kuvvetle inansa bile, hangi ara hoşsohbet bir tanrı olmanın bu derece uzağına düşmüştü hatırlayamıyordu. Buna rağmen, kendi ve sadece kendi varlığına umutsuzca âşık olduğundan, alıkoyamıyordu da kendini sürekli konuşmaktan: “Bıktım balıketi ya da efemine resmedilmekten...”

Her malın ve amın bir alıcısı olduğunu bilse dahi, aşkta ve hayatta şekle şemale her zaman önem veren bir tanrı olagelmmişti. Ne var ki Zeus’un kendisine tebaa diye tahsis ettiği yeryüzündeki eblehler sürüsü, âşık olmayı tek gecelik ilişkilere ya da evlilik denen, aşkı da cinselliği de öldüren şeye tercih etmeye başladığından beri attığı okların, attığı lafın gelişi tabii çünkü o da bütün tanrılar gibi ayak işlerini hizmetkârlarına yaptırıyordu, işte epey zamandır attırdığı aşk oklarının geri sekmesinden mustarıptı.

Hizmetkârlarından bir tanesi kendini tutamayıp arzu ettiğinden daha yüksek bir sesle, “Kimse artık onu hatırlamıyor diye mi böyle heyheyleri üzerinde bunun?” deyiverince, yattığı yerde şöyle bir toparlandı. Tanrısallığı kenara bırakıp hatırlayamadığı bir tarihte yazılmış olsalar da halen okunan hikâyelerinden, tipini sikip atmak pahasına olsa da çizilmeye devam edilen karikatürlerinden vesaire bahsetmeyi aklından geçirdiyse de iç geçirip vazgeçti.

“Yunan mitolojisi ölmedi, ölmeyecek!” diye ciyaklamak-
la yetindi.

Eros’un ciyaklamasını, bir başka hizmetkârının, “İşte şimdi sıçtık,” fısıltısı izledi. Sıçtılsa da kaderin araya girmesiyle yırtmışlardı, şöyle ki:

Eros’un kendisinin bile varlığını unuttuğu habercisi, “YÜKSEK!” diye coşkulu bir cıglık atarak hevesle girdi kapıdan içeri. “Yeryüzünden çok YÜKSEK bir DUYGU dalgası alıyoruz efendimiz Erossss! Aşağıda, nasıl bir ilişki yaşarsa yaşasın egosu hiç zedelenmeyen, her defasında yeniden âşık olabilen biri var, üstelik bu kişi bir DİŞİ!”

Dili olsa o saniye tutulacak olan Eros, “1 Nisan mı?” diye sordu önce. Haberci’nin görünmeyen kafasının iki yana sallanmasıyla oluşan hava akımını dakikalardır nefesini tutuyormuşçasına bir edayla içine çekerken, “Hadi çatlatmasana tanrını!” deyiverdi sabırsızlıkla. “Kimdir, neyin nesidir, neye benziyor anlat!”

Haberci, “Boyuna bir altmış beş,” diye girerken söze, Eros, “Pek de yer cücesiymiş,” deyiverdi hayal kırıklığıyla.

Haberci bu yorumu umursamadan sürdürdü anlatmayı: “60 kilo, ancak 58’i gördüğü oluyor. Teni beyaz, saçları vişne renginde. Bir buçuk ay kadar sonra girecek kırk yaşına.”

Yaşını duyunca Eros ipeksi kaşlarını ilgiyle kaldırarak; “Doğru kişiden bahsettiğine emin misin?” diye sordu. Haberci başıyla onaylayınca sabırsızca devam etti. “Aman dayanamayacağım senin kuru anlatımına. Hemen görmek istiyorum bu dişiyi.”

Haberci, “Elbette efendimiz,” diyerek görünmez ellerinden birinin parmaklarını şıklatınca, yardımcılarının ikisi deminden beri kulplarından kavrayarak tuttukları bakır kazanı getirip Eros’un önüne koyuverdiler. Eros’un ilgiyle eğil-

diği kazandaki su sanki onu görünce şöyle hafifçe dalgalandı ve mavili kremli bir halının üzerine uzanmış, gözleri kapalı bir kadını gösterdi.

Eros, kadının vişne rengi saçlarıyla uyumlu illerine bakıp hevesle i geçirince, Haberci, efendisinin aklından geçeni anlamış gibi, "Sırf bu yılın başından beri, tam on beş kişi illerini saymayı aklından geçirdi, yüce efendimiz. Ancak bu on beş kişiden sadece altı tanesi bunu yüzüne karşı söyleyebilme cesaretini gösterdi, üç tanesi de bu düşünceyi Gtalk, Facebook ve WhatsApp'tan yazarak iletebildi," dedi.

Eros, "Eee... Kaç tanelermiş peki?" diye sorunca, "Hiçbiri olumlu yanıt alamadığı için bilmiyoruz, her şeyi bilen efendimiz," cevabını aldı.

Bu arada Dişi, giyilmekten eprimiş siyah eşofman altının belini hafifçe aşağı sıyrarak ince, uzun parmaklarını karnına kaydırınca Eros bir daha i geçirdi. Dişi'nin biçimli tırnaklarındaki siyaha alan bordo ojelere bakarak, "Not alive-rin biriniz; ilk iş kırmızı ya da nar çiçeği ojeye geçmesini temin edelim," deyince hizmetkrlardan biri, her nasılsa oda-da kalmış kartlardan birinin resimsiz yüzüne notunu aldı.

Dişi, parmaklarını göbek deliğinden aşağı kaydırırken, "Ne iş yapar?" diye sordu Eros, gözlerini göbek deliğinin etrafındaki -dört tane sarı, yumuşak tyden alamayarak.

"Edebiyatı, entelektüel efendimiz," dedi Haberci. "o-ğunluk ezilen kesimle, kadınlarla ve LGBTI'lerle ilgili depresif öykü ve romanlar yazıyor."

"O ne?" diye sordu Eros. "LG şeyi yani."

Haberci, "LGBTI," diye tekrarladı. "Lezbiyen, gey, biseksüel, trans, interseks, efendimiz."

"Ah, yemin ediyorum çok tatlı," dedi Eros hayallere dalarak, "en kısa zamanda bir tanışma ayarlayın bana bu kesimle."

Haberci, efendisinin bu yorumunu duymazdan gelerek devam etti bilgi vermeye. "Edebiyatını dünyayı değiştirme-

ye adanmış diyebiliriz Dişi için. Özellikle kadın hakları mücadelesi açısından düşündükleri ve yapmayı hedefledikleri...”

Darlanarak, “Anladık, Haberci, bıraksam ayaküstü tez yazacaksın. Satıyor mu bari dünyayı kurtarmak?” diye sözünü kesti Eros, habercisinin.

Haberci cıklayınca, Eros zarif elleriyle istenmeyen bir şeyi itercesine bir hareket yaparak, “Nefesi kokar bunun, kim ne yapsın bunu?” diye kestirip attı.

Haberci, “Değişik mecralara yazı yazarak geçiniyor, durumu çağdaşlarına göre fena sayılmaz aslında, babası birinci dereceden emekli devlet memuru, annesi de emekli edebiyat öğretmeni, şimdilerde bir etüt merkezinde çalışıyor hatıta,” diye açıkladı.

“Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün, diyorsun da bize ne bundan Haberci?” diye ulvice sıkıntılılandı Eros.

Haberci, “Yani efendimiz,” diye sürdürdü açıklamayı, “ailesi maddi desteğini eksik etmiyor Dişi’den. İtibarı yüksek, para kazanamıyorsa da değer verilen bir yazar.”

“Babasının sırtından geçinen bir kadın hakları mücadelecisi ha!” dedi Eros, görseniz sonsuza dek alay konusu olmaktan gocunmayacağınız bir edayla sırtarak. “Neyse. Tutkulu olur yazarlar, en azından benim gençliğimdekiler öyleydiler,” dedi Eros ve tam saatlerce sürecek bir monoloğa başlayacaktı ki kendini bile şaşırtarak, “Peki... şu an tam olarak ne yapıyor?” diye sordu. Sorar sormaz da pişman oldu. Yeryüzündeki fanilerin yaşayışı, bazı açılardan ona hâlâ filin hortumuyla kıcını yıkamak kadar çekici geliyor ve hüzünlenmesine yol açıyordu.

Eros’un sorusuyla gözlerini tekrar kazana çeviren Haberci bir müddet gırtlığına tûy kaçmış gibi gıdakladıktan sonra, “Kendisiyle oynuyor, efendimiz,” diye fısıldadı, ancak kendisi, kendisiyle oynarken efendisine yakalansa hissedeceği bir utançla.

Bu karşılık üzerine Eros'un ilgisi ve aleti iyice kabardı, kendini tutamayarak, "Gelmedi ki şu Dişi gibi bir fani tanrılar katına," deyiverdi. Hemen kendini toparlayarak, "Zıyanlık tabii bir yanıyla ama bu defalık mazur göreceğim," dedi. "Evet, başka neler anlatabilirsin bana bu Dişi'yle ilgili?" diye sordu.

"Yeni boşandı," diyen Haberci'nin yanıtı kazandan gelen iç gıcıklayıcı inleme arasında gûme gitti.

Eros kabarmış erkekliğine dokunarak iç geçirdi ve hemen üzücü bir şeyler düşünmeye çabaladı. Zeus'a çok gıcık kapıldığı bir seferinde istifasını verip bir Sentor'un sırtında Olimpos Dağı'ndan aşağı inmeye niyetlenmesini, pek afili bir havada başladığı bu isyanın, kaba etinin Sentor'un eyersiz sırtında su toplaması ve Dağ'ın aşağısında gidilecek bir yer bulunmamasını keşfetmesiyle kâbusa döndüğü günü anımsadı. Nihayet erkekliği sönünce, "Evetttt, nerede kalmıştık Haberci?" dedi.

Haberci, "El ve ayaklarının güzelliğinin öne çıktığını söyleyebiliriz, efendimiz," diye devam etti. "Hele bacaklarını görmemiz lazım. Göğüslerini de beğeniyor."

Eros merakla kazana eğilerek, "Yaklaştırın biraz görüntüyü canım, bu ne böyle!" dedi. "Hımm, portakal gibi göğüsleri, güzelll. Başka?"

"Poposunu sevdiği söylenemez pek," dedi Haberci. "Karnını da bir türlü düzleyememesini bayağı dert ediniyor."

"Aldırsın o zaman o da canım, ne var bunda dert edilecek. Yok mu bildiğimiz iyi bir estetikçi, yönlendirelim hemen," dedi Eros.

"O iş yaş, bilge efendimiz," diye karşılık verdi Haberci. "Fiziksel güzelliği dert edinmeyi kendine kesinlikle yediremiyor. Zekâsıyla övünmeye ve övülmeye pek alışkın, pek düşkün diyebiliriz."

Eros bunaltıyla, "Ah, şu yaratıcı kadınlar," dedi. "Başka?"

diye ekledi sabırsızlıkla.

Haberci bir an kafasındakileri toparlamaya çalışır gibi durdu. “Eee, Türkiye’nin İstanbul şehrinde kutu kadar bir evde yaşıyor. Çevresi geniş, muhabbetli biri olarak tanınıyor. Ancak ziyadesiyle duygusal ve heyecanlı. Ya deli oluyor mutluluktan ya da kendini balkondan aşağı atıyor mutsuzluktan.”

Eros, “Aman Hades kulağına kurşun,” diyerek tebaasından en yakınındaki birinin görünmez kafasına parmağını tıklattı. “Asklepios’a haber salın da hemen bir antidepresan yazıversin.”

Haberci hemen cep telefonuna davranarak bir sesli mesaj attı. Gözü telefona kayan Eros, “Dokuz mu o?” diye sordu.

“Hayır, efendimiz,” diye yanıt verdi Haberci. “Dokuzu baharda piyasaya sürecekle, sürülmeden bir ay önce elinizde olur mutlaka.”

“İyi, iyi,” dedi Eros heyecanının sesine yansımaya engel olamayarak. “Gönderiyorlar, ayıp olmasın diye kullanıyorum işte ben de, yoksa meraklısı olduğumdan değil. Pekâlâ... Neler var bakalım şimdi elimizde bu Dişi’yle ilgili başka? Ha, bir de adı ne?”

Haberci efendisine yaklaşp izin istedikten sonra kulağına kısacık bir şeyler fısırdadı.

Eros, “İsmiyle müsemma ama daha şehvetli bir şey bulunabilir pekâlâ. Değiştirmeyi düşünür mü bir araştırın,” dedi. “Satışları da artabilir şöyle fiyakalı bir isimle.”

Haberci, “Hayatta en takıntılı olduğu konu adıyla soyadı maalesef, efendimiz,” diye bildirdi. “Adını bizzat babası koymuş. Hep babasını örnek aldığından soyadından vazgeçmeyi de asla düşünmüyor.”

Eros, “Sözde güçlü kadınların en gıcık olduğum özelliği,” diye şarladı, ardından romantik bir iç çekişle, “Ah, aşkından erkeğinin aletini ağzına, adını kafa kâğıdına almak-

tan başka şey istemeyen o tutkulu kadınları özlüyorum,” diye ekledi.

Haberci, “Dişi’nin tutkudan anladığı bu dediklerinizin tam aksi aslında, efendimiz,” deyiverdi kendini tutamayarak.

“Olabilir... de, bana ne bundan Haberci!” karşılığını verdi Eros. “Şimdi n’apıyor?” diye sordu ardından.

Haberci gözünü tekrar kazana çevirerek, “Hazırlanıyor,” diye açıkladı. “Bu akşam bir randevusu var.”

“Ay, kışına ip mi bağlıyor, doğum kontrolünden anladıkları bu mu şimdilerde?” diye sordu Eros hayretten az kaldı kazana düşecek gibi olarak.

“O bir tanga efendimiz,” dedi Haberci. Eros’un her zamankinden daha tuhaf baktığını görünce de, “Yeni nesil don,” diye açıkladı.

Eros dilini dudaklarının üzerinde gezdirdi ve “Ben de istiyorum bundan, mümkünse parlak renklerinden olsun,” diye buyurdu. “Biriniz kredi kartımla alıversin hemen.”

Asırlardır Eros’un dizinin dibinde durmaktan ve onun yakınmalarını dinlemekten kendini kesecek derecede bunalmış tebaada bu alışverişi gerçekleştirmek konusunda ciddi bir itiş kakış yaşandı.

“Hangisine taksit yapıyorlarsa o kartı kullan, hediye para birikiyor mu diye sormayı da unutma sakın,” diye tembihledi Eros yola koyulan hizmetkârını. Ardından tekrar Haberci’ye döndü. “Eee Haberci? Akşama randevusu var diyor-dun? Kiminle, nerede! Kerpetenle mi laf alacağız ağzından şekerim,” diye ciyakladı. Ciyaklaması kazandaki suyu bir kez daha dalgalandırdı. “Hem... madem randevusu var, neden kendiyle oynuyor?”

Haberci, efendisine bu dışiden bahsettiğine pişman olur gibi olmuştu ama artık bu bahsi geri alamayacağından, “Orgazm ile ilgili bir kitabı başucundan ayırmıyor şu sıralar,” diye açıklamaya girişti. “O kitapta, seksten önce yapılan mas-

tür...” Devam etmeden önce boğazındaki gıcığı öksürerek geçiştirdi, “...basyonun sekste boşalmayı kolaylaştırdığını okuduğundan beri...”

“Ay yazık, canımmmm,” diye lafını kesti Eros Haberci’nin. “Çok mu zor boşalıyor?”

“Yok öyle değil, efendimiz...” dedi Haberci. “Şey... şeyden dolayı...”

“Neyden dolayı Zeus’un cezası, konuşsana!” diye bağırdı Eros.

“Bulunduğu coğrafyadaki erkeklerin, efendimiz... nasıl desem... mesela adam gibi bir dil atmayı bile bilmemeleri yüzünden.” Baktı ki Eros anlayamadı ne dediğini, “Yani... ya da... parmak atmayı pandik atmak sanmaları yüzünden diyelim,” diye ekledi.

“Hep arkadan mı yapıyorlar peki bu işi?” diye hayretle sorunca Eros, Haberci’nin bir an gözleri karardı. “Bir keresinde ben de Pegasus’un tekine arkadan yaklaşmaya kalkmıştım da...” diye söze başlayan Eros’un lafın gerisini getirmesinden korkan Haberci tam araya girecekti ki Eros birden elini aletine götürüp yüzünü acıyla buruşturdu ve şükür ki kendiliğinden sustu.

Eros’un jetonunu düşürmek isteyen Haberci, “Öyle değil efendimiz,” diyerek bitirdi odadaki gergin sessizliği. “Ön sevişmeyi, hatta sevişmeyi bilmedikleri ve Dişi uzun süredir... nasıl desem... doğru düzgün sevişmediği için arada sırada doyuruyor kendini.”

“Ay kıyamam,” dedi Eros kalbî bir üzüntüyle. “İşimiz bitsin çatır çatır sevişir artık. Kiminle bulaşacak peki? Bu aşkın diğer kahramanını tanıma vakti de gelmedi mi!” diye sabırsızlandı Eros.

“Bu akşam buluştuğu adama âşık değil, tek gecelik ilişkilerinden olacak ya da olmayacak. Buluşunca anlayacak orasını,” dedi Haberci çekinerek. “Biraz da o yüzden yapıyor

masturbasyonu. Aslında yanlış aktardım size biraz, efendimiz. Üzerine atlamamak için doyuruyor kendini.”

“Neye atlamamak için?” diye sordu Eros, görseniz öpmeye doyamayacağınız kaşlarını çatarak.

“Buluşacağı adamın üzerine, efendimiz,” diye açıkladı Haberci.

“Nasıl yani?” diye kükredi Eros. “Az önce böyle sunmuyordun Dişi’yi.”

“Heyecandan ne dediğimi biliyor muyum ben, anlayışlı efendimiz,” diye lafa girdi Haberci tekrar. “Âşık olduğu başka bir adam var, o konudaki birtakım engeller yüzünden böyle oyalanıyor. Adamın adı Mengü; Dişi’den yedi yaş büyük, meşhur bir eleştirmen.”

Eros, “Aman aman, tam tencere kapak,” diye girdi araya burun kıvrarak. “İyi hoş da... Yazarla eleştirmenin aşkını kim okur Zeus aşkına!” diye hayıflandı.

“Evet, bu aşktan bir destan çıkmaz, yüce efendimiz,” diyerek efendisine hak verdi Haberci. “Ancak iç gıcıklayıcı bir ilişki çıkacağı kesin. Kumrular gibi sabahlara kadar sohbet ediyorlar birbirlerinden sıkılmadan. Pek güzel dinliyorlar birbirlerini. Fikir ayrılıkları bile bir birikime dönüşüyor. O derece anlaşıyorlar ki asla yargılamıyorlar birbirlerini. Birlikte her şeye gülebiliyorlar; hayata ve hatta birbirlerine. Görseniz, efendimiz, Dişi nasıl güzelleşiyor gülünce.” Haberci bir an soluklanmak için sustu. “Beş altı Dünya ayıdır görüşüyorlar ama tanışıklıkları eskiye dayanıyor. Cesaretini toplayıp bugün yarın açılmasını bekliyoruz Dişi’nin. Bugün yarın derken, gerçekten bugün yarın da olabilir, bir bu kadar süre de geçebilir tabii.”

“Ah, şu yeni nesil erkekler!” dedi Eros, görseniz bir daha başka hiçbir yere bakmak istemeyeceğiniz güzellikteki yüzünü düşürerek. “Bu adam da onlardan biri, değil mi? Gel beni kaldırcılardan.”

Haberci, “Ne kadar da güzel, ne kadar da isabetli izah ettiniz, kavrayışlı efendimiz,” karşılığını verdi iç geçirerek.

“Evet?” dedi Eros sabırsızlıkla. “Başka ne anlatabilirsin bana? Mengü denen şu adam nasıl bir tip?”

“Kumral, buğday tenli, bir gözü ela, bir gözü yeşil, efendimiz. Dişi pek güzel buluyor yüzünü,” diye anlatmaya başladı Haberci. “Eğitim hayatı boyunca basketbol oynamış, boylu poslu, fiziği iyi. Sesi tam kulağınıza layık efendimiz Eros, öyle tatlı tatlı, yumuşak yumuşak çıkıyor ki, ah ah! Çekingen bir tip bir yanıla. Epeyce de zeki, ayrıca Dişi’yi pek güzel güldürüyor. Dişi gülünce nasıl güzel oluyor anlatamam, efendimiz.”

Eros, “Söylemiştin, Haberci,” dediyse de öyle bir iç çekti ki tebaası odanın içinde bir o yana bir yana savruldu. “Bugün günlerden ne?” diye sordu.

Tebaasından biri, “Zeus’un...” diye lafa giriyordu ki, “Dünya günüyle,” diye lafını kesti Eros onun.

Haberci, “Cuma, efendimiz,” yanıtını verdi.

“O zaman sinema gecesi yapalım. Biri mısır patlatsın, bol tuzlu. Gazlı Dünya içeceklerinden bir şey varsa, büyük bardakta getirin. Şu hikâyeyi en başından seyredelim de nasıl müdahale edebiliriz görelim,” buyurdu Eros.

Haberci, kazanın yanında dikilen yardımcılarına seslenerek, “Kazanda altı Dünya ayı geriye gidelim. Gezi Direnişi’nin başladığı güne,” dedi.

“Aman,” dedi Eros, “lütfe bana bunun, devrin politik olaylarını yansıtarak duyar kasmaya çalışacak bir roman olduğunu söyleme Haberci.”

Haberci, “Hayır, efendimiz, kesinlikle öyle değil,” diye karşılık verdi efendisinin ilgisini kaybetme telaşıyla. “Dostluklarının başka bir şeye dönüşmesi o döneme denk geldiğinden gidiyoruz o güne.”

“Hah, iyi bari. Hadi o zaman,” dedi Eros keyifle, “hikâye başlasın!”

Ağızına attığı bir avuç patlamış mısırı nasıl çiğnediğini görseniz dudaklarına yapışacağınız Eros, “Biraz daha edebiyat konuşurlarsa, yemin ediyorum, kendimi kendi aşk oklarımla öldüreceğim!” diye isyan etti. “Aaa, yeter artık ama ya, benimki de can yani.”

Haberci, “Az kaldı, sabırlı efendimiz,” diyerek onu rahatlatmaya çalıştı. “Birazdan konu müziğe dönecek. David Bowie’ye.”

“Ah, en sevdiğim. Bir ara hatırlatın da Hades’ten onunla özel bir görüşme talep edelim, şöyle güzel bir konser versin,” diye iç geçirdi Eros. “Hazır buralara kadar gelmişken...”

“Elbette, efendimiz, ayarlarınız mutlaka,” dedi Haberci. “Bowie, Dişi’nin de en sevdiği.”

“Aman iyi, iyi,” dedi Eros onaylamaktan ziyade burun kıvrır bir edayla. Kazana yaklaşırken, “Şöyle iki parmak daha kola doldurun,” diye buyurdu. “Anlamadım ki nasıl aşk bu? Böyle çayır çimen içinde, ellerinde biralar, etraflarında slogan atan insanlar. Arada yanlışlıkla birbirlerine dokunmalar. Türkan Şoray olsa... o bile öpüşmüştü adamla şimdiye kadar. Hanginiz attı bunun okunu?”

“Şey...” dedi Haberci. “Size anlatmaya çalıştığım da bu, efendimiz. Dişi kendinden oklu.”

Eros, “Nasıl yani?” derken yeni yudumladığı kolasını püs-kürtünce tebaasının bir kısmı yapış yapış oldu.

Haberci, “Öyle işte, efendimiz,” derken görünmeyen omuzlarını hafifçe silkti. “Aynen dediğim gibi: Kendinden oklu. Âşık oluveriyor. Potansiyeli çok yüksek. Âşık olmadan edemiyor. Yaşayamıyor.”

“Ay canımmmm, kıyamam,” diyerek önce Haberci’nin sözünü kesti Eros. Sonra, “Neyse ben biraz kestireyim, heyecanlı bir şey olursa beni uyandırırınız,” diyerek kolasından son bir yudum aldı, mısır kâsesini tebaasından birine vererek ipek yastıklarının arasına gömüldü, saten örtüsünü üzerine çekmesi için tebaasından birine işaret etti.

Zeus günüyle ertesi sabah, Dünya zamanıyla bir hafta sonra Eros uyandığında, yatağının başucunda bekleyen kahvaltı tepsilerinden beğendiği bir tanesini önüne çekti. Haşlanmış yumurtalarını teker teker ağzına atıp çiğnerken, “A-vet, yeni biğ ga-lişme oldu mü?” diye sordu.

Haberci’nin iki yardımcısının hemen yaklaştırdıkları bakır kazanda Dişi’yle Mengü’nün öpüşüklerini görünce heyecana kapılarak, “Şunun parlaklık ayarını tutturamadınız gitti,” diye söylendi. “Karanlıktan bir şey seçemiyorum.”

“Kadıköy’de yerin bir kat altında bir bardalar, efendimiz, o yüzden loş,” diye açıkladı Haberci. “Saaatlerdir bira içip sohbet ederek, sincaplar gibi öpüşüyorlar.”

“Bira kaç para burada, Zeus aşkına, doğru düzgün bir aydınlatmanın parasını bile çıkaramıyorlarsa dükkânı kapat-sınlar,” diye küçümsedi Eros.

“Birazdan Dünya’da sabah olacak ve hava aydınlanacak, efendimiz,” diye müjdeledi Haberci. “Dışarı çıkıp el ele dolmuşa yürüyecekler.” Efendisinden tepki alamayınca, “El ele, göze göze yürüyecekler,” diye tekrarladı.

“Eve gittikleri kısma geçelim o halde,” dedi Eros tebaasından birinin uzattığı bir dilim reçelli ekmeği ağzına atmadan önce.

Haberci, “Hangisinin evine, efendimiz?” diye sordu.

Sabrı taşmaya başlayan Eros, “Hangisinin evine gittilerse onun evine,” dedi tebaasının tüyleri olsa diken diken edecek sakinlikte bir ses tonuyla.

“Şey, herkes kendi evine gitti, yüce efendimiz. Adam dolmuş daha hareket etmeden bütün Kadıköy’ü inlete inlete horlamaya başladı çünkü,” diye açıkladı Haberci, görünmeyen ağzını üzüntüyle büzerek. “Adam uyuduğundan...”

Eros peynirini batırdığı gümüş bıçağı sallayarak, “Kes!” diye bağırdı. “Daha şimdiden herkes sıkıldı bu hikâyeden. Ya daha heyecanlı bir yere geç ya da... ya da Atlas’a bir süreliğine yerine geçmeye talip birini bulduğumu müjdelerim...”

Haberci korku ve telaşla, “Direniş sırasında yaptıkları yazışmalar var, efendimiz,” diye atıldı. “Direnmek ikisini de nasıl güzelleştirdi bir bilseniz, görmek istersiniz belki.” Eros’un suratını buruşturduğunu görünce devam etti. “Ayrıca direnişin son günü, yani Taksim’i polisten geri aldıkları geceki buluşmaları da var. Böyle birbirlerini merak edip tek parça olarak gördüklerine gizli gizli sevindikleri o gece. Benzer dünya görüşüne sahip olmanın verdiği...”

“Geç!” diye terslendi Eros, tartışmaya yer bırakmayan bir ses tonuyla. “Ben de babamla aynı dünya görüşüne sahibim ama aşk yaşamıyoruz.”

“Öyle dünya görüşü değil, efendimiz,” dedi Haberci.

“Aman iyi!” diye kestirip attı yine de Eros. “Başka?”

“Sevişmenin ucundan döndükleri gece var,” diye atıldı bu defa da Haberci.

Eros elini öyle zarif bir hareketle alına götürüp şaklattı ki arkalarındaki birkaçı hariç, tebaasının hepsi zevkten düşüp oracıkta bayılıverdi. “Neden ucundan döndüklerini sorabi-

lir miyim acaba Haberci?”

“Dişi utandığı için,” dedi Haberci, hemen panikle. “Yirmi yıl boyunca aynı adamla seviştikten sonra başkasıyla sevişmeye utandı. Gün ağarıyordu, oda fazla aydınlıktı. Biraz özgüvensiz hissetti, kendini Mengü’ye çıplak göstermeye çekindi, ayrıca beceremem sandı efendimiz.”

“Demek öyleeee,” dedi Eros uzata uzata. “Çatlatmasana tanrını, sonra neler oldu? Konuştular mı? Dişi itiraf etti mi neden beceremediğini?”

Haberci görünmeyen teni pembeden koyu kırmızıya dönerken terlemeye başlayarak, “Konuştular efendimiz, konuştular da...” deyip sustu. Eros’un “Ee?” dercesine baktığını görünce bombayı patlattı. “Ancak kısa ve tek taraflı bir konuşma oldu. Dişi konuşacak bir şey olmadığını, onun dostluğunun kendisi için her şeyden önemli olduğunu söyledi. Mengü de yazık, bir şey diyemedi, ne düşündüğünü biz de öğrenemedik haliyle.”

Eros, “Neeagggg?” diye böğürünce bayılan tebaa anında ayılarak ayaklandı. “Nedenennn Haberci?”

“Dişi neden sevişemediğini söylemeye utandığı için,” dedi Haberci bir daha. “O günden sonra da adam konuyu kapatmış görünüyor, Dişi’nin beceriksiz girişimleri de sonuçsuz kalıyor.”

“Hak etmiş salak,” diye patladı Eros.

“Ama Dişi pek üzülüyor efendimiz,” dedi Haberci ağlamaklı bir sesle. “Biz de çok üzülüyoruz duruma. Dişi’ye o kadar yakışıyor ki âşık olmak, hele Mengü’ye âşık olmak, kavuşsunlar istiyoruz, çok istiyoruz hem de.”

Tam o anda tebaası da derin derin ve hisli hisli iç geçirince Eros kıvama geldi ve “Bana bir aşk hikâyesi vaat etmiştin Haberci, meğer havuz problemiymiş. Ama benim adım Eros’sa, ben de bu ikisini aynı havuza sokup aynı anda boşaltmasını bilirim,” diyerek noktayı koydu kendinden emin bir şekilde.

“Şu sarışın da kim?” diye saklamaya gerek görmediği bir ilgiyle sordu Eros, açık ağzına tuttuğu irice bir yeşil üzüm salkımindan birkaç taneyi, dişlerini görseniz sizi ısırırsın diye çıldıracağınız bir edayla kopararak.

Haberci kazana doğru yavaşça eğildi. “O mu? Adı Başak, meraklı efendimiz. Dişi’nin en yakın ve en eski dostu,” diye yanıt verdi.

“Ahh, kim istemez böyle dostu, sorarım, kim istemez!” dedi Eros, dilini üzümlerin tadından ziyade olasılıkların hayaliyle şaklatarak. “Gözleri de pek güzelmiş. Bal rengi mi? Bala da bayılırım, ah ah.”

Haberci’nin demesine kalmadan, tebaadan biri hemen bir kâse kestane balı getirdi de Eros’un dikelen aleti olmasa da şeker isteği yatıştı, dikkati azıcık dağıldı.

“Başak, Dişi’nin hayatta sözünü dinlediği tek kişi diyebiliriz,” diye devam etti Haberci anlatmaya. “Dinlemediği bir seferinde de görülmeye değer bir şekilde gümlledi efendimiz.”

Eros’un ilgisini çekmişti bu açıklama. “Demee... Kimmiş Dişi’yi gümleten?” diye sordu. “Tane tane anlat.”

“Hüseyin adında bir hıyar bu efendimiz, affedersiniz. Türbe gibi bir adam,” diye başladı Haberci anlatmaya.

“Fesupazeus,” diye sözünü kesti onun Eros. “İşin içine din girerse ben yokum Haberci, baştan söyleyeyim.”

“Yok efendimiz, öyle değil,” diye atıldı Haberci hemen, “türbe derken kimseyi aramaz sormaz, hep kendisine gelinmesini bekler manasında. Entelektüel bir adam. Hatta Dişi'nin kitaplarından birinde ciddi emeği geçmiştir.”

“Havalıymış aslında,” diye yorum buyurdu Eros. “Ee?”

“İşte bu hıyar, önce ilan-ı aşk etti Dişi'ye, hatta bir çarpıtı ki Dişi'yi, öyle böyle değil. Bir süre Kadıköy'deki çay bahçelerinde çay içip el ele tutuştuktan, ateşli ateşli yazıştıktan sonra da bir şey yapmadan bitirdi olayı,” diye özetledi Haberci durumu.

“Ay, Dişi'nin kutuyu doğru düzgün açtırdığından emin miyiz?” diye öfledi Eros.

“Yani... işte...” dedi Haberci ve aklından kim bilir ne geçirerek susmayı tercih etti.

Eros kafasını “devam et” dercesine sallayınca, Haberci yardımcılarından birinin uzattığı kâğıt tomarını alıp karıştırmaya başladı. “Adam, Hüseyin yani, Dişi'yle herhangi bir türden ilişki kurmamasının nedenini şöyle izah etti,” dedikten sonra boğazını temizleyip kâğıtların birinden okudu: “Daima H.'ye ait olabilmek için ona asla sahip olamamanın hiçliğinde mağrurane yaşamak! Onu kaybetmenin acısını yaşamaktansa asla ona ait olmamak, sahip olmamak.”

Kaşlarını ilgiyle çatan Eros devam etmesini işaret edince Haberci okumayı sürdürdü: “H.'yi arzulayan ve kaybedenlerin tamamı bildiğim kadarıyla yaşamaya devam ettiler, bin bir güçlülle de olsa. Aşklarını inkâr edercesine yürümeye devam ettiler, eskisi gibi, pürüklü yeryüzünde. Bu, benim “anlayışına” ve “yaşayışına” göre kabul edilmesi imkânsız bir durum, bunun için hiç de üzgün değilim, bilmenizi isterim.”

“Buradaki H., bizim Dişi herhalde değil mi?” diye sordu Eros, düşünceli bir edayla. Haberci görünmez başını bir aşağı bir yukarı sallayınca da, “Dişi’nin bu adama neden âşık olduğunu anlayabiliyorum,” dedi. “Peki, bir de Başak’ın olayla ilgili yorumunu dinleyelim.”

Haberci kâğıt tomarı arasından bu defa bir başkasını çekti ve okudu: “Korkak.”

“Sade, akıcı ve özet bir değerlendirme olmuş doğrusu,” diye yorum yaptı Eros. “Sevdim bu Başak fanisini. Peki sonra ne oldu?”

“Dişi nihayet Başak’ın sözüne geldi ve Hüseyin’i görmeyi bıraktı, efendimiz. İki yıl hiçbir nedenle görüşmedi hatta,” diye bilgi verdi Haberci.

“Aferin Dişi’ye, ders olmuştur o hıyara,” dedi Eros. “Hayır, anlamıyorum ki, zaten bir kere geliyorsun dünyaya, onu da sahip olmaklarla olmayacaklımlarla geçirmenin manası ne? Âşık olduysan ona her türlü sahip olacaksın efendim, benim adım Eros’sa işte bu kadar.”

“Evet efendim, haklısınız efendim,” diye yatıştırmaya çalıştı Haberci yüce efendisini.

“Peki Başak bu yeni durum hakkında ne diyor? Mengü hakkında?” diye sordu Eros merakla.

Bunun üzerine Haberci gıcık tutmuş gibi öksürmeye başladı ve epeyce bir süre öksürdü durdu. Eros’un kendisine ters ters baktığını görünce kaçıışı olmadığını anlayarak konuştu: “Miskin.”

“Ah ha ha ha,” diye dünyevi bir kahkaha patlattı Eros. “Ben de benzer bir kanaatteyim ama elden ne gelir. Siz zavallıların hatrına bu aşka bir fırsat vereceğim artık. Miskinle salağın aşkını kim ne yapacaksa artık!”

“Sağ olun efendimiz, çok yücesiniz,” dedi Haberci, Eros’un önünde yerlere kadar eğilerek.

“Ama sadece bu aşka değil, başkalarına da,” diye mırıldan-

dı Eros kendi kendine ve yaratılmış tüm tilkileri kiskandıracak hıncır bir edayla gülümsedi.

Aşğıda, yeryüzünde, Dişi içinden tuhaf bir ürpertinin geçtiğini hissederek tedirgin oldu.

“Bu yakışıklı fani de Evren, efendimiz,” diye bilgi verdi Haberci ve hemen ardından kırdığı potun farkına vardığından görünmeyen bedeni baştan ayağa kızardı.

Eros kazandan kafasını kaldırırken, “Utanma Haberci, utanma,” diye kadim bir anlayışla gülümsedi. “Ben de çok beğendim keratayı. Ağzı burnu kalemle çizilmiş gibi resmen. Apollon’u bilmesem, iyi iş çıkarmış diyeceğim. Sakal da pek yakışmış hani. Giyim kuşamı da yerinde. Ne iş yapar? Dişi’den biraz genç galiba, ha?”

Haberci hemen bütün bildiklerini saymaya başladı: “Borsacı efendimiz, evet, bir on yaş kadar genç Dişi’den, o yüzden de iyi anlaşıyorlar. Size Dişi’nin yaşının kadını olmadığını söylemiş miydim, efendimiz?” diye böbürlenerek bitirdi.

“Hatırlamıyorum Haberci,” diye terslendi Eros, “seks hayatına bakılırsa kırk değil de on beş yaşında maşzeus. Duygusal zekâsı da bayağı kıt. Pek entelektüel düşkünü, zannedersin kendisi... kendisi... ay, biriniz bir-iki afili kadın yazar ismi söyleyip yardım etsin bana.”

“Yerli mi yabancı mı efendimiz?” diye sordu Haberci. Te-

baa ise kısacık bir an neden bahsedildiğini anlamamış halde boş boş baktı, ardından hepsi bir köşenin tozunu almaya koşturdu.

Eros eliyle küçümsediğini belli eden bir hareket yaptı. “Aycahiller sürüsü sizi, yazık size. İki tane kadın yazar adı sayamadınız,” diye yazıklandı. “Lafımın da içine sığıldı örnek-siz ama...”

“Sağlık olsun, efendimiz,” diye araya girdi Haberci, “mesajı yine de aldık biz. Evet efendim, belli tiplerde erkeklere düşkün olduğu söylenebilir Dişi’nin. Biz de henüz çözemedik. Ya da zoru seviyordur, kim bilir...”

“Zoru seviyorsa Everest’e tırmansın, tepemin tasını attırmasın benim,” diye patladı Eros. “Altı ay süre veriyorum ona, bu süre zarfında şu Mengü denen adamla birlikte olmaya başlamazsa, benim seçeceğim adama âşık olacak, işte o kadar.”

Haberci de tebaanın tamamı gibi olduğu yerde ufalarak küçüldü ve gıkını çıkaramadı. Nihayet konuşacak cesareti topladığında, “Çok güzel düşündünüz, bilge efendimiz,” diyebildi. “Aklınızda biri var mı peki?”

“Var tabii Haberci,” diye terslendi Eros, görseniz asırlarca hiç durmadan seve seve terslenmek isteyeceğiniz bir edayla. “Şu Evren olabilir pekâlâ.”

Haberci, “Şey...” diye kekeledi. “Size saygısızlık etmek gibi olmasın ama Evren hayatta olmaz, yüce efendimiz.”

“O niye Zeus’un gerizekâlısı?” diye şarladı Eros. “Benden iyi mi bileceksin? Son baktığımda aşk tanrısı hâlâ bendim.”

“Haşa, ona ne şüphe, efendimiz. Aşk tanrısı sizsiniz ve siz kalacaksınız, tam da olması gerektiği gibi. Fakat Evren kulunuz eşcinsel,” diye yumurtladı Haberci.

Eros kazanın içine düşecek kadar eğilerek tekrar baştan ayağa süzdü Evren’i. “Demeee,” dedi eliyle ağzının kenarından akan suyu zerafetle silerek. “E, döndürelim o halde.”

Haberci, “O işler öyle olmuyor, efendimiz,” karşılığını verdi.

Bunun üzerine, “Gidin, Evren’in tipi miyim öğreniverin o zaman,” diye buyurdu Eros. Tebaadan birilerine eliyle işaret ederek, “Hadi, hadi çabuk!” dedi. “Ne konuşuyorlar Evren’le?”

“Bu akşamki randevuyu,” diye yanıt verdi Haberci. “Evren’in dürtelmesiyle Dişi, Barbaros adında bir avukatın görüşme teklifini kabul etti.”

“Hımm, işler biraz hareketleniyor desene,” dedi Eros beklentiyle. Ardından elini boynuna götürerek, “Ay boynum tultu böyle eğilip durmaktan. Şu kazanı bir tablete ya da bir LCD ekrana bağlayın da geniş geniş, ferah ferah seyredelim. Bu ne böyle yahu!”

Haberci öksürdü. “Şey... efendimiz,” dedi.

“Ney Haberci, gene ney?” diye sordu Eros yüceliğine yakışır şekilde sabırsızlanarak.

“Borcumuz bulunduğu internetimizi kestiler, gönül zengin efendimiz,” dedi Haberci ve derken daha, Eros’tan doğru gelecek sert bir cisimden korunmak için kendini yere attı.

“Kesinlikle kabul edilemez!” diye kükredi Eros. Kükremesinin yarattığı rüzgârla tebaasının kaydadeğer kısmı aşağı uçtu. “Hemen fıkırdak kızlardan birkaçını yollayıp borcu kapattırın. Sonra da sınırsız bir internet paketi alalım.”

Haberci yattığı yerden, “Alalım da efendimiz, zaten bulunduğu coğrafyada siyasi nedenlerle internet sürekli yavaşlatıldığından ya da kesildiğinden, açıkçası kazan aşağıyı seyretmenin en sıkıntısız yolu.”

“Bir avuç aptal politikacının Dişi’nin aşk hikâyesini sekteye uğratmasına izin verecek değilim Haberci. Kimmiş bakayım şu coğrafyanın başkanı?” dedi Eros. “Kendisine edecek bir çift lafım var!”

Haberci yattığı yerden kalkarak Eros'a yaklaştı ve onun kutsal kulağına doğru eğilmeden önce, “İzninizle, efendimiz,” dedi. Eros başıyla izin verdiğini işaret edince de görünmeyen elleriyle ağzını kapatıp etrafı iyice kolaçan ederek, efendisinin kulağına bir şeyler fısıldadı.

Baştan ayağa ürperen Eros, “Aman, aman, sakın bulaşmayalım, maazzeus bir sabah baskınına kurban gideriz falan,” dedi elini kalbinin üzerine götürerek.

“Değil mi ama, haşmetli efendimiz,” diyerek görünmez başıyla, rahatlayarak onayladı efendisini Haberci.

“Geçelim, geçelim... Var mı tanımamız gereken başka biri?” diye sordu Eros.

Haberci, “Size çevresinin çok geniş olduğunu belirtmiştim, yüce efendimiz,” dedi. “Ancak hepsini sıradan tanımaya kalkarsak kadim vaktinizin epey bir kısmını çalmış, konuyu da dağıtmış oluruz. Haddim olmayarak, Dişi'nin aşk hikâyesini bilen en gerekli iki kişiyi seçtim ben efendimiz, sizin yüce ilginizi ziyan etmemek için.”

Eros başını işveli işveli kaldırarak, “Çok doğru konuştun Haberci,” dedi. “Artık gerisini de peyderpey tanırız, tabii gerekirse. Ayrıca okuyucu hareket ister, olayların peşinden sürüklenmek ister, kahramanın başına neler geleceğini merak etmek ister, işve, cilve ister, şehvet ister.”

“Evet, efendimiz, aynen,” diye onayladı Haberci.

“Ancak bana şu ana kadar verdiğin rapordan anladığım kadarıyla bu hikâyede bunların hiçbiri yok Haberci,” dedi Eros, düşünceli bir ifadeyle. “Birtakım güzel kadınlar, adamlar var tamam, ama yetmez. Üstelik başkahramanı yazar olan bir hikâyede asla yetmez. Aynı anda hem gösterişli hem dramatik, hem komik hem şehvetli bir şeylere ihtiyacımız var.”

Haberci neyin geldiğini anlayarak, “Dişi bu dediğiniz vasıfların hepsine sahip aslında efendimiz ama kendini gösterebilmesi için zamana ihtiyaç var,” dedi.

“Yemişim zamanını Haberci,” diyerek ağızını bozdu Eros. “Hazırlıkları yapın, aşağıya iniyorum. Bana Dişi'nin apartmanında bir daire ve bir Dünyalı kimliğı ayarlansın. Aşağı inip bizzat hallededeğıim bu işi,” diye ekledi.

“Aman, gayretkeş efendimiz,” diye atıldı Haberci, gözleri faltaşı gibi açılmış halde. “Nasıl olur? En son asırlar kere asırlar önce inmiştiniz Dünya'ya. Hem şartlar çok değışti o günden bu yana. Dişi'nin dairesinin toplam alanı sizin yüce d şeğiniz kadar etmez.”

“Hadi ya, öyle mi?” diye sordu Eros, canı sıkılarak.

Haberci, “Evet, maalesef efendimiz, sizin sadece engin ruhunuz bile sığmakta güçlük eker o insan dairelerine,” diye ısrar etti.

“Niye  yle dedin Haberci, tombişledim mi ben yoksa?” diye sordu Eros, o badem gözleriyle Haberci'yi pis pis süzerek.

“Aman efendim, asla,” dedi Haberci tırsarak. “Sizin eşsiz bedeniniz hakkında kim öyle ileri geri düşünebilir?”

Eros eliyle “kes” dercesine bir işaret yapınca Haberci anında sustu. “İtiraz istemiyorum. Tanrıyım ben, her koşula dayanırım!”

Haberci şansını son bir kez denemeye karar verdi. “Elbette, dayanıklı efendimiz, ona ne şüphe!” dedi. “Erol Akan adıyla Dünyalı kimliğiniz, zaten ne olur ne olmaz diye hazır. 50 yaşında, doğma büyüme İstanbullu, eski reklamcı. İsterseniz buyrun hemen kullanın ama...” dedikten sonra bir an duraksadı, “ben Dişi size  şık olur diye endişe ediyorum, görkemli efendimiz. Tamamen Dişi'yi koruma amaçlı söylüyorum yani.”

“Haklısın Haberci, çok haklısın hem de,” diye onayladı habercisini Eros, havalara girerek. Kendi etrafında ağır ağır dönerek, “Bu görkemli cemali, endamı görüp de  şktan deliye dönmemek mümkün mü?” diye ekledi.

Tebaanın, “Değil değıl,” inlemeleri arasında bacaklarına

atılıp ufak, şehvetli iç çekişlerle ayak bileklerinden yukarı doğru tırmanmaya çalışması üzerine, “Ay, sakın olun arsızlar, hepinize yeterim,” diyerek cilve yaptı Eros.

“Öyle olmasa hangi akıllı burada kalır?” demeye yeltenen densiz hemen susturularak Eros’un keyfinin kaçması ve olası gazabı önlendi.

“Peki o zaman,” dedi Eros, “şimdilik bir yere kıpırdamayayım bari, gerekirse keyfime göre girer çıkarım zaten hikâyeye. Ee, nerede kalmıştık?”

Haberci rahatlayarak atıldı. “Dişi’nin bu gece bir avukatla randevusu vardı, efendimiz Eros. Bu Dünya akşamında. Hani şu Evren’in ısrar ettiği...”

“Tamam, tamam, bunamadım daha, anımsadım,” diye terslendi Eros, ellerini şakaklarına götürerek. “Getirin kazanı da seyredelim şu randevuyu.”

Haberci’nin işaretiyle yardımcıları kazanı Eros’un yatağına yaklaştırdılar, bütün oda kazana kilitletti. Kazandaki su dalgalandı, dalgalandı ve İstanbul, Cihangir’deki bir kafenin görüntüsü kazanı kapladı. Güzel, ılık bir bahar akşamıydı. Güneş nazlana nazlana batıyordu.

“Ay gene edebiyattan söz ediyorlar,” diye bıraktı nefesini Eros. “Hem Dişi neden sürekli önüne bakıyor, biri bana açıklayabilir mi? Özgüven sorunu falan mı var bunun? Saklaklığına ilaveten yani.”

Haberci, “Yok efendimiz, özgüvenle alakası yok,” diye atıldı hemen. “Adamın elleri büyük diye tedirgin oluyor Dişi. Tedirgin olunca da hep önüne bakar, elinde değil.”

“Anlamadım, neden?” diye sordu Eros, fanilerin hal ve hareketlerine anlam vermekten ne kadar sıkıldığını bir kez daha anımsayarak. “Adam iki tane çarpar diye mi korkuyor?”

Haberci, “Ondan değil de, kudretli efendimiz, şey...” deyip sustu.

“Ney Haberci, ney?” diye patladı Eros. “Aynı diyalogu tekrarlattırma bana da soruma doğru düzgün, anlamlı bir cevap ver.”

“Bir adamın ellerinin büyüklüğü, bize aletin büyüklüğü hakkında fikir verir, efendimiz,” diye yumurtladı Haberci. “Yani en azından Evren’in beyanına göre öyleymiş, efendimiz. Dişi’ye bizzat o söyledi, biz de onun yalancısıyız. Ta-

bii Dişi'yi korkutmak niyetini kesinlikle taşıyordu. Aksi-ne, müjdelar gibi söylemişti Evren."

Eros bir süre bir şey demeden kendi kısa, etli parmaklarına baktı. Ardından, "Evren'in bu işten anladığı kesin," dedi, hevesle iç geçirerek. "Ona kulak vermek gerek de, korkmak neden, onu anlamadım. Ne aptal saptal şeylerle uğraştırıyorsunuz tanrınızı! Dişi hepsini alamam diye mi korkuyor? Vajinanın yeterince esnek olduğunu bilmiyor mu?"

Haberci dehşet içinde, "Aman efendimiz, o kelimeyi öyle uluorta kullanmasanız daha iyi olur sanki," dedi sanki bu ayıbı kendisi yapmış gibi, ellerini kendi görünmeyen ağzının üzerine götürerek.

"Hangi kelimeyi?" diye sordu Eros.

Haberci utanarak, "Hani şu 'v' ile başlayanı," diye açıkladı.

"Vajina mı?" dedi Eros dilini, görseniz sizin de aynı şeyi yapmayı isteyeceğiniz dudakları üzerinde uzun uzun, tatlı tatlı gezdirerek. "Neden? Ya ne diyeceğiz?"

Haberci, "Efendim, Dişi'nin bulunduğu coğrafyada öyle şeyler demek pek hoş karşılanmıyor," diye sürdürdü açıklamasını.

"İyi o zaman, bundan sonra burun diyelim vajina yerine!" diye terslendi Eros. "Bunlar vajina diyemiyorlarsa, am da-

"Am'an, efendimiz, lütfen," diyerek sözünü kesti Haberci efendisinin. "Başımıza iş açılır, torbaya gireriz ya da anlatıcımızın başı ağrır sonra."

"Torba güzel fantezi aslında ama daha geniş zamanda yaparız," diye karşılık verdi Eros. "Hem zaten hikâyeyi sen ve ben anlatıyoruz Haberci. Erkekler anlatınca bir şey olmaz, bilmez misin? Bu arada adamın elleri de bayağı büyük ha, biçimli de, aa."

Haberci de kendini tutamayarak, "Evet, cidden öyle efendimiz," deyiverdi. "Evren'le Dişi Facebook'ta bakarlarken gördüm, elleri fotoğraftan fırlayacak sandım bir an."

“Sus sus, senin çenen yüzünden ne konuştuklarını kaçır-
dık. Kalktılar da apar topar üstelik, off,” dedi Eros canı sıkı-
larak. “Sûrekli geri sarıp oynatmaktan kazan bozulacak. Ba-
ri avukat hakkında bildiklerini anlat Haberci.”

“İsterseniz Başak ile Evren’in telefon konuşmasına kulak
verelim efendimiz, randevunun kritiğini yapacaklar biraz-
dan,” dedi Haberci.

“İyi,” dedi Eros, “ver hoparlöre o zaman.”

(

“Peki ne yapacağız? Oldukça iyi bir adaydı bence,” dedi Başak canı sıkılarak.

Evren, “Bence de, bence de. Hem o Mengü’yü sayıklamaktan hem de biz onu dinlemekten kurtuluruz diye ummuştum,” diye hayıflandı. “Aslında iyi geçmiş randevu. Adam güzel bir yere götürmüş bizimkini, hesabı da ödemiş. Sohbet güzelmiş.”

“Avukattı değil mi adam?” diye sordu Başak.

“Evet, bizimkinin gönüllü çalıştığı STK’nın avukatlarından. Çok güven veren bir tip. Politik olarak da çok doğru bir yerde duruyor, şekerim. Geliri iyi, maaşının büyük kısmını HES davalarına harcıyor,” diye anlattı Evren.

“Pes,” dedi Başak. “Hiç evlenmemiş de, yanlış hatırlıyorsam.”

“Doğru hatırlıyorsun,” diye yanıt verdi Evren. “Cihangir’de ev alacakmış. Anası babası, kardeşi yok, o yüzden galiba, bol çocuklu bir aile istiyormuş. Tam anlayamamış bizimki. Amannn, şaşkınlığı tuttu mu tam salağa bağlar, bilmez misin!”

“Bilirim, bilirim,” dedi Başak öfleyerek. “Ama çocuk istiyorsa biraz sıkıntılı o iş. Ee, başka neler konuşmuşlar?”

“Biraz havadan sudan, biraz sevdikleri yazarlardan. Adam bizimkinin bütün kitaplarını, hatta gazete yazılarını okumuş, bayağı bir hayranıymış anlayacağın,” diye sürdürdü Evren anlatmayı. “Bizimki de utangaç moduna bağlamış, tipik. Ay, bunda hiç yazar havası yok yeminle. O kitapları ben yazsaydım kimleri kimleri kaldırırdım... Ay valla saçımı başımı yolmak istiyorum düşününce.”

Başak, “Aman gözünü seveyim hiçbir yerini yolma,” diye sözünü kesti Evren’in.

“Haklısın, yakışıklılığım bozulur,” dedi Evren sakinleşerek. “Hemen ara, konuş şununla da adamın teklifini kabul etsin.”

“Ne teklif etmiş ki?” diye sordu Başak.

“Ay, sen nerenle dinliyorsun beni kız?” diye söylendi Evren. “En kısa zamanda bir daha görüşelim demiş ya adam on defa.”

“Aman tamam ya,” dedi Başak, “kafa mı kaldı! Ben ararım şimdi onu, o iş bende merak etme.”

“Hah iyi, valla şu iş olsun...” diye iç geçirdi Evren.

Başak güldü. “Horoz mu kesicen?” diye sordu.

“Hayır,” diye şarladı Evren. “Sıra senin takımlara gelecek. Biri ilgilenmezse yakında paslanacaklar yeminle.”

“Ay sus ya!” dedi Başak utanarak.

Evren, “Neden?” dedi. “Yalan mı?”

“Önce sizin mürvetinizi göreyim, sonra sıra bana gelir, acelesi yok,” diyerek konuyu kapattı Başak. “Sen ne yaptın sonuncusuyla?”

“Ayrıldık,” dedi Evren. “Ama öyle olacağı belliydi, o yüzden üzülmedim. Değişik mecralar deniyorum şimdi, böyle eş dost çevresiyle olmayacak.”

“Nasıl yani?” diye sordu Başak.

“Facebook diye bir şey var kuzum, farkındaysan,” dedi Evren küçümseyerek. “Sonra Tinder var, varoğlu var. Bana adam mı yok!”

“Orası öyle. Senin artıklarını değerlendirme şansım olsaydı, dünyanın çevresini dönerdim,” diye güldü Başak.

“Sus kız, orospu!” dedi Evren hoşnutlukla.

“Öyle olsun, sustum,” dedi Başak kıkırdayarak. “Hadi kapatalım da bizimkini arayayım.”

Evren bıkkınlıkla, “İyi, tamam, hadi ara şu kızı bakalım,” dedi. “Ama ikinci randevuya ikna edemezsen hem seni hem onu yolarım ona göre. Ay çıldırıcım valla, millet kısmeti çıksın diye türbe türbe geziyor, bizimki güzelim kısmeti gözü kapalı tepiyor.”

“Tamam tamam,” dedi Başak. “Başlama yine. Hadi öptüm. Araşırız sonra.”

Evren, “Öpersin tabii,” dedi. “Benim gibi herifi kim öpmek istemez. Hadi bayyy.”

İkinci randevu

Eros, Dişi'nin giydiği, boynunu ve göğüslerini hafifçe açığa çıkaran, ince askılı, bordo elbisenin altından hafifçe belirmiş göğüs uçlarına bakarak iç geçirdi. Kazandan kafasını kaldırmak hevesle, "Sutyen giymemiş seninki," dedi. "Aferin, biraz aşama kaydediyoruz galiba."

"Klimadan o, efendimiz," diye atladı hemen Haberci. "Yatarken bile çıkarmaz Dişi sutyenini."

"Aman, sevişmeden anladığı ergenler gibi kıyafetleriyle sürtüşmek çıkarsa hiç şaşmam. Ay içim sıkıldı," diye sıkıntılı Eros.

"Olur mu efendimiz öyle şey, göğüsleri sarkmasın diye çıkarmıyor sutyenini," diyerek durumu toparlamaya çalıştı Haberci.

"Eh, işe yaramış ~~anlaşılan~~," diye kestirip attı Eros.

"Ayrıca annesinin nasihatıdır, bunun hastalığı var, depremi yangını var diye yatmadan önce mutlaka temiz don ve gecelik giyer," diye ekledi Haberci.

Eros, "Aman ne iyi," dedi. "ÇOK SIKICI HABERCİ, ÇOK SIKICI," diye bağırdı ardından, Olimpos'un eteklerinden bile duyulacak şiddette.

“Haklısınız efendimiz, özür dilerim,” dedi Haberci eğilip bükülerek. “Buyurduğunuz gibi, Dişi’nin son dönemde sevdiği gruplardan birinin konserine gitmelerini ayarladık. Üstelik konserden önce yemek yiyip bir şeyler içtiler,” diyerek durumu kurtarmaya çalıştı.

“Aferin, nihayet bir işi doğru yapabildiniz,” dedi Eros, yine de pek hoşnut çıkmayan bir sesle. “Facebook hesabım açıldı mı?” diye sordu ardından. “Şu Dünyalı kimliğimle hani.”

Haberci, “Elbette, güncel efendimiz,” dediyse de efendisinin bu buyruğundan pek hoşlanmadığı görünmez yüzünün düşmesinden belliydi.

“Aferin, aferin,” dedi Eros bir daha. “Bu çalan grubun adı ne peki?”

Haberci, “Son Feci Bisiklet,” diye bilgi verdi. “Ankaralı bir grup. Dişi’nin yeni keşfi.”

“Sözleri beğendim, solistin sesi de güzel, insanın içi gıcıklanıyor. Maazzeus, Dişi soliste kapılıp avukatla ilgilenmeyi bırakmasın da!” diye endişelendi Eros. “Zaten tam ya davulcuya ya zurnacıya tipi var!”

“Sanmam, efendimiz,” dedi Haberci. “Dişi için çok genç.”

“Peki bakalım,” dedi Eros. Biraz düşündükten sonra, “Anladığım kadarıyla Dişi konuşmakla orgazm olan türden. Acayip. Bu gürültüde nasıl konuşacak da avukatla işi pişirecek? Biraz ileri sar da grup ara versin.”

Eros’un bu sözüyle birlikte kazandaki su dalgalanmaya başladı ve çok geçmeden kazanda, bara doğru ilerleyen Dişi ile hemen arkasından, Dişi’nin poposunu dikizleyerek yürüyen avukat belirdi.

Avukat davayı görüyor

Dişi bara yaklaşıp iki bira söylerken avukat, “Birlikte bir fotoğraf çektirseydik,” dedi gevrek gevrek.

Dişi anlayamayarak, anlayamadığı için de haliyle anlama arzusu duyarak, “Neden?” diye sordu, barmenin uzattığı biralardan birini avukata verirken.

Avukat diş macunu reklamlarından fırlamış gibi görünen iri, güzel, beyaz dişlerini göstere göstere gülümseyerek, “Ünlü yazar tanıdığım var diye hava atardım eşe dosta,” karşılığını verdi.

Dişi bir an gözünü o gülüşten alamadıysa da en haz etmediğı geyiğe denk geldiğinden canı acayip sıkılmıştı. Yine de mümkün merteye çaktırmamaya çalışarak, “Ööö... ünlü olduğumda çektiririz, söz,” deyiverdi.

“Öyle olsun,” dedi avukat. Bu yazar kısmının nasıl övgü istediğini anlamak için münecim olmak gerektiğini düşünürken boş bulundu ve biraların parasını Dişi’nin ödemesine engel olamadı. Ama bunun canını sıkmasına izin vermayarak Dişi’yi etkileyecek başka bir konuya geçmeyi düşündü. Ne olabilirdi bu konu? Hayat ve kariyer ağacında yolun

yarısını geçmiş ama bir yere varamamış bir yazar için elbette ki gelecek garantisi önemli olmalıydı, işte avukat da buradan yürüyecekti Dişi'ye.

“Cihangir’de dört odalı bir ev almak istiyorum,” dedi avukat. “Bu kış.”

Dişi kaşlarını hafifçe kaldırıp dudaklarını büzerek, “Biliyorum, söylemiştin,” dedi. Haliyle bu muhabbetin neden tekrar edildiğini de anlamamıştı.

“Bir odasını ofis yapacağım,” diye devam etti avukat Dişi'yi duymamışçasına, ancak basbayağı duymuştu, sadece bazı noktalara tekrar vurgu yapmasının yerinde olacağı kanaatindeydi. “Odalardan birini ve salonu CD ve kitaplarımla doldururum. 350 tane CD'm var, hepsi de caz.”

“Öyle mi,” dedi Dişi sadece caz dinleyerek bu yaşa gelmiş olmasının imkânsızlığını ve sıkıcılığını düşünerek.

Avukat başını sallarken, “3 bine yakın da kitabım var, artık bir yerden sonra saymayı bıraktım,” diye devam etti konuşmaya.

“Ne güzel,” dedi Dişi, ardından kendini tutmak istese de tutamayıp, “Hepsini okudun mu?” diye sordu kıkırtısını zor bastırarak.

Bu son soruyla doğan gerilimi nasıl yöneteceklerini ikisi de bilemediler. Bir süre konuşmadan birbirlerine baktılar. İmdatlarına o gece tesadüfen aynı mekâna gelen meşhur edebiyat menajeri Selim yetişti. Ne var ki sadece Dişi'nin imdadına yetiştiği, avukat açınsındansa yangını körükleyeceği ortaya çıkacaktı.

Selim daha hal hatır bile sormadan, “Biranı bir kadına ısmarlatmaya utanmıyor musun?” diye girdi lafa.

Avukat bir müddet kekeledikten sonra kendisini yalanlamasın diye Dişi'nin gözlerine yalvarırcasına bakarak, “O ısrar etti ne yapayım,” dedi. “Kıramadım.” Dişi, bu gece özellikle kanı daha çok kaynar umuduyla bulunduğu halde muhab-

betinden biraz rahatsızlık duymaya başladığı avukatın yine de bir kötülüğünü görmediğinden, başıyla dediğini onayladı.

“İyi o zaman,” dedi Selim, “bize en pahalısından birer kokteyl ısmarla bakalım.”

Avukat söz dinleyip bara doğru ilerledi ve barmene ulaşmak için tezgâhın önündeki kalabalığı yarmaya çalışırken Dişi'yle Selim de, Dişi'nin iş güç koşturmacası yüzünden bir türlü istediği gibi ilerleyemediği romanından bahsettiler.

Selim romanın konusunu pek beğenmişti. “Bir an önce bitirsen iyi edersin. Bitirince beni ara, yurtdışında iyi satar bu,” dedi.

O sırada iki kokteylle yaklaşan avukatın elinden içkilerini alıp teşekkür ettiler.

“Bir yazarın gelir kaygısı taşımadan yazabilmesi gerekir,” dedi Selim, avukatın gözlerinin içine baka baka.

Dişi, bu cümlede yazardan kastedilenin kendisi olduğunu anlayarak utandı, yanakları tatlı tatlı kızardı.

“Öyle, haklısın,” dedi avukat sırtmasına engel olamayarak. “Ayda 20 bin kazanıyorum. Sanırım yeter,” diyerek gülmüseddi Dişi'nin gözlerine gözlerine.

Rakamı duyan Dişi'nin gözleri yuvalarından fırlayacak gibi oldu. Ancak Selim, “Yetmez,” deyiverince gözleri bu defa içeri kaçtı. “Bu kızın kafa dağıtmak için yılda on beş-yirmi gün Berlin'e gitmesi ya da son temsilleri seyretmek için bir ay Londra'da kalması gerekir. Yoksa nasıl beslenecek de yazacak.”

“Yılda iki kere yurtdışına çıkmak ne ki canım,” dedi avukat bir elini cebine sokup öbürünü havalı bir şekilde sallayarak.

“Ben yurtdışına çıkmaktan bahsetmiyorum,” diye ısrarla gitti Selim para bahsinin üzerine. “Yurtdışında yaşamaktan bahsediyorum. Yani ayda 20 bin falan değil, en az 40 bin kazanman lazım. Kazanmıyorsan naş!”

Avukatın güzel, esmer suratı önce morarır, ardından kızarır gibi olduysa da, “Beni de böyle kabul edecek müteva-zi bir yazar çıkar herhalde,” dedi Dişi’nin gözlerine çapkın çapkın bakarak.

Dişi, bu işi burada bitirmek için fırsat bu fırsat diye düşünerek, eliyle avukatın sırtına dostça vurup, “Çıkar abi ya, neden çıkmasın,” deyince avukat davayı kaybettiğini anladı.

Tekrar Mengü'ye bağlanıyoruz

“Ufff, fena girdi herife,” dedi Eros kazandan kafasını kaldırarak. “Yazık da oldu bence, fena bir aday değildi. Biraz daha az gergin olsalardı, avukat bu kadar kasmayı bu iş olurdu, güzel de olurdu açıkcası.”

Haberci, “Ama efendimiz,” diye girdi lafa, “Mengü'yü unuttunuz mu? Hani Dişi'yi onunla yapacaktınız!”

“Yüce zihnimin kimseyi unuttuğu yok Haberci,” diye terslendi Eros, döşeginden kalkıp bacaklarını açmak için oda da bir ileri bir geri gezinmeye başlayarak. “Araya eştı dosttu, avukatla randevuydu diye diye başka bahisler koyan sizsiniz. Bir sabah kahvaltısı ayarlayın Dişi'yle Mengü'ye. Dişi sabahları pek hoş görünüyor, karşı koyamaz o akılsız.”

“Sabahları iki eli kanda olsa mutlaka yüzmeye gidiyor Mengü, yüce efendimiz,” diye bilgi verdi Haberci.

Eros, “Hay yüzgeçleri çıkasınca,” diye söylendi. “O zaman bir öğle yemeği ayarlayın, Dişi de biraz geç kalksın yataktan, olsun bitsin.”

“Mengü öğlenleri gazetede oluyor, ya yazısını yazıyor ya da gazetenin ekleriyle ilgili diğer işleri hallediyor. Toplantılardan başını kaldıramıyor,” dedi bu defa da Haberci.

Eros, “Fesupazeus... Bu akşam yemeğe çıksınlar o zaman,” dedi. “Şöyle fiyakalı, romantik bir yer bulun, parayı dert etmeyin, bizim bütçeden ayarlarız bir şeyler.”

“Pazartesi, çarşamba ve cuma yaratıcı yazma atölyesi, perşembeleri yaratıcı okuma atölyesi veriyor, salı akşamları gazetenin yayın yönetmeniyle içiyor, hafta sonları da eleştireceği kitapları okuyor,” dedi Haberci bir solukta.

“Ananı...” diyordu ki tuttu kendini Eros. “E, bu Dişi bunu hangi ara buldu da âşık oldu anlamadım ki!” diye patlamakla yetindi. “Dişi de aynı havuza gitsin o zaman ya da, ya da... Kafa bırakmadınız ki düşüncecek.”

Haberci başta olmak üzere, Eros’un bütün tebaası susup hatta put kesilip efendilerinin yüce zihinlerinin rahatça çalışmasını beklediler. Nihayet Eros, “Buldum!” diye sevinçle bağırınca hepsi aynı sevinçle yerlerinde zıpladılar.

“Buldum, evet! Bu ikisine ortak iş yaptıracağız, hem de reddedemeyecekleri bir iş,” diye devam etti Eros.

Haberci, “Sorun da burada ya efendimiz,” dedi. “Mengü’nün vakti yok.”

“Yemezler!” dedi Eros, görseniz kulağınıza küpe yapıp salına salına dolaşmak isteyeceğiniz güzellikteki gözlerini işveyle kısarak. “Mengü’nün verdiği yazı atölyesini bir bahaneyle kapatın.”

“Nasıl bir bahaneyle, yüce akıllı efendimiz?” diye sordu Haberci.

“Sudan olmasın da nasıl olursa olsun Haberci,” diye patladı Eros. “Yetersiz kayıt, ödemelerini geciktiren öğrenciler... Ya da kurs sahibini zevkten deli edip vazgeçirin, ne bileyim, bir şey ayarlayın işte. Sonra da ikisine başka bir yerde ortak atölye açın. Ahmet Hamdi ya da Oğuz Atay anlatsınlar. Millete kimi okuyorsunuz, seviyorsunuz diye sorduklarında başka cevap vermeyi bilmiyorlar madem.”

Haberci, “Bunu Dişi kabul etse, ki etmez, Mengü hayatta

kabul etmez,” diye araya girdi.

“Niye?” diye sordu Eros sırtarak. “Yoksa okudum geçinip kapağını kaldırmayanlardan mı bunlar da?”

Haberci, “Yok, efendimiz, öyle değil,” diye karşılık verdi. “Prensip olarak kadın yazarlar üzerinden ilerlemeyi tercih eder ikisi de. Zaten bu gibi nedenlerle kumrular gibi anlaşıyorlar ya.”

“O zaman şu aylık kültür sanat dergilerinden birinin kapağına çıkmış bir-iki kadın yazar seçiverin anlatsınlar,” diyerek meseleyi çözdü Eros.

Haberci, “İyi dediniz de, efendimiz,” diye girdi söze, “kadın yazarlar kapak olamıyorlar pek, bazen takvimlerde yer aldığı oluyor bir-ikisinin ama o da on yılda bir.”

“Ayyyhh, kimi istiyorlarsa seçsinler o zaman. Karşılıklı, sıkıcı sıkıcı edebiyat anlatırlarken sıkıntıdan vuslata ererler belki,” diye kestirip attı Eros daralarak.

Haberci görünmeyen başını sallayıp efendisinin buyruğunu yerine getirmek üzere, gerekli düzenlemeleri yapmak için telefon açarken Eros, “Ay, içim şişti yeminle,” diyerek yüzünü yastığına gömdü.

)

“Atölye işini ayarladık efendimiz,” diye müjdeledi Haberci efendisinden ziyade kendisine, çünkü Eros’un getirdiğı haberle pek ilgilendiğı yoktu. Görkemli sırtını yüce döşesindeki ipek yastıklara yaslamış, cep telefonunda zarif parmaklarıyla haldır haldır bir şeyler yazıyor, arada şehvetli şehvetli iç geçiriyor, dudaklarını ısırarak gülümsüyordu.

Durumdan kıllanan Haberci döşeye yaklaşp efendisinin ne işler çevirdiğini anlamaya çalıştıysa da Eros cep telefonunun ekranını tam zamanında kapatarak, “Ay, yine ne var Haberci?” dedi. “Ben de tanrırım, benim de özelim var.”

“Affedersiniz efendim, gelişmelerden haberdar edilmek istersiniz diye düşünmüştüm de,” diye aklamaya çalıştı kendini Haberci.

“Hangi gelişmeler Haberci?” diye sordu Eros. “Zeus muhafaza, yoksa Dişi’yle Mengü burunlarını mı sürtüştürdüler!”

Eros esprisine güledursun, Haberci, “İş olayını hallettik,” diye bildirdi. “Bu akşam başlayacaklar. O yüzden de bugün erken buluşup toplantı yapacak, atölye programının üzerinden geçecekler.”

“Aman ne iyi,” diye burun büktü Eros. “Getirin kazanı bakalım.”

Haberci'nin yardımcılarının hemen getirdiği kazana istemeye istemeye eğilen Eros, “Edebiyat, edebiyat, geç!” dedi elini havada sallayarak. Kazandaki su hızlı hızlı dalgalandı. “Edebiyat, edebiyat, geç!” dedi. Kazandaki su bir kez daha dalgalandı. “Edebiyat, edebiyat ve hayrettir ki yine edebiyat, GEÇ!” diye bağırdı Eros.

Tam o sırada kazandan gelen gümbürtüyle Haberci de hemen kazanın başına koştu. Kazana bakar bakmaz da elektriğe tutulmuş gibi sarsılarak, “AZALIYOR... AZALIYOR...” diye bağrınmaya başladı.

Eros, “Efendinin karşısında öyle cırlanmaz terbiyesiz!” diye şarladı Haberci'ye. “Ödümü patlattın. Yine ne var, ne oluyor?”

Haberci görünmeyen omuzları düşebileceği kadar düşük, “Dişi'nin Mengü'nün erkekliğine karşı hissettiği duyguların yoğunluğu hızla azalıyor efendimiz,” diye verdi acı haberi, acılı bir sesle.

“Aman! İsabet olmuş,” buyurdu Eros. “Azalmasaydı onun dişiliğinden şüphe ederdim zaten. Ne o öyle mırıl mırıl aşk mı olur!”

Haberci, “Ama efendimiz, Dişi hâlâ pek mutlu Mengü'yle bir arada olduğu için,” dedi kafası karışarak.

“Olabilir Haberci, olabilir,” dedi Eros. “İnsanın anlaşacağı, saatlerce konuşmaktan sıkılmayacağı, birlikte güleceği, birlikte anlamlı bir şeyler üretebileceği, kendisini yargılamayacak bir arkadaş bulması kolay değil.” Haberci ve tebaanın, efendilerinin bu kavrayışlı cümlesi karşısında şaşkınlıktan az kalsın dilleri tutuluyordu. “Bunun yokluğunu en çok ben bilirim,” deyip aletini sıvazlayınca tebaanın ve Haberci'nin az önceki o tatlı hissi uyandığı hızla kayboldu. “Böyle olacağını biliyor, bir süredir seziyordum,” diyerek noktayı koydu.

Haberci'nin görünmeyen kaşları kalktı. "Nasıl yani, kavrayışlı efendimiz?" diye sordu.

"Nasıl yani, kavrayışlı efendimiz?" diyerek Haberci'siyle dalgasını geçti Eros, yüceliğine pek de yakışmayan bir edayla. "Şu kazanı nerenizle seyrediyorsunuz bilmem ki? Daha geçenlerde Mengü kendinden yirmi yaş genç kadınlarla tek gecelik şeyler yaşadığını söylemedi mi Dişi'ye?"

Haberci kalbi olsa kalpten gidecekmiş gibi, görünmeyen elini görünmeyen göğsüne götürürken, yüzünü acıyla buruşturdu. "Söyledi mi, kulağı kesik efendimiz?" diye sordu ardından, bu sorunun yanıtını duymaya hiç de hazır olmadığı halde.

"Evet Haberci, söyledi," diye sırtıttı Eros.

"Vay namussuz," diye yorum yaptı Haberci. "Dişi'nin nasıl tepki verdiğini sorabilir miyim yüce efendimiz?"

Eros, "Şaşırdı tabii, bozuldu da," diye yanıt verdi, "ama arkadaşlığın daha uzun soluklu bir ilişki biçimi olacağını kendine telkin ederek iyi hissetmeye çalıştı. Yine de onları birbirlerine yakıştırdığınız için sizi suçlamıyorum. Ben de yakıştırıyorum onları birbirlerine doğrusu. Belki adam orta yaş bunalımından çıktığında, ikisi de altmışına yaklaşırken falan olabilir. Ne de olsa birbirlerine karşı boş olmadıkları, boş kalamayacakları belli..."

"Peki Mengü'yü ne yapalım, efendimiz?" diye sordu Haberci.

Eros sıkıntıyla, "Turşusunu kur!" diye patladı. "Ne bileyim ne yapacaksın. Hikâyenin başka bir yerinde ihtiyacımız olursa kullanırız. Şimdilik bir kenarda dursun."

"Atölye olayını da çok zor ayarlamıştık," diye hayıflandı Haberci.

Eros oflayarak, "Küçük düşünüyorsun Haberci," dedi. "Büyük resmi göremiyorsun bir türlü. Bu ikisinden bir aşk çıkmamış olabilir ama edebiyat tarihine kalacak hoş şeyler

çıkabilir. Atölye notlarından kitap yapsınlar, onu da ayarlayın. Hadi artık siz de çıkabilirsiniz, ben az dinleneceğim. “Şu kazanın suyunu da değiştiriverin bir zahmet.” Haberci tam kapıya yönelmişti ki Eros başını yukarı doğru kaldırıp, “Ey Zeusum, burada ne zorluklar içinde çalışmaya çalışıyorum, kimsenin umrunda değil,” diye ekledi.

“Affedersiniz efendim, emredersiniz efendim,” diyerek kazanı bizzat kendisi kucaklayıp odanın kapısına yöneldi Haberci. Kapıyı kapatmadan hemen önce efendisinin, “Ota boka uyandırmayın beni, yemin ediyorum, Dişi’yi bulduğum ilk kurbağaya âşık ederim,” dediğini duydu.

Haberci ve tebaası odadan çıkar çıkmaz Eros yatmak yerine cep telefonuna sarıldı ve dili dışarda, tek parmağıyla mesaj yazmaya koyuldu.

)

Bu sırada yeryüzünde, Beşiktaş'ta...

“Bol sütlü filtre kahve dedik, ineğin memesinin ucunu değdirmişler sadece, bu kadar cimrilik olmaz,” diye söylendi Evren, eliyle saçlarını fiyakalı fiyakalı geriye atarak.

“Hiç konuşmasan bayağı giderin var aslında,” diye sırttı Dişi, kola şişesinin içindeki pipeti çıkararak.

Evren lafı yapıştırma fırsatını kaçırmadı. “Sen de elini sallasan elli tane çüke değer ama her defasında...”

“Rica ederim devamını getirme, sayende argo sözlüğü yazarlarından epey hallice oldum,” diye kesti onun lafını Dişi.

“Aman peki,” dedi Evren kahvesinden suratını ekşite ekşite bir yudum alırken. “Sizinle de konuşulmuyor. Zannedersin talim terbiye kurulu. Ee, ne var ne yok bari?”

“Bende bir numara yok valla,” dedi Başak. “İşten eve, evden işe işte, klasik. Bakar mısınız? Bir naneli limonata alabilir miyim?”

Evren sırtarak, “Al, al da için iyice mayışsın akılsız,” dedi. “Sen ne yaptın?”

“Tuhaf bir şey oldu,” dedi Dişi heyecanla. “Hani Emre vardı ya...”

“O kim be?” diye sordu Evren.

“Şu lise aşkı canım,” diye araya girdi Başak. “Babasının Edirne’ye tayini çıkınca ayrılmışlardı. Siz onunla epey bir mektuplaşmıştınız değil mi?”

“1800’lerin sonu tabii, ben nereden bileceğim,” diye yorum yaptı Evren sırtarak.

Dişi ona dil çıkardıktan sonra Başak’a dönerek, “Evet mektuplaşmıştık,” dedi. “Sonra o yurtdışına gidince bağlantımız kesildi. İşletme okumuştı Londra’da. Geçen gün Facebook’tan mesaj attı, görüşmek istiyor.”

“O, o, ooooo,” diye kaşlarını birkaç kez indirip kaldırdı Evren keyiflenerek. “Göster kız şunun fotoğrafını Facebook’tan.”

Dişi çantasında cep telefonunu arılırken, “Ama bu defa elleriyle ilgili yorum yapmak yok,” diye sırttı.

“Sus valla çarparım,” dedi Evren. “Gül gibi avukatı elinden kaçırdığın yetmez gibi, bir de bana bok atıyorsun.”

Başak, Dişi’nin uzattığı telefondaki fotoğrafa bakarken, “Çok yakışıklı herif olmuş,” dedi. Dişi’ye dönerek, “Siz şahane anlaşırdınız hatırladığım kadarıyla. Londra’da işletme okumak ne demek hem. Kesin çok da iyi bir işi vardır,” diye ekledi.

“Sus kız anne kılıklı, SGK belgesi de isteyelim bari,” diye güldü Evren. “İki gönül bir olunca samanlık seyran olur.” Başak’ın uzattığı telefonu eline alınca, “Ohaaaa!” dedi. “Ay bu ne! Tanrı bu be! Göğsüne bittim ben bunun, karnına da. Ay bu kollar ne, insan sıkmaya doyamaz. Bunu gördüğün yerde, bulduğun yerinden tut, bırakma sakın!”

Dişi, “He he,” dedi, “çok yakışıklı değil mi ya? Telefonda konuştuk da randevulaşmak için, sesini duymamız lazım, böyle bir buğulu bir buğulu. Ay, bir de aynen hatırladığım gibi. Hâlâ çok iyi anlaşıyoruz.”

“Oo, başka?” diye sordu Başak.

“Aslında bir aydır telefonlaşıyoruz. Hep takip etmiş benim

ne yapıp ettiğimi. Yazılarımı, kitaplarımı okuyormuş yani,” diye anlattı Dişi, ardından kolasından zaferle koca bir yudum aldı.

“Bak bir de yalan söylüyor, yok Facebook’tan geçen gün mesaj attı, yok geçen gün konuştuk sesi çok tatlı diye,” dedi Evren kaşlarını kaldırarak. “Ne o kız, bana kaçır diye mi korktun!”

Başak, “Gözünü seveyim, üzerine gitme şunun,” diyerek Evren’i susturdu.

“Gitmeyelim tabii, gitmeyelim de başımıza mı kalsın?” diyerek bitirdi bahsi Evren. “Ee, peki ne zaman, nerede buluşacaksınız?”

Dişi, “Bu cumartesi Villa Golden Horn’da buluşacağız,” diyerek mahcup mahcup gülümsedi.

“Sonra oha deyince kızılıyorsunuz,” dedi Evren kendini tutamayarak. “Oha yani! İstanbul’un en pahalı restoranı orası. Herif bayağı iyi para kazanıyor anlaşılan. Bol bol selfie çek, gebertirim seni!”

Dişi, “Aman Evren ya, sen de!” dedi kafasını hoşnutsuzlukla iki yana sallayarak. “Selfie’ye gelene kadar başka dertlerim var. Giyecek bir şeyim yok.”

“Ben sana benimkilerden veririm,” diye önerdi Başak. “Daha yeni, gül kurusu bir elbise aldım, çok yakışır sana.”

Dişi eliyle karnını pat patlayarak, “Bunu görmüyorsun galiba,” dedi üzüntüyle. “Seninkilere hayatta sığamam, iyice tımbışledim şu sıra.”

“İki sevişirsin bir şeyin kalmaz,” diye atıldı Evren. “Bu ay iyi prim aldım, benden sana beş yüz rahat çıkar. Ayakkabı da kendin halledersin artık.” Dişi, Evren’in boynuna sarılıp yanaklarından öptü. “Ay dur kız,” dedi Evren. “Gören olacak, heteroya çıkacak adım.” Dişi güldü. “Ha, bu arada, lütfen sırt dekolteli bir şey al, çillerin görünsün,” diye devam etti Evren, “olmayan memelerini göstermeye çalışıp komikleşme.”

Dişi, “Off Evren ya,” dedi, “sen kendi...”

Başak, “Bırakın atışmayı,” diyerek lafını kesti Dişi’nin. “Ne zamandır İstanbul’daymış peki, nerede oturuyor?” diye sordu ardından.

“Ee,” dedi Dişi. “Şey... Aslında daha İstanbul’da değil. Cuma günü geliyor. Kesin dönüş yapıyor yani.”

“Ah ha ha, azmış bu ayol, ayağının tozuyla buluşmaya geldiğine göre,” diye yorum yaptı Evren. “Ağdanı falan da yaptır, kimse kimseyi sadece oturup sohbet etmek için götürmez Villa Golden Horn’a.”

Başak, “Süpermiş ya!” dedi. “Neler anlattı telefonda?”

Dişi kızarak, “Ya, aslında öyle her seferinde uzun uzun konuşamadık. Ödemeli aradığı için,” dedi.

“O niye be? Cimri mi?” diye sordu Evren.

Dişi, “Yani sen de Evren, hemen bir kulp takacaksın,” diye isyan etti. “Döneceği için cep telefonunu kapattırmış, işlemler uzun mu sürüyormuş ne.”

“Kredi kartıyla arasaymış,” dedi Evren kaşlarını kaldırarak.

“Onu da kapattırmış, Türkiye’de yenisini alacakmış, Evren. Başka ahiret سوالın varsa buyur, dükkân senin sor!” diye terslendi Dişi. “Yani âlemsin ha, ben sana adama abayı yaktım, nihayet lise aşkıma kavuşuyorum diyorum, sen şurda iki kuruşun lafını ediyorsun.”

“Ay tamam, sustum, peki,” dedi Evren.

Dişi, “Konuştuğumuzdan çok yazıştık aslında. Kendini çok güzel ifade ediyor, inanamazsınız,” diye konuştu hül-yalı hül-yalı.

“Bu aşkın mektuplarından bir kitap yaparsın artık,” diye gülümsedi Başak, garsona bir limonata daha istediğini işaret ederek.

Evren, “Hemen havalara girmeyin bakalım,” dedi. “Benimle yarışması gerekecek ama benimki daha ziyade erotik.”

“Çok fenasın var ya,” dedi Başak, “bir saattir karşımızda bir şey yokmuş gibi oturuyorsun, çok ayıp.”

Evren, “Bundan sıra mı geldi ayol,” dedi sırtarak. “Ben de biriyle tanıştım Facebook’ta. Benden hayli büyük ama çok yakışıklı. Hani görseniz vücudunu...”

“Aman fantezilerin sende kalsın, kimmiş bu adam onu anlat sen,” dedi Dişi.

“Tanrısal diyecektim, terbiyesiz! Ayrıca kusura bakmayın,” dedi Evren, “bir şeyler olana kadar anlatmama kararı aldım, sonra nazar değişiyor.”

Kızlar aynı anda, “Aşkolsun,” diyerek isyan ettiler. “Bari adını söyle ya da ne iş yaptığını,” dedi Başak. “Bizim mi nazarımız degecek, hadi ama...”

“Evet ya, çok ayıp Evren, biz sana her şeyimizi anlatıyoruz,” dedi Dişi.

“No comment, hatta imkânsız gevşek ağızlılar,” diyerek kestirip attı Evren. Konuyu değiştirmek için, “Diğeri ne yapıyor?” diye sordu Dişi’ye.

Dişi, “Kim?” dedi, “Mengü mü?”

“Sırıltma orospu,” diyerek kafasını iki yana salladı Evren. “Valla sen iflah olmazsın.”

Başak, “Aman canım sen de,” diye araya girdi. “Ne var! Mengü’nün yeri başka.”

“Öyle,” dedi Dişi, hisli hisli iç geçirerek.

“Öyleymiş,” dedi Evren alayla. “Sevişemediğin için başka kızım, bir sevişsen bir şeyin kalmayacak, bak biliyorum da diyorum sana. Gözünde büyüyor.”

Dişi, “Hayır efendim, hiç de bile,” karşılığını verdi.

“Ha, o zaman yenilmeye doyamıyorsun,” diye lafı yapıştırdı Evren.

Dişi, “Doyamıyorum,” dedi sevimli bir tonla.

“Aman iyi be! Açın şu Facebook’u da, şu Emre miydi neydi, bir daha bakalım da fotoğrafına gözümüz gönlümüz açıl-

sın,” dedi Evren hevesle. “İnsan her Allah’ın günü böyle bir g zellekle kar ıla mıyor.”

Dişi, “Bakalım, di mi?” dedi sırtarak.

Kim göründüğü gibi ki?

“Aferin Haberci,” dedi Eros günlük süt banyosunu yaptığı havuzunda sırtüstü uzanırken, “kırk asırda bir doğru tespitte bulunmuşsun. Seni tanımasam, bazen seni küçümsediğimi düşünüp üzüleceğim.”

Haberci, “Hangi tespitim, efendimiz?” diye sordu. “Sormam da bir mahzur yoksa eğer.”

“Dişi’nin kendinden oklu olduğu konusundaki tespitin tabii ki Haberci,” diye karşılık verdi Eros.

Haberci, “Dişi’nin lise aşkına tekrar vurulmasını diyor sunuz efendim,” dedi renk vermemeye çalışan bir sesle.

“Hıı, elbette onu diyorum Haberci,” dedi Eros taze sütün üzerinde zarifçe süzülerek. “Şunu hafif ılıştırın diyorum size, sonra üşüyorum, oram buram tutuluyor.”

Tebaası süt ısıtmak için efendilerinin engin mutfağına doğru koştururken Haberci, “Evet,” dedi rahatlayarak. “Dişi’den gelen duygu dalgaları tekrar yükseldi efendimiz.”

“İyi, iyi,” dedi Eros havuzun kenarına doğru yüzerek. “Pek orospuymuş seninki de daha birini unutmadan öbürüne tutuluverdi.” Havuzun kenarındaki basamaklardan biri-

ne oturdu. Az ötedeki havlulardan küçük bir tanesini aldı ve görseniz bir el havlusu olmayı isteyeceğiniz bir edayla kuruladı sülle ıslanmış ellerini.

Haberci, “Ne yapsın,” dedi tatlı tatlı, “onun da ruhu böyle.” Eros’un, “Öyledir tabii,” demekle ne kastettiğini anlamayan Haberci, “Buyurduğunuz gibi Dişi’nin kırmızı oje-ye geçmesini sağladık. Hafiften makyaj yapmaya da başladı. Hatta kendini eskiye göre daha çekici hissetmeye başladığını pekâlâ söyleyebiliriz,” diye bilgi verdi efendisine.

“Ayrıca hep diz üstünde, dar elbise giyecek,” dedi Eros, cep telefonunu eline alırken. “Özellikle de yazın. Bacaklarının güzelliğini kullansın biraz. Kışın da file çoraba geçmeye hazır olur herhalde.”

Haberci, “Ayrıca hep elbise giyecek,” diyerek efendisini bu konuda temin etti. “Dişi bu gece için itinayla hazırlandı efendimiz ama içim hiç rahat değil. Acaba efendimiz... isabetli bir müdahalenizle, hazır bu denli göz alıcıyken yolda Mengü’yle rastlaştırsak Dişi’yi de...”

“Hayır Haberci, olmaz,” diyerek habercisinin lafını ağzına tıkadı Eros.

Haberci, “Neden olmaz, efendimiz?” diye sordu görünmeyen gözlerini kırıştıtararak.

Üşengeçliğine kılıf uydurmak için kısa bir süre duralayan Eros, “Kul hakkı yemek bana yakışmaz da ondan,” diye kestirip attı. “Emre de Mengü kadar kulum sonuçta.” Bir yandan cep telefonuna tek parmakla ve hararetle bir şeyler yazarak başını kaldırmadan, “Neden için rahat değil Haberci? Bakıyorum da Dişi’ye karşı pek bir duyarlısın, istersen sana alalım,” dedi alayla.

Haberci cevap vermeden, cep telefonuyla meşgul olan efendisini, onun ekrana bakarak gülümsemesini, bazen elini hayretle güzel ağzına götürmesini ya da hınzır hınzır sırtmasını, arada “Seni gidi seni,” veya “Bak sen şu edepsiz,”

demesini seyretti. Derken kendini tutamayarak, “Dişi’nin coğrafyasındaki sosyal medya denen mecralara güvenmiyorum efendimiz,” dedi efendisine.

“Ne sayıklıyorsun sen Haberci?” dedi Eros, kafasını telefondan kaldırmadan.

“Neden için rahat değil diye sormuştunuz ya, efendimiz,” diye yanıt verdi Haberci.

“Laf olsun diye sormuştum Haberci,” karşılığını verdi Eros. “Ciddi ciddi merak ettiğimi mi sandın, âlemsin!”

Haberci yine de ısrarla, “Benim endişe ettiğim Dişi, efendimiz,” diye sürdürdü konuşmayı. “Herkes kendini istediği gibi sunabiliyor buralarda. Kolaylıkla yanlış tanıtabiliyor yani kendini, olmadığı biri gibi gösterebiliyor. Bu, haliyle tehlikeli.”

Eros cep telefonunu bıkmış ve yorulmuşçasına havuzun kenarına bırakarak, “Amann, yapıyorlarsa da bir nedenleri vardır canım,” dedi konuyu savuşturmak istercesine. “Öyle her şeyi irdeleyip derin düşünecek kadar kısa ömrümüz yok Haberci.”

Haberci, “Herhalde dediğiniz gibidir, kadim efendimiz,” karşılığını verdi. “Sizden iyi bilecek değilim.”

“Sen çok evhamlı olmuşsun Haberci, dikkat et, işle aşkı karıştırma,” diye uyardı onu Eros.

Haberci, “Haşa efendimiz,” dedi ve yardımcılarının kazanı işaret etmeleriyle Dişi’nin yeni randevusunun başlamak üzere olduğunu anlayıp bir gözü sürekli cep telefonunda olan efendisine yaklaşarak bakışlarını kazana çevirdi.

İlk aşk neden ilk aşk olarak kalmalı?

“Zeuszeus, bak sen,” dedi Eros, hayretten havuzun içine kayacak gibi olarak. “Kerataya bak. Doğrudan ‘Aşkım nasılsın?’la girdi olaya.” Lise aşkının elini Dişi’nin sırt dekoltesinden yavaşça bel çukuruna indirmesi ve oradan çekmekte acele etmemesi üzerine aletini sıvazladı. “Bu akşamdan iş çıkar kesinlikle.”

Haberci, “Hemen böyle bir yargıda bulunmayalım bence, efendimiz,” diyerek somurttu.

“N’oldu, kıskandın mı Haberci?” diye dünyevi bir kahkaha attı Eros.

Haberci daha da somurarak, “Ne alaka efendimiz,” karşılığını verdi. “İçimde kötü bir his var sadece.”

“Hissini sevsinler, sevdim ben bu adamı. Neydi, lise aşkı mıydı?” dedi Eros. Haberci sorusunun yanıtını görünmez başını bir aşağı bir yukarı sallayarak verince, “Ne konuşuyorlar?” diye sordu.

Haberci, “Sipariş verdiler,” dedi. “Beyaz şarap, kırmızı et.”

“Güzel, güzel,” dedi Eros. “Şunun sesini açın da doğru düzgün duyalım. Zeus vere de bununla da iyi anlaşıyorum diye bütün gece edebiyat konuşmasa.”

Haberci yardımcılarının sesi açmalarını işaret ederken, “Gelin görün ki Dişi’nin fikrini sormadan verdi siparişi,” diye yorum yaptı.

“Erkek dediğin idareyi ele alır Haberci,” dedi Eros bilmiş bilmiş.

Haberci, “Doğru diyorsunuz efendimiz de, Dişi sevmiyor öyle şeyleri. Fikrinin sorulmasını tercih eder hep,” karşılığını verdi.

“Hayatta her şey istediğimiz gibi olacak diye bir şey yok Haberci. Hele de fani kadınlar açısından mümkün değil bu! Ne konuşuyorlar şimdi, bir özet geçiverin,” diyerek kesti-rip attı Eros.

Haberci, “Arayı kapatıyorlar, efendimiz,” diye açıkladı. “Görüşmedikleri yıllar içinde neler yaptıklarını anlatıyorlar. Adam ikide bir masanın üzerinden uzanıp Dişi’nin kolunu sıvazlıyor, masanın altından da ayağını değdirip duruyor, aaa.”

Eros kalçalarını birkaç kez hevesle ileri geri hareket ettirince havuzdaki süt tebaasının üzerine sıçradı. “Oo, desene bu gece... ah ha ha ha...”

Haberci yorum yapmamak için görünmeyen dilini zor tuttu.

Eros tekrar havuza dalmadan önce, “Soyunmaya başladıklarında bana ses edersiniz,” dedi.

Haberci kazanın başından bir Dünya saniyesi bile ayrılmayarak lise aşkının Dişi’nin fiziksel görünüşüne iltifatlar etmesini, Dişi’ye kitapları hakkında övgüler düzmesini ve hayranlıkla bakmasını, yaklaştığından şüphelendiği felakete dair bir ipucu ararcasına seyretti.

Bu sırada Eros da havuzda epeyce bir tur atmış, yorgunlukla çıkıp havlusuna sarınmıştı. “Ne âlemdeyiz?” diye sordu, havuz kenarındaki şezlonguna kurulup orta şekerli kahvesinden bir yudum almadan önce.

“Bütün gece kumrular gibiydiler. Hatta adam tuvaletten dönerken Dişi'yi ensesinden öptü. Dişi adamdan kelimenin tam anlamıyla büyüldü diyebiliriz efendimiz,” dedi Haberci sıkıntıyla.

Eros, “Güzel, güzellll,” dedi kahvesinden keyifle bir yudum daha alıp habercisinin sıkıntısını görmezden gelerek.

“Şimdi de hesabı istediler. Ancak hesabı Dişi ödedi efendimiz,” diye belirtti Haberci.

Eros şaşırıldı. “Yok Zeus'un kulağı! O niye Haberci? O tuhaf feminik eşitlik fikirleri yüzünden, değil mi? Dişi'nin önümüzdeki dönemde erkek egemen sisteme daha çok yaklaşmasını temin edelim.”

Haberci kesin bir dille, “O dediğinizi sizin tanrısallığınızın bile başarması mümkün değil, yüce efendimiz. Aksine, koşullar onu giderek daha feminist yapıyor,” diye belirtti.

“Aman iyi, anladık,” diye terslendi Eros. “SIKICI. Hesabı niye Dişi ödedi söyleyecek misin peki?”

Haberci, “Ayağının tozuyla bankadan para çekecek vakti bile bulamamış Emre, bir dahaki sefere mutlaka kendisi ödeyecekmiş, isterse çıkışta bankamatikten çekip verebilirmiş. Aynen böyle söyledi efendimiz,” diye açıkladı.

Eros, “Telafi edecekse iyi bari,” dedi, endişesini sesine yansıtmamaya çalışarak. “Kahvemi bitirene kadar eve geçsinler.”

“Taksiyle adamın kaldığı otele gidiyorlar zaten şimdi efendimiz,” diye aktardı Haberci, sesi istediğinden biraz fazla kaygılı çıkarak. “Bu işte kesin bir bit yeniği var gibi geliyor bana, efendimiz. Müdahale mi etsek acaba?”

“Abartma Haberci, ne biti ne yeniği!” diye söylendi Eros ama kendi de pek emin değildi. “Şu herife bir bak da sevin biraz Dişi adına. Bu gece çatır çatır sevişecek belli ki.”

Bunun üzerine susan Haberci, efendisiyle birlikte Dişi'nin lise aşkıyla takside gidişlerini, lise aşkının yol üstünde

ATM'ye denk gelmedikleri için özür dileyerek taksi ücretini de Dişi'ye ödetmesini ve nihayet ikilinin otel odasına girmelerini seyretti.

Lise aşkı Dişi'yi sertçe yatağın üzerine itip elbisesini göğüs hizasına kadar sıyrınca Eros kendini tutamarak, "Ay ya-vaş, yırtacaksın hayvan," deyiverdi, "az para vermedi kız o elbiseye, hem de borç harç."

Lise aşkı Dişi'nin külodunu sıyrır, ardından Dişi'nin üzerine kapanırken hepsi nefeslerini tuttu. Ancak çok geçmeden Eros dayanamamış sordu. "Ne yapıyor bu adam? Anlayamadım."

Haberci, "Dişi'yi öpüyor efendimiz," dedi canı sıkılarak.

"O nasıl öpmek!" dedi Eros büyüleyici kaşlarını çatarak. "Dudaklarını büzüp 404'le yapışmış gibi tutarak öpmek mi olurmuş!"

Lise aşkının, bir süre böyle öpüştüğünü zannettikten hemen sonra birleşme faslına geçtiğinde, "Oo, yeah, fuck, fuck!" demesini, Eros da tebaası gibi hayretle seyretti.

Lise aşkı yaklaşık iki dakika sonra, "Oo, godddd!" diye boşılırken Eros gözlerini inanmazlık ve şaşkınlıkla kırpıştırarak, "Yalnız Dişi çok iyi orgazm taklidi yapıyor," dedi. "Kaç yıl evli kaldı tabii, doğaldır." Lise aşkı kendini nefes nefese Dişi'nin üzerine bırakırken de, "E-vetttt, moralleri bozmuyoruz," diye yorum buyurdu. "Bir haftada hallederiz bu sevişme işini."

Haberci, "Bana biraz imkânsız göründü," dedi umutsuzca.

"İmkânsız gerçekleştirmek benim işim Haberci. Tanrını küçümseme," diye şarladı Eros. Ama, "Asırlardır bu işin içindeyim, ben bile böyle şey görmedim," diye mırıldandı kendi kendine. Ardından yüksek sesle ve tebaasına şevk vermeye çalışan bir tonda, "Evettt," dedi, "Operasyon.... ne olsun... ne olsun... Amannn, münasip bir isim buluruz operasyona, operasyon sırasında. Bizzat ben göstereceğim şu lise

aşkına bu işin nasıl yapılacağını. Duruma göre ya içine kaçırım herifin ya da ne bileyim...”

Haberci, “Efendimiz, efendimiz,” diyerek sözünü kesti efendisinin.

“Ne var Haberci?” diye sordu Eros, sözünün tam da o esnada kesilmesinden hoşnut olsa da kızmış gibi davranarak.

“Şu diyaloga kulak vermenizde fayda var,” dedi Haberci. “Adam Dişi’den borç istedi.”

Eros, “Nasıl yani?” diyerek kocaman açtı gözlerini.

“Aynen öyle, efendimiz. İstanbul’a yerleşme işlerini halletmek için Dişi’den iki bin lira borç istedi. Dişi de ne yazık ki o kadar parası olmadığını söyledi,” diye açıkladı Haberci. “Bunun üzerine rakamı düşürdü ancak yine aynı yanıt aldı Dişi’den. Şimdi de bu otel odasını onunla birlikte olmak için tuttuğunu, ödeyecek parası olmadığını söyledi. Üstelik terslenerek.”

Eros hayretten açık kalan ağzını güçbela kapatarak, “Vay namussuz, vay çirkef!” dedi. “Dolandırıcı çıktı herif.”

Haberci, “Çok kötü duygu dalgaları yükseliyor Dişi’den yüce efendimiz,” dedi kaygıyla. “Çok salak ve aşağılanmış hissediyor kendini.”

“Aşağılanma diye bir şey yok da salak olduğu kesin tabii,” yorumunu buyurdu Eros.

Haberci, “Kendine kötü bir şey yapmasından korkuyorum efendimiz,” diye kemirdi görünmeyen dudaklarını.

“Yapmaz, yapmaz,” dedi Eros, bir yandan bir çare düşünerek. “Ne yapın edin, yarın gece Mengü’yle buluşmasını sağlayın. Onunla sohbet edip iki öpüşünce bir şeyi kalmaz.”

Haberci, “Dişi ona arkadaş gözüyle bakmaya başladı ya, efendimiz,” diye dillendirdi kaygısını. “Ya öpüşmezlerse ne olacak?”

“Ne arkadaşı Haberci, ne arkadaşı? Aylarca rüyasında gördü herifi, öyle iki günde unutmak kolay mı!” dedi Eros ken-

dinden emin bir şekilde. “Sen buluşmalarını ayarla yeter. Kadıköy olsun ama mutlaka, orası her nedense Mengü’yle Dişi üzerinde değişik etki ediyor.”

Haberci görünmeyen etekleri zil çalarak efendisinin buyruğunu yerine getirmek için koşturdu.

“Ay çok üzöldüm valla, eşöleşek herif ya,” dedi Başak, ağlayan Dişi'nin sırtını sıvazlayarak.

Dişi birkaç kere yan apartmandan duyulacak kuvvetle fırkladıktan sonra burnunu tişörtünün ucuna sildi. “Beğn buynu hakedeceğ neağ yaptım,” diye devam etti ağlamaya kaldığı yerden.

Dişi'nin ıslana ıslana ahşabı kabarmış orta sehpasının üzerindeki kâğıt mendil tepesinde temiz bir mendil bulup Dişi'ye uzatarak, “Ah ha ha ha,” diye güldü Evren. Elini başına götürürken, “Bi parayla seks yapmadığın kalmıştı, o da tamam oldu kız,” dedi. “Nasıl öpüşüyordu, bir daha yapsana.”

Dişi dudaklarını sımsıkı kapatıp büzerek ağır çekimde sağa sola sallarken kendi de gülmeye başladı. “Güldürme Evren ya, ağlamak istiyorum. İnsana acısını bile çekertirmiyorsun doğru düzgün.”

Evren, “Aa, hoş,” dedi numaradan terslenerek, “dostlar niye var ayol! Kötü gününde güldürmek için.” Sehpanın üzerinde duran kahvesine uzanıp kahveden büyük bir yudum aldı.

“Bak bu lafına katılıyorum işte,” dedi Başak, Evren’e döne- rek. “Kırk yılda bir, kıymetini bil.”

Dişi, “O benden çok gülüyor ama Başak ya,” diye itiraz et- ti. Evren’in elindeki kupayı işaret ederek, “Bi yandan da ken- di içmeyip bizi içirerek sarhoş etmeye çalışıyor,” diye ekledi.

“Sizi sarhoş edip ne yapıcım be,” diye söylendi Evren. “Dünyada bir tane erkek kalmasa belki.”

“Öt bakalım,” dedi Başak, bal rengi gözlerini kararlılıkla Evren’e dikerek.

Evren, “Bu gece yeterince içtim, içmeye doydum çünkü,” diye sıırıttı. “Sadece içmeye mi, aşka da doydum valla. Her yanıma acıyor tepişmekten. Kriz masası kurmamız lazım di- ye gecenin köründe çağırmasaydınız daha da tepişirdim ya, fedakâr kişiliğim batsın.” Ayağa kalkıp vücudunu zarifçe es- netti.

“Ay tamam sus Evren,” dedi Başak yüzü ekşiyerek. “Fazla ayrıntıya gerek yok. Mahrem diye bir şey var.”

“Noldu? Geyler el ele tutuşup çiçeklerin arasında koşarak mı yaşıyorlar aşklarını sandın?” diye karşılık verdi Evren.

Dişi birasından koca bir yudum aldıktan sonra, “Aynısı mı bu, başkası mı?” diye sordu.

“Aynısı aynısı,” dedi Evren, ardından elini dudaklarının üzerinden fermuar çeker gibi geçirdi ve kollarını göğsünde kavuşturup kararlı bir ifadeyle durdu.

Dişi’yle Başak aynı anda, “Hadi amaaaa,” dediler.

Evren birden kollarını çözüp kızların oturduğu yeşil kadi- fe, üçlü koltuğun arkasından eğilerek, “Peki tamam,” dedi. “Adam benden epey yaşlı, ellisinde. Zaten bunu söylemiş- tim. Ama görsen otuzundan bir gün almamış dersin, o dere- ce fit yani. Aşırı yoğun bir iş hayatı var. Canım benim, zan- nedersin dünyanın bütün yükü onun omuzlarında, o kadar yani.” Derin derin iç geçirdi. “O yüzden az görüşebiliyoruz, işten kaçabildiğinde soluğu bende alıyor.”

Dişi, “Adı ne? Nasıl bir tip?” diye sordu heyecanla.

“Söyleyemem, söz verdim,” dedi Evren.

“O niye?” diye sordu Başak.

Dişi, “Oğlum Evren, adam evli falan olmasın,” dedi endişeyle. “Yoksa niye öyle söz verdiriyor.”

“Kıskanç köpekler sizi,” diye şarladı Evren. Gelip Dişi’nin yanına çökerek, “Herkes senin gibi amsalak değil. Bizim olayımız başka bir kere. Adam ceo,” diye açıkladı. Kızların ikisinin de anlamadığını görünce, “Dolapta yani,” diye sürdürdü konuşmayı. “Açılmamış, ailesi bile bilmiyor.”

Dişi, “Hadi ya,” dedi. “Üzüldüm.”

“Aman öyle her boka da üzülme,” diye yorum yaptı Evren. “Hayatımda onun kadar romantliğini görmedim. İşi de çok iyi biliyor, yatakları kırıyorlardı ayol bu gece.”

“Tamam Evren, tamam,” dedi Başak gülümseyerek.

“Kapıdan kovsa bacadan girerim yani bu adamın yanına,” diyerek mevzu hakkında son cümlesini kurdu Evren.

Dişi, “Ay, birileri âşık olmuş,” deyince Evren onaylarcasına gülümsedi.

“İnsanın gey olası geliyor,” diyerek bir kahkaha attı Başak.

Evren, “Gey olunmaz, gey doğulur canım,” karşılığını verdi bilmiş bilmiş.

“Biliyoruz canım, ondan bu kadar üzülüyoruz,” diyerek gülümsedi Dişi. Yine suskunlaşmıştı. Ardından birasının içinde kayboldu.

Evren, Dişi’yi bir süre seyrettikten sonra, ciddi bir sesle, “Şu lise aşkın, Emre miydi neydi, onun telefonunu versene bir bana, yarın arayayım,” dedi. “Benim adım Evren’sen, ben de ona kaptırdığın parayı geri almasını bilirim. Ayaklar altına aldığın onurunu da kendin kurtarırsın artık.”

“Ya Evren ya, tam bir sevgi kırıntısı gördüm diyor, sonra oturtuyorsun hemen lafı,” dedi Dişi fıkrlayarak.

Başak, “Hadi değiştirelim artık konuyu,” dedi. “Sen yarın

akşam Mengü'yle buluşmayacak mısınız? Kurbağaya döndün ağlamaktan, böyle olmaz.”

“Evet yani,” dedi Evren. “Buzluğa iki tatlı kaşığı koy da gözünün şişini alsın.”

Dişi kendini tutamayıp güldü. “Ay, haminnem gibisin ya,” dedi. “Her tür kocakarı ilacı sende.”

“Hayır efendim, genel kültürüm iyi,” dedi Evren ukalaca sırtarak.

Başak, “Evren doğru söylüyor ama,” diyerek mutfağa gitmek üzere ayaklandı. “Mengü güzel gözlerine baksın da ne kaçırdığını anlasın.”

“Tabii, tabii, ne demezsin,” dedi ve biraz daha fırkladı Dişi.

“Evi de şöyle bir üstten toplayıp temizlesek mi?” diye önerdi Evren. Sağa sola yığılmış dergilerin ve duvar boyunca üst üste dizilmiş kitapların tozuna suratını buruşturarak bakıp. “Eve çağırsana sen Mengü'yü, neden çağırılmıyorsun?”

Dişi hemen itiraz etti. “Olmaz öyle, taciz eder gibi adamı.”

“Ay, taciz görmesek inanıcaz,” dedi Evren.

Dişi, “Utanırım ben, çağırمام,” dedi bu defa da. “Öyle bir dinamiğimiz yok bir kere.”

“Dinamiğinizi yesinler sizin, salaklar. Yüz yıldır görmediğin lise aşkına vermeye utanmıyorsun da,” diye patladı Evren.

“Ne alakası var şimdi Evren ya,” diye isyan etti Dişi.

Evren, “Var alakası, hem de çok var da gecenin bu saatinde çenemi yoramayacağım, kusura bakma. Çok şükür, en azından Mengü efendi öpüşmeyi biliyor,” dedi.

“Biliyor,” diyerek iç geçirdi Dişi. “Hem de ne biliyor...”

Evren, “Şansını zorlama,” deyince Dişi kirpiklerini kırpıştırarak sustu. “Bana da öyle çizmeli kedi gibi bakma, ısırırım.”

“Efendimiz, efendimiz,” diye koşturdu Haberci, efendisinin yüce makamına kucagında bakır kazanla. Peşindeki yardımcılarını yetişmese kazandaki suyun tamamını az kaldı yere boşalıyordu. “Efendimiz?”

Tebaadan biri, “Dün gece gelmedi,” dedi. “Dünya gecesiy-le,” diye ekledi müthiş bir şey söylermiş gibi.

“Zeuszeus, hayret, nereye gider koskoca tanrı,” dedi Haberci. “Ortadan kaybolmanın sırasıydı sanki.”

Tam o sırada yanakları al al ve tatlı bir yorgunlukla, mis gibi bir portakal kokusu saçarak içeri giren Eros, “Ne var Haberci?” dedi, tanımasanız sevecen diyeceğiniz bir sesle.

“Sizi göremeyince merak ettim, efendimiz,” dedi Haberci, havayı ve ardından hafifçe yaklaşarak efendisinden yükselen tatlı portakal kokusunu şüpheyle içine çekti. “Nere-deydiniz?”

Eros az önceki tatlı ruh halinden sıyrılarak, “Sana hesap mı vereceğim Haberci! Tek işim senin sürekli boka konan Dişinle ilgilenmek mi sanıyorsun yoksa!” diye şarladı. Tebaasına, “Bana su ısıtın, hamam yapacağım,” dedikten son-

ra da kendini yorgunlukla mukaddes dōşegine attı. “Evet, ne var?”

Haberci bu hamam olayından şüphelenmişti ya, “Dişi’nin moralini yerine getirdik efendimiz,” demekle yetindi.

Eros, “Aman ne iyi,” diye burun kıvırdı. “Dişi’nin eleştirmenle öpüştüğünü müjdelemek için yırtmadın kıcını umarım.”

“Hayır efendimiz, o da oldu ama sadece onunla kalmadı,” dedi Haberci. “Aynı tuhafılıkta sürdürdükleri ilişkilerini dediğiniz gibi akışına bıraktık. Dişi’den bir başka erkeğe doğru yüksek duygu dalgalanmaları tespit ettik. Hatta o derece yüksek ki bu adamın karşısında eli ayağı dolaşıyor, şahane bir şekilde pot kırıyor. Adam da ona karşı boş değil, bakışlarından belli.”

Meraka kapılan Eros, “Gösterin bakalım,” dedi kazanı görmek için yatağının kıyısına kayarak. Kazanda Dişi’nin sonuna kadar açılmış güzel bacaklarının arasına girmiş beyaz saçlı bir erkek kafası görününce, “Nihayet,” dedi Eros ağzının yüce suları akarak. Ancak hemen ardından görüntüdeki erkek, ördek gagasını andıran metal bir aleti Dişi’nin vajinasına sokunca, “Ay bu ne?” diye bağırdı Eros, elleriyle gözlerini kapatarak. “Bakamayacağım ben.”

Haberci hemen yanındaki yardımcısının görünmeyen ensesine okkalı bir şaplak indirerek, “Affedersiniz efendimiz, yanlış plan oldu,” dedi ve kazanı sarsalayıp az ileri sardı. “Adamla böyle tanıştılar da...”

“Fesupazeus,” dedi Eros kafasını iki yana sallayarak, “dişi olmak zaten zor, bu Dişi de işini zorlaştırmak için elinden geleni yapıyor yemin ederim.”

Haberci, “Öyle demeyelim isterseniz, efendim,” diye lafa girdi tekrar. “Adam kadın doğum uzmanı, operatör doktor. Dişi’nin doktoru oldu. Öyle tanıştılar.”

Eros sırttı. “Nihayet Dişi’yle ıslak bir şeylerden bahis aç-

bilecek bir aday,” yorumunda bulundu. “Ne durumdalar peki? Dişi’nin şu çorapları da iyiymiş hani. Dize kadar, rengarenk çizgili. Bana da alalım bunlardan. Aynen böyle pembe, beyaz, mor çizgilisinden olsun ama. Diyorum sana Haberci, bu Dişi az orospu değil diye, kızılıyorsun bana ama insan hem böyle bir a...”

“Am’an efendimiz,” diyerek efendisinin lafını kesti Haberci.

“Aman peki peki,” diyerek sustu Eros, ancak bir süre, sırf Haberci’yi tedirgin etmek için, yasak kelimeyi dudaklarının abartılı hareketleriyle sessizce telaffuz edip durdu.

Haberci, asırlar kere asırlardır pek alışık olduğu üzere efendisinin yaptıklarını görmezden gelmeyi pekâlâ becerebildiği için anlatmaya devam etti. “İsterseniz bu yeni aday hakkındaki bilgileri paylaşayım sizinle, efendimiz,” dedi önce. “Jinekolog olduğunu söylemiştim zaten.”

“Para basıyordur kesin,” yorumunu buyurdu Eros. “Dişi’nin coğrafyasında herkesler patır patır doğuruyor anladığım kadarıyla.”

Haberci, “Çok doğru buyurdunuz, efendimiz,” dedi. “Ee, tabii bunda devlet teşvikinin de payı büyük. Sürekli değişen düşmanlara karşı çok çocuk yapmanın önemi ısrarla vurgulanıyor.”

“Vurguluyorlar eşöleşekler, değil mi ama,” dedi Eros. Demesiyle odasında gergin bir sessizlik oldu. İki pot birden kırdığını idrak eden, ancak özellikle bir tanesinin fark edilmesini hiç istemeyen Eros, “Aman rica ederim, devlet meselelerine girmeyelim Haberci, başarısız da olsa bir aşk hikâyesinde sırtır böyle şeyler,” diyerek lafı kendince gedigine oturarak çevirdi. “Patır patır doğuruyorlar da benim tanrısal kavrayışım ile bile anlamadığım, ilk çocuktan sonra yok maddi zorluklardı, yok çocuğun gece zırt pırt uyanmasıydı, bakıcı tutamayıp eve hapsolmaktı, sevişecek hal kalma-

masıydı falan derken ilişkilerinin içine sığıldığı halde ikinci de yapmak istemeleri. İnsan bir hatayı iki kere yapmaz ki ama canım.”

“Doğru söylüyorsunuz, efendimiz,” dedi Haberci, efendisinin her dediğine kıymet verir gibi yapmayı güzel öğrendiğinden. Ancak akıllı o ‘eşöleşekler’e takılmıştı. “Ama iyi ki öyle yapıyorlar da bu adayımızın evi barkı hazır.”

“Yaaaa,” dedi Eros.

Haberci, “Evet ya, efendimiz,” diye devam etti doktordan bahsetmeye kaldığı yerden. “Arnavutköy’de iki katlı, müstakil bir evi var, denize beş dakikalık yürüyüş mesafesinde. Ayrıca Datça’da bir yazlığı ve arabası da var. Elli sekiz yaşında.”

“Yuh,” dedi Eros.

“Ama hiç göstermiyor,” diye atıldı Haberci. “Bakın.”

Eros, kazanın içinde hastanenin bahçesinde çay içen Dişi’yle doktorun görüntüsüne bakarak, “Evet, haklısın, hiç göstermiyor. Hatta bayağı bayağı hoş bir tip. Doktor karizması var tabii bir de,” yorumunu yaptı.

Haberci sırtarak, “Dişi’nin zayıf yanlarından biri de bu, efendimiz,” dedi.

“Aman sen de, Dişi’nin güçlü bir tarafını gördük de sanki,” diye söylendi Eros. “Bana bir acı kahve getirin, başım çatlıyor.”

Haberci, “Hayırdır efendimiz,” dedi. “Soylu başınızı çatlatan nedir?”

“Sana ne Haberci, sana ne!” diye terslendi Eros önce. Ardından, “Fanilerin derdinden efendinin de ihtiyaçları olduğunu unutmuş gibisin. Felekten bir gece çaldım,” diye ekledi.

Haberci kılıandıysa da, “Oh oh, ne iyi efendimiz,” demekle yetindi.

“Başka?” diyerek konuya döndü Eros. “Fazla iyiymiş, lise aşkı gibi sonradan çıkmasın kokusu.”

“Ben de başta endişe ettim ama şu ana kadar korkulacak bir şey bulamadım,” dedi Haberci. “Aksine kişisel ve toplumsal bütün kriterlere uyuyor. Doktor, işi var, evi arabası var, yaşı itibariyle evlenmeyi istiyor ama çocuk istemiyor.”

“Oh, oh, iyi. Akıllı herifmiş doğrusu,” dedi Eros. Esneyip kahvesinden bir yudum aldıktan sonra, “Dişi’nin anası da pek memnundur bu işe,” yorumunu yaptı.

Bunun üzerine Haberci’nin görünmeyen suratında müstehzi bir sırıtış belirip hızla kayboldu.

“Yine ne oldu sinsi?” diye sordu Eros gözlerini kısarak.

Haberci, “Annesi beğenmedi bu adayı, hatta şiddetle istemiyor diyebiliriz, efendimiz,” diye yumurtladı kendince müjdesini.

“O niye?” diye sordu şaşırان Eros. “Daha iyisini mi bulacakmış şaşkoloz kızına!”

Haberci, “Mesleğini beğenmedi,” diye kestirip attı.

“Doktoru beğenmediyse astrofizikçi bulalım, ey Zeusum ya,” diye söylendi Eros. “Nesini beğenmiyormuş doktorluğun?”

Haberci, “Şey efendimiz, hani...” diye başladı söze, efendisinin anlamasını bekleyerek, ancak anlamadığını görünce, “Adam bütün gün milletin şeyine bakıyor ya...” dedi.

Eros, Olimpos’un katlarını çınlatan bir kahkaha patlatınca elindeki kahve fincanı devrildi devrilecek gibi oldu. “Ah ha ha, bütün gün gördüğünden akşam evde de görmek istemez diye mi korkuyor anası,” diyerek gülmeye devam etti. “Saçmalamasın anası!” diye kükredi ardından.

Haberci, “Aslında ben de şöyle olumsuz bir şey fark ettim bu adayla ilgili,” diye girdi söze.

“Sen de saçmalama Haberci!” diye böğürerek susturdu habercisini Eros.

Haberci, “Elbette, efendimiz de... Dişi’nin annesi devlet gibi dedikleri kadınlardan, biz haşa bir şey yapamayız bu ko-

nuda,” diye belirtti. “Yine de Dişi’yle doktorun buluşacağı akşam siyah stilettolarını ona ödünç vermeyi kabul etti. Surat asa asa, burnundan fitil fitil getirdi tabii ama.”

“Oo, stiletto mu giyiyormuş anası?” dedi Eros heveslenerek, ardından hemen kendini toparlayıp, “Yanii... Oo, buluşuyorlar demek,” diye ekledi.

Haberci, “Evet efendimiz,” diyerek elindeki son bilgiyi de paylaştı. “Bu akşam doktorun evinde. Adam Dişi’ye yemek yapmayı önerdi.”

“Yemekten sonra tatlı da var mı?” diye sordu Eros işveli işveli. Haberci’nin ters ters baktığını görünce, “Aman canım,” dedi, “hem eve para getirir hem de besler işte Dişi’yi. Dişi de oturur bütün gün kitabını yazar. Aşkıyla olmazsa da romanlarıyla geçer tarihe. O da bayağı düşük ihtimal ya. Hadi bakalım! Moralleri bozmuyoruz.”

“Sen tıkr tıkr kiminle yazışıyorsun bakayım,” diyerek Başak’ın eline vurdu Evren.

Başak, telefonunu ters çevirip masanın üzerine koyarak, “İş yerindekilerle canım, kiminle olacak,” dedi öfleyerek. “Kasayı kapatıyorlar da bir şeyler sordular. Sormasalar olmaz biliyorsun.”

“Tabii, tabii,” dedi Evren müstehzi bir ifadeyle. Ardından Dişi’ye dönerek, “Ee, anlatmayacak mısın?” diye sordu. “Ağlamadığına göre iyi geçmiş bu sefer, kız. Zaten biliyordum ben, adamın adı dışında ofsaytı yok gibi. Fahri! Bırak doktor adını, Fahri diye insan adı olmaz yahu!”

Başak, Evren’i duymazdan gelip Dişi’yi dostça dürterek, “Galiba bu defa turnayı gözünden vurdun, ha,” dedi.

“Galiba,” dedi Dişi, duygusuz bir tonda.

Evren, “Çatlatmasana insanı,” diye şarladı. “Sadece kötü gün dostu muyuz biz, aşkolsun. İnsan biraz da güzel şeyler paylaşır, ayıp valla.”

“Peki,” diye başladı Dişi, “bir kere evi çok güzel. Kütüphanesi böyle cam kapaklı falan, kurmaca da okuyor hem. Çok

akıllı, çok komik adam. İnsan saatlerce sıkılmadan konuşabilir. Ben de hiç sıkılmadım, hatta bayağı bir eğlendim diyebilirim. Uzun zamandır bu kadar gülmemiştim.”

Evren, “Bana birini hatırlattı, ay daraldım. Fena daraldım hem de,” diye yorum yaptı.

“Kesmesene kızın sözünü Evren,” diye terslendi Başak.

“Aman iyi, devam etsin,” dedi Evren hiç bozulmadan.

Dişi, “Süper aşçı bu arada. Bayağı iyi para kazanıyor ama öyle hava atmayı seven tiplerden değil,” diye sürdürdü anlatmayı.

“Çok parası varsa, versin bir kısmını ben atarım havasını ah ha ha,” diyerek güldü Evren.

Dişi, “Aman Evren ya,” diye isyan etti, “seninle de ciddi bir şey konuşulmuyor.”

“Ay tamam, osuruktan nem kapma sen de, devam et hadi. Devam et ama daha heyecanlı bir yere geç,” karşılığını verdi Evren.

Dişi, “Ne gibi?” dedi. “Bir hastasının suyu gelmiş, randevuyu kısa kesmek istemedi, evde yaptırdı doğumu.”

“Demeeee!” dedi Evren ağzı hayretten açık kalarak.

Dişi, “Salak mısın?” diye patladı. “Ne alaka bu devirde!”

Başak, Evren’e ters ters bakarak Dişi’nin omzuna dokundu. “Sen anlat kuzum, bakma şuna.”

“Çok romantik, öyle bir iltifat ediyor ki bir an eriyip masanın altından akacağım sandım, o derece yani,” dedi Dişi.

Başak’la Evren bir birbirlerine bir Dişi’ye baktılar. Dişi’ye beklentiyle bakmışlardı ama Dişi dikkat çekecek derecede masum bir edayla önündeki köfteyi küçük parçalara ayırıp zarif zarif ağzına atmakla meşguldü.

Sonunda Evren tutamadı kendini ve “Kız fitişmedin mi, Allah seni kahretmiye!” diye bağırdı.

“Yok,” diye başını yukarı doğru attı Dişi, gözleri dolmuştu. “Bütün gün aynı şeyi görmekten...” dedi ve ağlamaya başladı.

Başak Dişi'ye sarılarak, Evren'e döndü. "Ne oldu, anlamadım ben," dedi. "Bütün gün şey görmekten yorulmuş mu adam, kuzum? Yorulmuşsa yorulmuş, ağlayacak ne var bunda, yorgun olmadığı bir gün yaparsınız." Bunun üzerine Dişi daha kuvvetli ağlamaya başladı.

Evren sesindeki acımayı saklayamayarak, "Yok be, adam bütün gün milletin kukusunu görmekten kuku görmekten sıkılmış anlaşılan," dedi. Dişi bir yandan ağlayarak başıyla Evren'in dediğini onayladı. "Ay, eve de böyle ağlaya ağlaya dönmedin inşallah ha?"

Dişi kafasını iki yana salladı. "Eve dönmedim ki. Sarılıp uyuduk," dedi ve tekrar ağlamaya başladı.

Evren, "Ah ha ha," diye dolu dolu kahkaha attı. "Kızzz, iyi sarılıyor mu bari? Ezik seni. Ah ha ha ha."

“Dişi özellikle mi buluyor bunları kuzum Haberci? Talihsizliğin bu kadarı da olmaz, hayret doğrusu,” dedi Eros içtenlikle. Kuzum lafıyla Haberci’nin görünmeyen suratı hafifçe karardı. Bu arada Eros uzun uzun esnedi, gerindi. “Biriniz bacaklarımı ovuversin biraz, yorgunluktan inim inim iniyorlar sanki.”

Haberci görünmeyen kaşlarından birini kaldırarak, “Geçmiş olsun, efendimiz. Neden acaba?” diye sordu.

“Çünkü Haberci, çünkü,” diye yüceliğine yaraşır bir edayla kapattı konuyu Eros. Ardından, “Kesin o kaknem anasının nazarı değmiştir,” diye kaldığı yerden devam etti söylemeye. “Zaten başından beri istemiyordu doktoru. Arkalarından pis pis okuyup üflemiş bile olabilir.”

Haberci başını düşünceli düşünceli sallayarak, “Belki de iyi oldu, efendimiz,” dedi. “Dişi için annesinin onayı çok önemli.”

“E, ama hep kendi bildiğini okuyor,” dedi Eros kaşlarını çatarak.

Haberci görünmeyen kollarını iki yana açarak, “Öyle efen-

dimiz. Kendi bildiğini okumak ve annesinden o şekilde kabul görmek istiyor. Yoksa mutsuz oluyor,” dedi.

“Bu Dişi'nin yazar olduğundan emin miyiz?” diye sordu Eros ciddi ciddi. “Yazar dediğin marjinal olur, bırak anasını babasını, gerektiğinde bütün dünyayı karşısına almayı bilir.”

Haberci, efendisinin Dişi'ye olan ilgisini kaybetmesinden endişe ederek, “Dişi'nin marjinal yanları elbette var efendimiz,” diye girse de lafa, edecek başka laf bulamadığından susuverdi.

“Mesela Haberci?” dedi Eros ekşi ekşi, hazır Haberci'yi güzelce bozum etme fırsatını yakalamışken. “Bana Dişi'nin marjinal üç yönünü sayabilir misin?”

Haberci bir süre, “Eee-fendimiz,” diye kekeledi bu salvo karşısında. “Sayamam, efendimiz Eros,” diyerek pes etti nihayet, “sayamam çünkü marjinal tek özelliği âşık olmadan yaşayamaması. Ha, bir de yazmasını sağlayan duygu dünyası.”

“Geç bunları,” dedi Eros. “Duygu dünyasında bir bokluk olduğu pekâlâ ortada, hatta bayağı büyük bir bokluk. Var mı başka bir gelişme? Herhalde bunca hezimetten sonra bir süre sahalarından uzak kalmaya karar vermiştir.”

Haberci efendisinin yanılmasının verdiği sevinci saklamakta güçlük çekerek, “Aksine efendimiz, yine âşık oldu Dişi, hatta bu sefer çıtaı yükseltti diyebiliriz,” dedi.

“Demeee,” dedi Eros aslında pek de ilgilenmeyerek. “Bu sefer hangi dingile âşık oldu acaba? Hem sen neden bu kadar mutlusun bakayım?”

Haberci, “Dişi adına mutluyum, efendimiz,” diyerek çıtaları bile kışkandıracak bir hızla kıvırdı. Ardından, “Bu seferki bir köşe yazarı efendimiz,” diye sürdürdü bilgi vermeyi. “Dişi'nin coğrafyasında en çok satan altıncı gazetede yazıyor haftada üç gün. Siyaset bilimci.”

“Ay çok sıkıcı,” dedi Eros. “Ayrıca neden altıncıda yazıyor, en çok satanda yazsın, ayarlayıverin.”

Haberci, “En çok satan hükümet tarafından yönlendirilen, oydaş diye tabir ettikleri bir gazete efendimiz,” diye açıkladı. “Adamsa solcu.”

“Daha da sıkıcı,” diye pöfürdedi Eros. “Yeminle kendimi keseceğim.”

Haberci, “Ama eski solculardan değil efendimiz,” dedi efendisinin ilgisini tekrar çekmeyi umut ederek. “Hatta partinin aktif üyesi.”

“İyi bari,” dedi Eros rahatlayarak. “Onların başkanını beğeniyorum bak. Hem yakışıklı hem ağzı iyi laf yapıyor. Masaya yumruğunu vurmaya da iyi biliyor hani. Başkanı ayarlasaydık aslında Dişi’ye.”

Haberci, “Başkan hapiste ya efendimiz, unuttunuz mu?” diye karşılık verdi. “Yüz kusur seneye yargılanıyor. Zaten evli de.”

“Doğru ya, unutmuşum,” dedi Eros. Ardından sıkıntılanarak, “Ay bir tane Dişi için bunca teferruatı aklımda tutamam ki canım,” diye ekledi.

Haberci, “Haklısınız, zihni meşgul efendimiz, zaten kimse sizden böyle bir şey beklemiyor, hem bizim işimiz ne,” diyerek ortamı yumuşattı. “Köşe yazarına dönersek efendimiz... Üniversitede ders de veriyor. İnsan hakları ve barışa katkı ödülleri var. Adı Haldun ...”

“Ne eski moda bir isim, ayrıca hiç duymadım, demek ki yeterince meşhur değil,” yorum buyurdu Eros hoşnutlukla.

Haberci tam, “Ama Dişi’nin coğrafyasında faşistler dışında sevmeyeni yok,” diye savunmaya geçiyordu ki yeni adayı, efendisi, “Desene pek az seveni var o zaman,” diye yapıştırdı lafı.

Haberci mevzuya efendisini yakalayacak yerden girmeyi denedi. “Ama ne yakışıklı görseniz,” dedi. “Bal rengi gözler, açık kahve, hafif dalgalı saçlar, uzun boylu, yapılı.”

“Şimdi biraz ilgimi çekmeye başladın Haberci. E, bir gös-

ter de bakalım şu yakışıklıya yleyse,” diye karşılık verdi Eros. Haberci’nin kıldandığını anlayınca gıcık oldu. “Osuruktan nem kapma sen de, aaa! Dişi’nin kısmetini kapacak kadar dışmedim ayrıca daha,” deyiverdi peşinden.

Kazan Eros’a doğru taşınırken Haberci de efendisinin son yorumunu duymazdan gelerek bilgi vermeyi sürdürdü. “Bu kadar flrtz adam gelmemiştir herhalde dünyaya, efendimiz. Adam televizyonda çıktığı tartışma programında, canlı yayın esnasında bile Dişi’ye sms atıyor. Hapishanedeki yazarlarla ilgili bir kitap projesi nedeniyle tanıştılar Dişi’yle.”

“Aman ne seksi,” diye burun kıvırdı Eros.

Haberci, “Dişi çok seksi buluyor ama durumu,” diye yorum yaptı.

“Dişi’nin seksiden haberi yok Haberci, haberi! Ayrıca seksinin kitabını ben yazdım Haberci, BEEEEAYNNNN,” diye kükredi Eros. Ardından köşe yazarının kazandaki görüntüsüne bakınca, “Ay bu çok seksi sahiden,” diyerek ulvi yelkenlerini suya indirdi. “Bana birini hatırlattı ama kimi?”

Eros’un az önce kkrerken yarattığı rzgrda dağılan, görünmeyen saçını başını toparlamaya alışan Haberci bu soruyu duymazdan geldi. “Dişi’ye demin bahsettiğim kitabın editörlüğü verildi. yks üzerinde yaptığı ayrıntılı çalışma köşe yazarının pek hoşuna gitti. Çok akıllı...”

“Ehhh, yeter! Eminim çok akıllı bulmuşlardır birbirlerini,” diye patladı Eros. “Aşk sanki akıl işi de. Aşkta aklını değil takımlarını takip edersin Haberci.”

Haberci de tebaanın geri kalanı gibi bir süre efendisinin yatışmasını bekledi. Eros eliyle devam etmesini işaret edince, “-beş toplantı derken, son çalışma biraz uzadı, kitabı basacak derneğin terasında devam ettiler işe,” dedi, “ay ışığı altında David Bowie dinleyerek. Adam ellerini Dişi’nin üzerinden çekmekte bayağı bir güçlük çekti. Hatta biraz abarttığını bile söyleyebiliriz...”

Eros, “Nasıl yani?” diye sordu merakla. Dili anlatmaya varmayan Haberci kazanı işaret etti ve efendisi gözlerini kazana çevirince, kazandaki su yavaş yavaş dalgalanmaya ve bahsi edilen geceyi göstermeye başladı.

Eros hayretten açılan ağzından sular akıtarak, “Ay herkesin içinde elini Dişi’nin,” diye girince lafa, Haberci hemen, “Öh, öh, öhō,” diyerek müdahale etti.

Köşe yazarının, Dişi’nin ayaklarının güzelliğini ayak parmaklarını öperek takdir ettiği an, kazanın ağzında, tebaa arasında daha iyi görebilmek için bir itiş kakış yaşanınca sahneyi kaçıran Eros’un da keyfi kaçtı. “Ay, cinselliğe aç görgüsüzler sizi,” diye böğürdü tebaasına. Ardından habercisine dönerek, “Herhalde bu gecenin bitiminde evlerine dağılmamış veya pijamalarıyla uyumamışlardır,” dedi.

Haberci, “Dişi çok sarhoş ve yorgundu, o yüzden evine gitti,” diye yanıtladı ancak efendisinin köpürmesini anlamayınca, “cumartesi gecesi tekrar buluşacaklar,” dedi-verdi hemen. “Haldun onu bir caz kulübünün açılışına davet etti.”

Bunun üzerine Eros, “Ah ha ha ha, Dişi de ne sever cazı,” diyerek keyiflendi. Birden anımsayarak, “Anası ne diyor bu işe?” diye sordu.

Haberci, “Annesi... annesi... şey...” diye geveledi.

“Ah ha ha,” dedi Eros zevklenerek. “Dedikodu kokusu alıyorum Haberci, hemen öt.”

Haberci, “Annesi Arnavutları pek sevmez, kucaklayıcı efendimiz,” dedi. “Politikaya da, oy vermekten öteye bulaşan damat istemiyor. Babasına gelince...”

“Dur daha babasına gelmeyelim,” diyerek habercisinin sözünü kesti Eros. “Başka ne diyor anası?”

Haberci, “Haldun’un iki kere evlenip boşanmış olmasından da pek hoşlanmadı gibi,” diye yumurtladı.

“Aa, ne ayıp, oysa Zeus’un hakkı üçtür Haberci, bunu her-

kes bilir,” diyerek güldü Eros. Birden mukaddes elini, hemen yanında duran tebaadan birinin kafasına patlatarak, “Hah!” dedi. “Buldum.”

Haberci irkilerek, “Neyi buldunuz, efendimiz?” diye sordu.

“Haldun’un kime benzediğini,” dedi Eros. “Mengü’ye benziyor. Gözlerinin rengini değiştir, boydan da bir parmak kısalt, aynen Mengü. Şimdi anlaşıldı mutluluğunun sebebi!”

Haberci görünmeyen gözlerini odanın uhrevi tavanında gezdirerek, “Ha, öyle mi, efendimiz,” karşılığını verdi, “hiç fark etmemişim.”

“Hiç fark etmedin ha, hayret!” dedi Eros ama üstelemedi. “Eee, anasından bahsediyorduk.”

Haberci, “Başkaca yorumu yok annesinin, efendimiz,” dedi. “Ama zaten ne yorum yaparsa yapsın, sonuçta evladının iyi gününü görmek istiyor.”

“Aman iyi, iyi,” dedi Eros. “SIKICI. Şu Dişi’nin de ağzı pek gevşek bu arada. Bundan böyle anasıyla aşk hayatını konuşmamasını temin edin. Çekilebilirsiniz, ben biraz kestireceğim,” diyerek bölümü kapattı.

Haberci, efendisinin zarif zarif pırtlayarak uyuduğu turuncu dōşeğe yaklaşıp seslendi. “Efendimiz, efendimiz!” Eros’tan hiç tepki gelmeyince, “Efendimiz Eros, Dişi’yle Haldun sevişecekler birazdan, kalkın isterseniz,” dedi.

Bunun üzerine Eros bir karış havada duran dōşeğinden ok gibi fırladı ve hemen sırtının arkasına bir yastık alarak rahat bir pozisyona geçti. “Bana bir sütlü filtre kahve yapın,” diye buyurdu gözlerini ovuştururken. “Ama doğru düzgün süt koyun, öyle ineğin memesinin ucunu değdirir gibi değil.”

Haberci’nin kaşları çatıldıysa da tebaadan birine eliyle işaret etti. Ardından anlatmaya koyuldu. “Caz kulübünde her şey yolunda gitti, efendimiz. Haldun Dişi’yle öyle bir flört etti ki Dişi müziği duymadı bile, kulaklarında sadece aşk çanları çaldı diyebiliriz.”

“İyi, iyi,” dedi Eros. “Başka?”

“Sonra Dişi’ye evine gidip onunla aşk yapmayı istediğini söyledi,” diye sürdürdü Haberci konuşmayı. “Üstelik aynen bu ifadeyi kullandı. Dişi nasıl tatlı tatlı utandı bilemezsiniz.”

Eros, “Hayret!” diye girdi araya. “Karı iki ayda dördüncü-

yü götürüyor, hâlâ utanması kalmış mı?”

Efendisinin bu yorumuna itiraz etmekle uğraşmak istemeyen Haberci, “El ele tutuşup yürüdüler Caddebostan sahilinde. Haldun’un orada bir villası var efendim, denize nazır,” dedi ve efendisinden olumlu bir tepki gelmesini bekledi. Beklediği olmayınca, “Yolda paparazzilere yakalandılar, Dişi az kalsın taksiye binip evine dönüyordu,” diye devam etti.

Ayrıntılara değil sadede bakan Eros bile, “Dişi şimdi sıçtı işte,” dedi. “Zeus vere de anasının okuduğu gazetenin muhabirleri olmasalar.”

Haberci, “Annesi gazete okumaz yıllardır ama babası kızıyla ilgili bir satır çıksa öğrenir, okur hemen,” dedi suratını buruşturarak.

“Kaç yıllık evliydi Dişi’nin ana babası?” diye sordu Eros.

Haberci, “Elli yıldır, efendimiz,” diye yanıt verdi.

“Tamam o zaman,” dedi Eros rahatlayarak, “O kadar yıl evli olup da birbiriyle konuşan çift gördün mü sen Haberci? Boşu boşuna telaş ettiriyorsun tanrına. Evet, sonra?”

Haberci, “Şimdi Haldun’un evindeler efendimiz,” dedi. “Haldun viski ikram etti ama Dişi sevmediğini söyledi.”

“Ay zevksiz fakir,” diye yorum yaptı Eros.

Haberci, “Haldun villasını gezdiriyor,” diye devam etti. “Deniz manzarasına bakarak elini Dişi’nin beline doğru...”

“Ay bakamayacağım,” dedi Eros. “Valla asabım bozuldu bu Dişi yüzünden. Ne zaman, işte şimdi oldu, buldu desek bir aksilik çıkıyor. Ben bakmıyorum, sen anlatmaya devam et Haberci.”

Haberci, “Salondan çalışma odasına, çalışma odasından spor odasına, spor odasından kütüphaneye, şimdi de yatak odasına geçtiler efendimiz,” diye anlattı. “Dişi’nin elbisesini bir hamlede ayak bileklerine indirdi, geçti arkasına.”

“Aman ha!” dedi Eros.

Haberci, “Yok öyle değil efendimiz,” dedi. “Bir yandan sır-

tını öper ve çillerine iltifat ederken, bir yandan da göğüslerini avuçluyor tatlı tatlı.”

Eli yavaşça aletine giden Eros, “Sen de pek mayhoş anlatıyorsun doğrusu,” diye yorum buyurdu. “Aynen devam, aferin.”

Haberci, “Haldun şimdi dizlerinin üzerine çöktü efendimiz,” dedi az önce aldığı övgüyle hoşnut. “Elleriyle Dişi'nin kasıklarını sıkarken bir yandan da poposunu öpüyor.”

Eliyle aletini sıvazlamaya başlayan Eros, “Ahh, devam et Haberci,” dedi.

Haberci, “Şimdi de Dişi'yi parmaklıyor efendimiz,” dedi. “Öpüşüyorlar aynı zamanda. Haldun da soyundu efendimiz.” Haberci birden susup yutkundu. “Dişi'nin coğrafyasından bir tabirle ifade etmek gerekirse efendimiz, Haldun'un vücudunun maşallahı var ve şu ana kadar bu işten anladığı da ortada.”

“Öyle öyle,” diye inledi Eros. “Ahhh, geliyorum.”

Haberci efendisinin inlemesini duymazdan gelerek, “Şimdi yatağın kenarına oturdu,” diye devam etti. “Dişi'yi yanına çekti, yere diz çöktürdü, saçlarını kavradı, alçak sesle bir şeyler söylüyor. Dişi'nin suratı düştü efendimiz.”

“Biriniz bir havlu getirsin,” diye seslendi Eros tebaaya. Ardından, “Zeuszeus, neden acaba?” diye sordu.

Haberci, “Ben de anlayamadım efendim,” yanıtını verdi. “Dişi şey yapmaya başladı efendimiz.”

“Ney Haberci, ne yapmaya başladı?” diye sordu Eros.

Haberci, “Kendi gözlerinizle görün isterseniz, efendimiz,” deyip kazanın başından, görünmeyen kalbinde anlam vermekte güçlük çektiği yarı buruk bir hisle geri çekildi.

Ağız gevşedi

“Kahvaltıya çağırılmışlardı, gittiğimde anamı babamı öpemedim diyorum sana Evren, o derece tiksinti geldi ya,” diye yakındı Dişi, eliyle ağızını kim bilir kaçınıcıya silerek.

“Ay ne var kız iki yaladıysan,” diye şarladı Evren. “Buldun da bunuyorsun sen de ha!”

“Gece yarısından sabah ezanına kadar mı Evren!” diye patladı Dişi. “Normal mi yani bu sence?”

“Oha!” dedi Evren az kaldı oturduğu sandalyeden düşerek. “O niye be?”

Dişi, “Zor geliyormuş,” dedi.

“Nereden geliyormuş gerizekâlı, Fizan’dan mı?” diye patladı Evren.

Dişi, “Ay pardon, yanlış oldu, zor kalkıyormuş. Strestenmiş, öyle dedi,” dedi, dudakları ağlayacakmış gibi titreyerek. “İşte... hakkında açılan davalar, babasının içeride olması falan.”

“Ay babasını çıkarıp bunu atsınlar içeri, sapık,” diye yorum yaptı Evren.

Dişi, “Ne yaparlarsa yapsınlar, benden uzak olsun da,”

dedi. “Çenem koptu vallahi.” Ellerini yanaklarına götürüp ovaladı. “Bak şu saat oldu, şuralarım ağrıyor hâlâ.”

Gözlüklerini geriye ittirip Dişi'ye yaklaşıp, “Ağzın da mı büyümüş kız senin?” dedi Evren.

Dişi ellerini panikle ağzının üstüne kapattı. “Cidden mi? Ay annem kesin anlar başıma bir iş geldiğini. Zaten kıllandı sabah, sende bir gariplik var diye üstüme gelip durdu. Babam yeni romanımı sormasa vazgeçeceği yoktu.”

“Ay şaka kız, şaka, korkak orospu,” diye güldü Evren.

Dişi surat asarak, “Aman ne komik Evren, gıdıkla da güleyim,” dedi.

“Çok sıkıcsın,” dedi Evren suratını buruşturarak. “Baban ne diyor yeni roman hakkında bu arada? Beğendi mi konusunu?”

Dişi, “Şey...” dedi kafasını kaşıyarak. “Yuvarlak laflar edip durdum, tam anlatmadım konusunu.”

“O niye kız?” dedi Evren.

Dişi, “Aman Evren, niyesi mi var!” diye patladı. “Babama erotik roman yazıyorum, kahramanımı onunla bununla seviştirmeye doyamıyorum ama yine de kadını doyuramıyorum mu deseydim? Adam zaten normalde romanlarımı okurken kulaklarına kadar kıpkırmızı kesiliyor, duymakla bile kalp krizi geçirir.”

“Küçümseme babanı bence,” diye yorum yaptı Evren. Gülererek, “Bugüne kadar başardıklarından sonra zaten normal bir şey yazamayacağını tahmin etmiştir, ah ha ha ha,” diye ekledi.

Dişi, “Of, Evren,” dedi, “çok yardımcı oldun, sağ ol yani. Ha, bu arada, bak Başak’a tek kelime etmek yok, ona göre.”

“Nedenmiş o?” diye sordu Evren. “Utaniyor musun kız yoksa?”

Dişi, “İnsan olan utanır tabii,” diye somurttu.

“Evet yavrum, insan olan utanır ama sen bahtsız bedeviye

döndün, o açıdan utanacak bir şey yok,” dedi Evren ciddiyle. “Bu soruna tez zamanda kalıcı bir çözüm bulmak lazım.”

Dişi, “Aman istemem Evren, kalsın. Ben böyle tek tabanca iyiyim,” dedi, ellerini de itiraz edercesine kaldırarak.

“Bizimki nerede kaldı bu arada?” diye sordu Evren. “Gecikmek pek âdeti değildir, hayret.”

Dişi, “Mesaj attım, yaklaştığını yazdı,” dedi.

“Hah, nihayet,” diyerek tam o sırada içeri giren Başak’ın gelişini müjdeledi Evren. “Neredesin? Assolist gibi en son sahneye çıkmalar filan, yırtarım valla.”

Başak ikisini de yanaklarından öptükten sonra, “Yorgunum, biraz ağırdan aldım evden çıkarken de ondan,” dedi.

Evren gözlerini kısıp Başak’a uzunca bir süre dikkatle baktı. Başak’ın yanakları al al olurken, “Yalannn!” dedi Evren. “Hiç beceremiyorsun yalan söylemeyi, ayrıca bana sökmeyiz. Sana bir güzellik gelmiş. N’oluyor, hemen anlat yoksa...”

Dişi de ona hak vererek, “Doğru söylüyor valla, sende bir değişiklik var kaç zamandır,” dedi.

Başak, “Büyük Türk düşünürü Evren’in de dediği gibi; *no comment*,” dedi önce. Evren yanlarını çimdirince, “Ay tamam, tamam, anlatacağım. Biriyle görüşüyorum,” diye özetledi havadisi.

“Kız, hangi dağda kurt öldü?” diye sordu Evren. “Bak yeni gelinler gibi kırıttır bir de.”

Dişi, “Ay çatlatma da anlat,” dedi. “Kimdir, neyin nesidir, ne zamandır görüşüyorsunuz?”

“Valla ne diyeyim, şimdilik mutlu olduğumu bilin yeter,” diye kestirip attı Başak.

“O ne be?” dedi Evren.

“Şimdilik mutlu olduğumu bilin yeter,” diye tekrarladı Başak. “Zaten ilişkimiz oturmadan bahsetmeme sözü verdik birbirimize.”

Dişi, “İlişkimiz dediğine göre sen basbayağı...” diye girdi

söze, sevişmişsin,” diye tamamladı Evren, Dişi’nin cümlesini.

Başak baştan ayağa kıpkırmızı kesildi. “Epey direndim ama sonra bıraktım kendimi,” dedi.

“Kız haklı, senin yüzünden sevişmekten tırsar olduk,” dedi Evren Dişi’ye.

Dişi surat yaparak, “Düşene bir tekme de sen vur Evren,” dedi.

“Yalan mı!” diye karşılık verdi Evren, istifini bozmadan. “Ama, dur bir dakika, dur, epey direndim ne demek? Ne zaman yaptın sen bu manitayı bakayım?”

Başak, “Neredeyse iki ay oluyor,” dedi.

“Yuh!” diye karşılık verdi Evren. “Bir de bana bok atıyordun, ağzım sıkı diye.”

Başak, “Seninle ben aynı mıyız Evren ya?!” deyiverdi.

“O ne demek terbiyesiz! Kalkar giderim, bir daha yüzümü göremezsiniz yeminle,” dedi Evren sinirle.

Başak, “Valla bir şey demek istemedim,” diyerek ayaklanan Evren’in kolundan tutup çekti. “En son yirmi sene önce sevgili yaptım kendime, o açıdan söylüyorum balım.”

“Hah, samimi ol ciğerimi ye,” dedi Evren ve kalktığı hızla oturdu tekrar sandalyesine. Ardından Dişi’nin omzuna vurarak, “Kız utan utan, şunun bile kutusunun tozunu almışlar doğru düzgün,” dedi.

Dişi, “Ay güldürme Evren ya, çenem ağrıyor bak,” dedi eliyle çenesini tuta tuta.

“Niye, bir şey mi oldu?” diye sordu Başak.

Evren, “Ne olsun, köşe yazarına bütün gece çene yapmış çene,” yanıtını verdi sırtarak.

“Efendimiz, efendimiz,” diye telaşla girdi odaya Haberci. Ancak efendisini odasında da ardından koşturduğu günlük süt banyosu yaptığı havuzda da göremeyince, ne yapacağını şaşırdı.

Tebaadan biri, “Dünya günleridir ortada yok,” diyerek bu yokluğun üzerine tuz biber ekti.

Haberci, “Nasıl olur?” dedi panikle. “Varlığına en çok ihtiyacımız olduğu anda hem de.”

Tebaa, Haberci’yi neyin böyle telaşlandırdığını merak etse de efendisinden önce öğrenmeye cûret edemediğinden sesini çıkarmadı.

Az önce konuşan, “Ama birazdan burada olur,” dedi. “Yoldan aradı ve banyoyu hazır etmemizi istedi.”

“Yine mi?” dedi Haberci hayretle. “Ne işler çeviriyor bu adam?”

Tam o esnada ayakları yerden daha bir kesilmişçesine içeri giren Eros, “Adam senin babandır Haberci,” dedi. “Bir şey çevirdiğim yok. Zaten sen Olimpos’u ciyak ciyak ayağa kaldırırken bir iş çevirmek mümkün mü?” Ardından daha bir

uçarcasına banyo yapacağı hamama yöneldi. Haberci de peşinden seğırttı.

Eros'un saçlarını şampuanlamasını güçbela bekleyen Haberci, "Efendimiz," diye girdi söze, sesinde tatsız bir tınıyla, "haberler kötü."

"Dişi'nin duygu dalgaları mı azaldı yine?" diye pöfledi Eros, saçlarını, görseniz saç kremi olmayı arzu edeceğiniz bir edayla kremlerken.

Haberci, "Daha fenası," diye verdi kötü haberi, "yaşam enerjisi azaldı. O kadar azaldı ki hatta, ruhu siyaha çalıyor."

"Hadi ya! Hay Zeus kahretsin!" diye sıkıntılı Eros, saçlarını hızlı hızlı durularken. "Havlu!" diye buyurdu ve ardından aceleyle çıktı banyodan. "Anlat Haberci."

Haberci, "Hayatında her şey o kadar kötü, o kadar kötü gidiyor ki gözü zaten kimseyi görmüyor Dişi'nin, efendimiz Eros," dedi. "Yazdığı gazetenin yazı işleri müdürünün, odasına çağırıp taciz etmediği kadın yok. Bir süredir Dişi'ye, sürekli kadınlığına vurgu yaptığı, sözde iş e-postaları yağdırarak geliyorum diyordu zaten taciz. Geçen odasına çağırıp sarkınca, Dişi anında bastı istifayı."

"İstifa edeceğine ifşa etseymiş salak," diye yorum buyurdu Eros. "İyice nefesi kokacak şimdi."

Haberci, "Herkesin göz yumduğu bir şeye karşı sesini yükseltirse sap gibi kalacağını bildiğinden ses edemedi efendimiz," diye açıkladı durumu.

"Çok da biliyor," dedi Eros içi sıkılarak. "Başka?"

Haberci, "Dişi odaya girdikten hemen sonra kapıyı sinsice kilitledi herif. Masanın kenarında sıkıştırdı Dişi'yi. Güzel, akıllı bir kadın olduğunu, yeteneğinin ziyan edilmesine daha ne kadar izin vereceğini, biraz destekle pekâlâ yükselebileceğini söyledi. Sonra da Dişi'ye dokunmaya kalkınca zaten..."

"Dişi araba farına tutulmuş tavşan gibi kalakaldı, değil mi

Haberci?" diye lafını kesti habercisinin Eros. "Yazıp çizmeye gelince maşzeus, Dişi'den dişlisi yok ama iş fiilliyata gelince fossss!"

Haberci, "Basireti bağlandı, efendimiz, ne yapsın?" diye savundu Dişi'yi. "Dişi'nin yaratılış itibariyle başkalarının ayıplarından kendi ayıbı gibi utandığını siz de biliyorsunuz."

"Hadi oradan!" diye patladı Eros. "O önce kendi şaşkolozluklarından utansın, başkalarının ayıplarına sonra sıra gelir. Başka, demiştin Haberci, hatırlarsan. Ne oldu da ruhu siyaha çalıyor Dişi'nin?"

Haberci hatırlıyordu. "Yazdığı aylık kültür sanat dergisinden de ayrıldı efendimiz," diye sürdürdü anlatmayı.

"Aman ne büyük kayıp," dedi Eros, "zaten o derginin en az okunan yazarıydı."

Haberci, "Öyle demeyin, yüce efendimiz," dedi. "Siyasetçilerin cinsiyetçiliğine, kadın karşıtlığına karşı kalem sallıyordu orada."

"Haberim yoktu bundan, aferin Dişi'ye. Heriflerin tutuculuğu Zeus'un arşına kadar vardı neredeyse. Bir ara hatırlat da o coğrafyada şöyle güzel bir cinsel devrim yapalım. Adamlar bir temiz sevişirlerse, milletin seksiyile uğraşmayı da bırakırlar kesin," dedi Eros. "Dergi dedin de Dişi'nin coğrafyasında o kadar çok dergi çıkıyor ki tanrının hangisini okuyacağını şaşıyor canım."

Haberci, "Öyle efendimiz," diyerek onayladı efendisinin söylediklerini. "Dişi'yi övmek gibi olmasın ama kuşetli vagonlara kadın erkek karışık yolcu alınmaması uygulamasına kızıp trenlerdeki sözde seks hayatı hakkında yazdıkları ben-ce şahaneydi efendimiz. O güzel damardan daha devam edecekti ki derginin yazı işleri müdürü pornografik yazılar istemediğini söyledi."

"Demeee, bak terbiyesize! Bu coğrafyadaki heteroseksü-

el erkekler, hatta bazı heteroseksüel kadınlar için pornografik olmayan şey yok zaten. Bak söylüyorum, bunlar hep doya doya sevişmemekten. Pornografi nedir, ne değildir atölyesi yapacak kim var boşta bizimkilerden, bir soruştur. Olmadı birilerine danış. Ee, sonra?” diye sordu Eros.

Haberci önce, “Elbette bakarım, efendimiz,” dedikten sonra kaldığı yerden konuşmayı sürdürdü. “Sonra, o herif dergiden ayrılıp başka bir ekiple başka bir dergi çıkarmaya başladı, efendimiz.”

“İyi işte, herif gitmiş, dergiden elini eteğini çekmenin manası ne!” dedi Eros içi sıkılarak.

Haberci, “Yeni gelen ekip de fazla muhalefet etmemesini, onun yerine ‘fiskos masası’ başlıklı bir köşe yapmasını rica edince Dişi’nin şurasına kadar geldi, efendimiz,” dedi. “Aka-cak mecra bulamadığı için çok üzüldü ama elden ne gelir.”

“Bahsettiğimiz bu dergicilerin hepsi erkek, değil mi?” diye sordu Eros.

Haberci, “Evet efendimiz,” yanıtını verdi.

“Canım kadın kadına dergi çıkarsınlar onlar da. Biriniz akıl veremediniz mi? Her şeyi de tanrınızdan beklemeyin,” diye terslendi Eros.

“Onu yapmayı kendileri akıl ettiler zaten zamanında,” dedi Haberci. “Şahane de işti ama ne yazık ki satmadı. Dağıtımıcılara yem oldular, paralarını alamadılar. Dergi kapandı.”

Eros, “Dişi’nin coğrafyasında sanattan anlamadıkları kesinlikle kesin,” diye yorum buyurdu. “Her yeri erkeklerle doldurmalarından estetik yoksunu oldukları belli bir kere. Haklı maklı da zaten feminik bir şey bu Dişi, iyice azıtmasa bari.”

“Feminist, efendimiz,” diye düzeltti Haberci.

“Aman feminist olsun, peki,” dedi Eros, eliyle hatasını savuşturur gibi zarif bir hareket yaparak. “Yazı kariyerinde birtakım tatsız olaylar olmuş. Ne yani? Her seferinde, geçen

seferkinden daha sıkıcı bir durumla karşıma çıkmayı başarıyorsun Haberci, tebrikler yani.”

Haberci, “Af buyurun, affedici efendimiz,” dedi ve sustu.

“Şimdilerde ne yapıyor peki?” diye sordu Eros yine de kendini tutamayarak.

Haberci, “Bir senaryo grubuna girdi, efendimiz,” dedi.

“Ooo, o senaryo işleri ilginç olur,” dedi Eros. “Bir bakalım atmosfere, belki Dişi’ye göre birileri çıkar. Ne bileyim, bir oyuncu ya da yönetmen.”

Haberci görünmez başını aşağı yukarı salladıktan sonra, “Kazan lütfen!” diye seslendi yardımcılarına.

Bir acayip film çekiliyor

“Ay bu ne be?” diye irkildi Eros. “Ortam bıyıktan geçilmiyor. Altı tane saydım daha şimdiden.”

Haberci, “Zaten Dişi dahil yedi kişiler, efendimiz,” diye belirtti.

“Valla ben bile acıdım Dişi’ye, testestorondan tansiyonu çıkar, bir yerine iner insanın,” dedi Eros. “Ne dizisi bu çalıştıkları?”

Haberci, “Voleybol üzerine bir dizi galiba efendimiz,” diye başladı anlatmaya. “Başkahraman, yani şu başköşede oturan yaşlı oyuncunun oynayacağı, yıllar sonra memleketine dönüp bir voleybol takımının koçluğunu yapmaya başlıyor. Bir kadınla aslında bitmiş bir evliliği var ama boşanmayı erteliyorlar. Gençlik aşkının yaşadığı, doğup büyüdüğü mahalleye yerleşiyor. Sonra takımdan bir oyuncu bunun kızına, bunun kızı da gençlik aşkının oğluna âşık oluyor. Bir de gençlik aşkını seven başka bir adam var, belalı bir tip. Bir de yaşlı oyuncunun oynadığı karakterin sakatlığı var sürekli nükseden. Çünkü kendisi de gençliğinde bayağı yıldız bir voleybol oyuncusuymuş, sakatlanınca sporu bırakmak zorunda kalmış.”

“Kafadun mı sakat? Ay tamam Haberci, yeter,” diye püfle-di Eros. “Bir de Olımpos için kimin eli kimin cebinde derler. Kulliyen iftira. Nedir peki bu herifin derdi? Neden yazdırıyor yani bu diziyi? Para kazanıp tiyatro mu yapacak?”

Haberci, “Onu yapanlar da var efendimiz ama bu çatır çatır yiyecek,” dedi.

“Hiçbirinden hoşlanmadım ama” diye yorum buyurdu Eros, “en çok bu kartalozdan hoşlanmadım.” Ardından masada oturan bir başka adamı işaret ederek, “Şu hangisiydi? Danışmandı, değil mi?” diye sordu.

Haberci, “Evet efendimiz, danışman. Eski sporcu o da...” yanıtını verdi.

“Dişi yokmuş gibi davranıyor,” dedi Eros, kaşı gözü sinirden oynayarak. “Dişi ne zaman söze girmeye çalışsa sözünü kesiyor. Sorularını duymazdan geliyor. Ben olsam çoktan yoldardım saçını başını, yedirirdim hatta.”

Haberci, “Dişi de aynı şeyi geçiriyor içinden efendimiz ama kolay mı, geçim derdi sonuçta,” karşılığını verdi. “Para kazanmak zorunda, sabrediyor.”

“Ay çok sıkıcı,” buyurdu Eros. “Kaç para lazımsa göndereyim, çekilir cefa mı bu? Sonra şu diğer oyuncu, genç olan... Daha sabahtan başladı içmeye, eli kolu oynuyor. Tamam, yakışıklı herif ama böyle de olmaz ki. Odada başkaları olmasa çoktan atlamıştı Dişi’nin üzerine.”

Haberci, “Aynen efendimiz,” dedi oyuncuya pis pis bakarak. “Arsızın teki, önüne çıkan her kadın üstüne atlayacak sanıyor.”

“Dün gece mesainin bitimine yakın, Dişi onu tersledikçe, ‘Ne güzel kurlaşıyorsun, azdırıyorsun beni,’ diyen de bu dümbüktü, değil mi?” diye sordu Eros.

Haberci, “Maalesef efendimiz,” yanıtını verdi. “Terslenmeyi kurlaşmak sanıyor densiz! Alışmamış reddedilmeye ya, ne yapacağını şaşırdı.”

“Alışmamışmış reddedilmeye,” diye Haberci’yi taklit etti Eros. “Ne alakası var Haberci! Dişi’nin coğrafyasında ‘hayır’ın hayır demek olduğunu anlamamakta ısrar eden erkekler saymakla bitmez. Dişi’nin sadece söyleşi yapma niyetiyle bulunduğu, Dişi’ye açık açık, ağır sarkan kart yazarı unuttun mu! Şu, sürekli Taksim’de karşılaştığı sarhoş şair var bir de, boşandığını duyunca saçını okşamış, ellerini saçlarından aşağı boynuna kaydırıracakken... Ayyyhhhhh! Bak darlandım gene. Beni bile feminik yapacaklar bu gidişle. Okumuşu, enteli dahi böyleyse...” Suratını, görseniz canını sıkımayı isteyeceğiniz bir edayla buruşturan Eros, “Şu paspal herif de diğer yazar, değil mi?” diye devam etti. “O niye not almıyor? Dişi’nin bilgisayarcının tuşları, parmaklarının ucu aşındı yazmaktan şekerim.”

Haberci, “O daha kıdemli de ondan sanırım kılını kıpırdatmıyor, efendimiz,” diye yorum yaptı. “Çaylarını da Dişi’ye koyduruyorlar.”

“Doğru anladıysam, senaryonun tamamını da Dişi yazıyor zaten,” dedi Eros kaşlarını çatarak.

Haberci, “Sormayın efendimiz,” dedi. “Haftada yüz-yüz on sayfa. Dişi’nin kendi romanları o kadar tutuyor zaten. O açıdan da pek mutsuz. Başka bir şey yazacak vakti bulamıyor. Yatıp kalkıp yazıyor. İnsanlıktan çıktı kelimenin tam anlamıyla. Başka bir şeyle ilgilenecek vakit bulamıyor. Kedis bile tepki koydu bu duruma. Evin her tarafına işiyor. Babası kedi çiş silip eşya kurutmaktan helak oldu, kızı üç kuruş para kazanacak diye.”

“Ne alaka şimdi kedinin çiş Haberci, ne alaka!” diye terslendi Eros. “Aşk romanı diye çıktık yola, içine etmeye yemin ettin sanki.”

Haberci, “Af buyurun, efendimiz,” dedi hemen telaşla. “Dişi’nin hayatındaki zorluklardan dem vurmak istemiştım.”

“Dişi’nin hayatındaki esas zorluk Haberci,” diye bildirdi Eros, “kedinin evin her yerine işeyip sıçması değil. Dişi’nin

hayatındaki esas zorluk, sürekli bir arada olduğu heriflerin yarısının, özellikle iki kadeh içince eline koluna hkim olmayan, kadınlarla kurulabilecek tek ilişkinin cinsel ilişki olduğunu sanan kendini beğenmiş akılsızlar olması. Eee, aşkın da coğrafyayla yakından ilişkili olduğunu herkes bilir Haberci.” Haberci’nin boş boş baktığını gören Eros açıklama ihtiyaı hissetti: “İnsan denilen varlık, paylaştığı habitattan karşı cinse şık olmaya meyillidir. Dişi’nin habitatını değiştirmesi ve...” Tam o sırada Eros’un cep telefonu çalınca lafı yarıda kaldı. Eros telefonunu eline almadan, Haberci ekrandaki ‘aşkım’ yazısını görme fırsatını buldu. Ancak Eros telefonu sessize alarak, “Ne diyorduk Haberci? Hah, Dişi’nin hayatı zor. Ne yapalım zorsa? Hepimizin hayatı zor Haberci, hepimizin hayatı zor,” dedi cep telefonuna doğru bakarak. “Tanrı olmak kolay mı sanki? Hele de böyle... böyle pespaye bir tebaası olan bir tanrı olmak iyice zor.”

Haberci, “Haklısınız, efendim, çok haklısınız,” dedi böyle dşnmediğinin sesinden anlaşılmadığını umarak.

“Aa, biz konuşurken, ihtiyaç Dişi’yi mutfağa çekti,” dedi Eros, kazana yaklaşarak. “Hayırdır. Gergin gergin bir şeyler konuşuyorlar ama ne?”

Haberci de hemen dikkatini kazana yöneltti. “Dişi’ye hayatında hiç mi kocasını ya da sevgilisini idare etmediğini, ekiptekileri de öyle idare etmesi gerektiğini söylüyor, efendimiz,” diye açıkladı.

“Neaęęę!!! Dişi ne diyor peki?” diye sordu Eros.

Haberci, “Ben bu işe yazmak için alındım, elin dingillerini idare etmek için değil. Kimsenin bir tarafını yalamak zorunda değilim. Ve buna sen de dahilsin!” dedi.

“Aferin, aynen böyle desin,” diyerek onayladı Eros bu tutumu.

Haberci, “Zaten az önce aynen böyle dedi, efendimiz,” diye açıkladı.

“Kim dedi?” diye sordu Eros şaşırarak.

Haberci, “Dişiiii, efendimiz,” deyip sustu.

“Aynı Dişi’den mi söz ediyoruz Haberci? Bizim Dişi’den? Emin misin?” diye sordu bu defa da Eros.

Haberci, “Kesinlikle bizim Dişi, efendimiz,” dedi görünmeyen göğsü kabarak.

“Bak sen! Ee?” dedi Eros kıymet verir bir edayla.

Haberci, “Herif feci morardı,” dedi sevinçle. “Dişi’nin de ruhunun epey aydınlandığını söyleyebilirim ama işsiz kaldığını henüz idrak edemediğinden olabilir tabii, efendimiz.”

“İşsiz kaldı derken?” dedi Eros.

Haberci, “Şu yaşlı oyuncunun projesi ya bu, efendimiz,” diye açıkladı. “Bizzat kendi parasıyla yazdırıyordu senaryoyu.”

“Ay, doğru ya, onu unuttum ben,” dedi Eros. “Dişi voleyboldan anlıyor mu peki?”

Haberci, “Hayır, efendimiz,” dedi elindeki birtakım kâğıtlara baktıktan sonra.

“O zaman işsiz kaldığı isabet olmuş,” yorumunu buyurdu Eros. “Zaten bu dandik proje tutsa, Dişi altına imzasını atmaya utanırdı. Başka bir iş ayarlarım ben ona, üzülmesin. Siz içine doğdurun da bu esnada depresyona girmesin.”

Haberci, “Emredersiniz efendim,” deyip odadan dışarı koşturdu.

Çok yaşa sen Eros!

Haberci, efendisini yine odasında göremeyince bir an korktu. Tebaadan biri, “Tuvalete girdi,” deyince derin bir nefes aldı. Efendisinin telefonu o sırada çalmaya başlayınca, fırsat bu fırsat diye düşünerek ekrana baktı. Ekrandaki ‘diğer aşkım’ yazısını görünce bir anlam veremediyse de afalladı.

“Yine ne sinsilikler peşindesin Haberci?” diyerek odasına girdi Eros.

Haberci en iyisinin aptala yatmak olduğunu düşünerek, “Dişi’nin iş meselesini sormak için uğramıştım efendimiz,” diye doğrudan konuya girdi.

“Doğru ya, o meseleyi unutmuşum,” karşılığını verdi Eros. Tebaaya dönerek, “Biriniz birazdan sifonu bir daha çeksin, tamam mı, hepsi gitmedi,” buyurdu. “Dişi’nin duygusal dünyası ve kariyeri tam bir başarısızlık örneği teşkil etse de tuhaf bir cazibesi olduğunu kabul etmek gerek Haberci. Bu yüzden Dişi için daha az yorulup daha çok para kazanacağı ve bu iki olumlu sonucu daha az çalışarak temin edeceğinden yazmaya daha çok vakit ayırabileceği bir iş düşündüm.”

Haberci heyecanlanarak, “Hay çok yaşayın, efendimiz Eros,” dedi.

“Çok yaşamamışım gibi,” derken suratı düştü Eros’un.

Haberci, “Nedir peki bu iş, efendimiz?” diye sordu.

“Yazar fantezisi kuran erkeklere para karşılığı eşlik edecek,” diye açıkladı Eros, fikrinden dolayı kendini beğenerek. Haberci’nin görünmez ellerini kaldırmış, görünmez ağızını açmış, itiraz etmeye hazırlandığını görünce, “Dişi’nin coğrafyasında, sırf Dişi’nin çalıştığı sektörde bile dişi bir yazar görünce erkeklerin nasıl azdıklarını gördük Haberci,” diye ekledi. “Yazdıklarından ziyade dişiliklerine önem veril-mese, zaten sağda solda sürekli kadın yazar diye bahis açar-lar mıydı onlardan?”

Haberci efendisine hak vermeden edemedi. “Açmazlardı tabii,” diyerek kabullendi.

“Açmazlardı tabii ya,” dedi Eros, “açmazlardı çünkü o coğrafyanın entelijansası onları bir çift meme olarak görü-yor. Bu açıdan bakıldığında ve Dişi’nin de güzel bir çift me-mesi olduğu gerçeği göz önünde bulundurulduğunda, ben-ce oldukça iyi bir iş kolu bu Dişi için.”

Haberci, “İyi de efendimiz,” dedi, “Dişi böyle bir şey yap-mayı kabul etmez ki. O sadece âşık olduğunda sevişebilen biri. Para karşılığı seks yapabileceğini sanmıyorum.”

“İıı, eee, yapmak istemeyecektir elbette,” dedi Eros pla-nının çöpe gitmesine bozulduğunu çaktırmayı istemeyerek. “Ona da bu yakışır.”

Haberci efendisinin lafın devamını getirmesini bekleyerek bir süre sustu, ancak sessizlik uzayınca, “Bir B planınız var mı peki efendimiz bu iş konusunda?” diye sordu.

“Valla B ne ki? Dişi için alfabenin tüm harflerini bitirmek üzereyim Haberci,” diye üste çıktı Eros. “Ben mi dedim ona git patronuna şarla diye!”

Haberci, “Hayır, bilge efendimiz,” diye karşılık verdi. “Ha-yır da...”

“Kendi kaşındı,” dedi Eros, habercisini dinlemeden.

Haberci, "Orası öyle de," diye savunmaya koyuldu.

"O zaman ne!?" diye hiddetlendi Eros. Biraz derin derin düşünür gibi yaptıktan sonra, "Biz en iyisi Dişi'ye yeni bir roman için ilham verelim," dedi Eros bu defa. "Ne zaman yazmaya başlasa feci yükseliyor. Dişi yükselince dünyanın derdini unutuyor, hem erkekler de tazı gibi peşine düşüyor. Biz de biraz vakit kazanmış oluruz bu iş meselesi konusunda."

Haberci, "Çok güzel düşündünüz, efendimiz," dedi. "Peki nasıl bir ilham verelim?"

"Madem bu kadar takık kadınsal mevzulara," diye duraksadı Eros bir an, "o zaman annelik, yazarlık, işkadınlığı falan gibi değişik toplumsal rolleri arasında gitgeller yaşayan bir kadının romanını yazsın, tam ona göre bir konu."

Haberci, "Dişi bu dediğiniz gelgitlerin bir kısmını pekâlâ yaşadı efendimiz ama ohoo... o roman çoktan yazıldı," dedi.

"O zaman... Madem trenleri seviyor... Solcu herifleri de seviyor... Trende yolculuk eden solcu bir şairle," diye lafa başladı Eros ama Haberci, "O da yazıldı efendimiz," diyerek efendisinin lafını kesti.

"O yazıldı, bu yazıldı! Bir daha yazsın efendim, ne var!" diye patladı Eros. Kendi kendine, "Bok vardı, zamanında yedirdim bütün konuları Şekspir'e!" diye söylendi.

Haberci, "Haklısınız, efendim," demekle yetindi.

"Buldum!" diye atıldı Eros biraz duraksadıktan sonra. "Çocuk kitabı yazsın! Önüne gelen yazıyor nasılsa," diye saptadı Eros. "Millet uyanık tabii, piyasa doymadı daha, iyi de para var çocuk işinde."

Haberci, "Çok iyi düşündünüz, efendimiz," dedi heyecanla. "Nasıl bir kitap var olağanüstü zihninizde acaba?"

"Bir dakika Haberci, acele ettirme, kendi çocukluğuma iniyorum," karşılığını verdi Eros. "Ay in in bitmiyor, vazgeçtim," diyerek sıkıntılı bir kaç Dünya günü sonra. "En iyisi... Şöyle, hem cinsiyet eşitliği meselesini hem

de çocuksu uçuk kaçıklığı birleştiren, kız çocuklarına ilham verecek bir roman yazsın. Ama kahramanları insan olmasın; mitolojik varlıkların cirit attığı, gerçekliğe yaslanan fantastik bir şey daha iyi gider. Yaşadıkları ormanda kök söktüren bir tekboynuzluya isyan eden dişi, yavru ejderhalar falan. Ay, ben mi yazsam acaba bunu, pek hoşuma gitti! Ne dersin, nasıl?” Ardından kaşlarını kaldırarak habercisine baktı.

Haberci, “Şahane bir fikir bu efendimiz,” diye tepki verdi. “Dişi zaten sever ejderhaları, tekboynuzları. Bu fikri şahane geliştirir şimdi o. Yazmaya başlayınca da başka şey düşünmez.”

“Hah, iyi bari, ama dikkat edin de doğru düzgün yazsın, ziyan etmesin konuyu,” dedi Eros. “Bu arada biz de Dişi’nin iş ve aşk hayatını nasıl toparlayacağımızı düşünüyoruz. Bazen içimden Dişi’yi de, dertlerini de derttop edip senin uygun bir yerine sokmak geçmiyor değil ya Haberci, neden tutuyorum kendimi, bilmem. Siz yine de ne olur ne olmaz diye, Dişi’nin piyasadaki tüm kitaplarını alın. Tekrar baskılardan hem para gelir hem de okunuyorum diye sevinir garip.”

Haberci, “Dediğiniz gibi yaparız, akıllı efendimiz,” dedi. “Şey, bu arada bir mesele daha vardı, muhteşem çözümlerimize ihtiyaç duyan.”

“Nedir, Haberci?” diye sordu Eros, aslında pek de merak etmeyerek.

Haberci, “Dişi’nin annesi, efendimiz,” diyerek tekrar girdi söze, “bir randevu ayarladı kızına. Bir öğretmen, arkadaşının oğluymuş. Boşanmış, bir de kızı var. Annesini bu işten vazgeçirseniz diyorum.”

“O niye Haberci?” diye sordu Eros.

Haberci, “Bana pek uygun bir aday gibi gelmedi de, efendimiz,” demeye cûret etti.

“Sana uygun bir aday gibi gelmedi,” diyerek kaşlarını kal-

dırdı Eros. “Sana göre tek uygun aday var zaten Haberci. Sahi, o n’apıyor?”

Haberci sevinçle atıldı. “Dişi, Mengü’yle beraber geçenlerde bir ödül törenine gitti,” dedi. “Gözlerini birbirlerinden alamadılar. Zaten birkaç kişi de ikisinin birlikte olduğuna inanarak dedikodu yaptı,” diye ekledi gururla.

“Sen iyice sapıttın Haberci,” dedi Eros, sesinde bir acımayla. “Her selam vereni kendisine âşık zanneden kız kurularına döndün.” Ardından, “Milletin lakırdısıyla olacak sanki bu iş!” diye şarladı. “Bok ettin güzelim hikâyeyi, bok! Millet bir hikâyede özlemini duyduğu aşkı arar, saatlerdir eli yüzü düzgün bir sevişme okumak için çırpınıp duruyoruz yahu!”

Haberci bu yorumu umursamadan kararlılıkla devam etti. “O gece, polaroid makinesiyle Mengü’nün fotoğrafını çekip çalışma masasına koydu Dişi. Arada bakıp mutlu mutlu konuşuyor onunla.”

“İyice kafayı yedi Dişi desene,” diye yorum buyurdu Eros. “Yazık, hem ona hem sana yazık. Deli oldunuz şu Mengü’yle. Karışmayın anasına. Gitsin Dişi o randevuya, kocasına bakılırsa anası iyi bir aday seçmiş olabilir pekâlâ. Hadi, şimdi yalnız bırakın beni.”

Haberci görünmeyen suratını asa asa, görünmeyen başını eğe eğe selam verdi ve “Efendimiz,” dedikten sonra tebaayla birlikte odadan çıktı.

Gülü soluncaya, seni ölünceye

Haberci görünmeyen suratından düşen bin parça, yaklaştı efendisine. “Efendimiz,” dedi, “Dişi az önce öğretmenle buluştu.”

“İyi, iyi,” dedi Eros mor saplı el aynasında kaşlarına son bir kez bakıp aynayla cımbızı döşeginin üzerine bırakarak. “Getirin kazanı, sen de bu arada şu öğretmenle ilgili bildiklerini anlat Haberci.”

Haberci, “Türkçe öğretmeni, 45 yaşında, göbekli, gözlüklü,” dedi özetle. Bir kez daha, “Göbekli demiş miydim?” diye vurguladı.

“Ah ha ha ha, Haberci, âlemsin doğrusu,” diyerek güldü Eros. “Objektif olamadığını biliyordum da bu kadarını ben bile beklemiyordum,” dedi. “Akıllı uslu anlat şunu da tepemin tasını ATTIRMA!”

Haberci irkilerek birkaç adım geri kaçtı. “Devlette öğretmen, son on yıldır aynı okulda,” diye başladı anlatmaya. “Boşandığını söylemiştim, hafta sonları alıyor kızını. İlgili bir baba. Boşandığından beri birkaç kısa ilişkisi olmuş, nedense yürümemiş.” Efendisinin bu son cümleden bir an-

lam çıkarmasını umarak sustu ancak beklediğini alamayınca devam etti. “Okulda kütüphane kulübünün yürütücüsü aynı zamanda. Fenerbahçeli. Hiçbir maçı kaçırmıyor, kombinesi var.”

“Ay, kendimi keseceğim yeminle,” diyerek lafa girdi Eros. “Bir insan daha sıkıcı anlatılamazdı Haberci.”

Haberci görünmeyen sırıtmasını gizlemeye çalışarak, “Böyleyken böyle, ben ne yapabilirim, efendimiz,” diye kestirip attı.

“Eee?” dedi Eros. “Nerede buluştular, Dişi ne giydi, neler konuşuyorlar, anlat, belki havamızı buluruz, belli mi olur!”

Haberci, “Bostancı’da bir meyhanede buluştular, efendimiz,” dedi kazana şöyle bir bakarak. “Edebiyatçıların gitmesiyle meşhur bir yer. Dişi kot pantolonla mintan yaka bir gömlek giymiş.”

“Aferin akılsıza,” diye söylendi Eros. “Avukata, doktora giderken dekolterleri, minileri çek, öğretmene gelince... Sonra devlet bize niye düşman!?”

Haberci yorum yapmadan bekledi, efendisinin devam etmeyeceğini anlayınca kaldığı yerden sürdürdü anlatmayı. “Adamın adı Arif. Şairinki gibiymiş,” dedi sesinde bariz bir küçümsemeyle.

“Dişi sever böyle edebi şeyleri, iyi, iyi,” dedi Eros. “Ee, başka ne konuşuyorlar?”

Haberci kazana doğru kulak kabarttı. “Adam, Dişi’nin yazar olduğunu annesinden duymuş. ‘Aşk romanları mı yazıyorsun?’ diye sordu.”

“Çüş,” dedi Eros kendini tutamayarak. “O niye?”

Haberci, “Kadın olduğu için galiba, efendimiz,” karşılığını verdi. “Bazı erkeklerde, kadın olunca ya aşk romanı ya çocuk kitabı yazıyordur diye bir intiba oluşabiliyor. Hani doktor olunca göz doktoru ya da çocuk doktoru olmasını beklerler ya kadınların...”

“Aa, öyle mi Haberci?” dedi Eros. “Bankacı olunca ne sanıyorlar, mevduatçı mı? Tövbe Zeus, ilk seferinde anladık, kes!”

Haberci, “Ben uygun bir aday olmadığını söylemiştim,” dedi bir kez daha.

“Evet ve ben de seni umursamamıştım Haberci,” diye terslendi Eros. “Hoş bir giriş yapamadı, tamam, ama belki heyecandan zırvalıyordur. Sen devam et.”

Haberci, “Şimdi instagram hesabını açtı, onu gösteriyor Dişi'ye,” dedi. “Okumayı çok seviyormuş. Sosyal medyada takip etmediği yazar yokmuş. Özellikle şiir paylaşmaya bayılıyormuş. Bir de alıntı yaptı en sevdiğinden.”

“Neymiş?” diye sordu Eros, bir an boş bulunarak.

Haberci kazana eğildi, görünmeyen gözlerini kısarak, “Alnımdan öpersen / kaçırırım aklımı / Böyle böyle de olur işte ben öpülmekten,” diye okudu.

“Hı?” dedi Eros.

Haberci yorum yapmadan devam etti. “Kanundur: Kadın keyfince sevişirse orospu olur / Ama biliyor musun, ben en çok orospuları severim Nihal.”

“Nihal kim?” diye sordu Eros. “Ayyyh, boş ver, ne eyvah, ne yapsak ki şimdi?”

Haberci, “Ben...” diye başladı söze.

“Biliyorum Haberci, biliyorum,” dedi Eros. “Şimdi... Hızlı bir operasyonla Dişi'yi kurtarmak lazım oradan ama nasıl?”

Haberci, “Dişi kendini kurtaracak sanırım,” dedi tekrar kazana eğilerek. “Üstünü giyinip sigaraya çıkacağını söyledi.”

“Hah, iyi bari,” dedi Eros, “dışarı çıkınca bir taksiye atlar kaçar.”

Haberci, “Sanmam, efendimiz,” diye belirtti canı sıkılarak, “adam da sigara içiyormuş. Birlikte çıkıyorlar sigaraya.”

“Hadi ya,” dedi Eros, bir yandan da bir çare düşünüyordu. “Ay, elini mi tuttu bu yoksa Dişi'nin, sigarasını yakma bahanesiyle?”

Haberci, “Aynen öyle yaptı terbiyesiz, efendimiz,” dedi sinirle. “Herif bir kez daha atağa kalktı ve hava soğuk bahanesiyle Dişi’ye sarılmaya kalktı, bunun üzerine Dişi ani bir karşı hamleyle sıyrıldı ancak herif pes etmiyor, tekrar atağa geçti, Dişi’nin tam karşısında durarak kolunu arkasındaki duvara yasladı, yüzünü Dişi’nin yüzüne yaklaştırdı, üzerine abanacak hatta öpecek galiba, ay daha fazla bakamıyorum.”

“Tamam kes,” diye kükredi Eros, hani neredeyse kendi ses tonundan ürkerек.

Haberci soluk soluğa sustu.

“Duyan da Dişi ilk kez böyle abukluklar yaşıyor sanacak,” dedi Eros. Biçimli parmaklarıyla tebaadan hemen yanındaki birinin kafasında tempo tuttu bir süre. “Hımm,” dedi sonunda, “bence Dişi... öpüşecek.”

Haberci, “Dişi zarifçe eğilip adamın kolunun altından geçerek bu atağı da savuşturdu, efendimiz,” dedi rahatlatarak. “İçeri girdiler, tekrar masalarına geçtiler ama adam atak yapmayı sürdürüyor, efendimiz, yanına oturdu bu defa da Dişi’nin, elini Dişi’nin dizine koydu, Dişi durur mu, rakısını öyle usturuplu devirdi ki herif rakı banyosu yaptı diyebilirim, bu karşı atak da yetmedi efendimiz Dişi’ye, telefonunu çıkardı çantasından ve erkek arkadaşını aramazsa merak edeceğini söyledi.”

“Erkek arkadaşı mı?” dedi Eros.

Haberci, “Evet, efendimiz,” dedi, “Evren’i arıyor şimdi. Adam da sabah erken kalkması gerektiğini söyleyerek hesabı istedi. Ah, bir görseniz ne güzel konuşuyor Evren’le, adamı nasıl bozum etti, sahiden de inanılmaz efendimiz, inanılmaz. ‘Hayatım’lar, ‘canım’lar, ‘aşkım’lar havada uçuşuyor.” Haberci görünmeyen ellerini yumruk yaparak havada salladı.

“Evren’le?” dedi Eros kaşlarını çatarak.

Haberci, “Ucuz atlattı valla Dişi,” dedi sevinçle, efendisini duymamış gibi. “Annesi de bir daha kızının işine burnu-

nu sokmaz herhalde. Babasının dediği gibi Dişi kendi göbeğini kendi keser.”

“Bu kadar seksli ortamda altmış yaş üstü ebeveynlerin yer alması neye yarıyor anlamış değilim zaten Haberci,” dedi Eros ama aklı başka yerdeydi. “Vakti zamanında altını bezlediğin, kıçını pudraladığın bir varlığın cinsi münasebetlerinden haberdar olmak hoş olmasa gerek.”

Duygulanan Haberci, “Ne kadar da doğru bir tespit, kavrayışlı efendimiz,” dedi. “Nasıl yapsak?”

“Olmuşla ölmüşe çare yok, bundan sonrasında hikâyeden atıverirsiniz, olur biter Haberci,” dedi Eros ruhsuzca. “Kim-senin yokluklarını hissededeğini sanmam.”

Haberci, “Zeus sizi başımızdan eksik etmesin, efendimiz,” dedi ve emirleri yerine getirmek üzere odadan çıktı.

Adaletin bu mu tanrım!

Eros uhrevi vücuduna ballı kremle masaj yapan tebaasının arasından yakışıklı kafasını kaldırıp kendisine uzatılan bir dilim ayvayı, hani görseniz ayva olmayı isteyeceğiniz bir edayla ısırıldı ve ardından kafasını yine yastığına gömdü.

Haberci efendisinin lokmasını bitirmesini güçbela bekleyebildi. “Efendimiz, efendimiz,” dedi. “Dişi’nin keyfi yerinde. Öğretmenle yaşadığı tatsız randevuyu falan çoktan unuttu. Verdiğimiz fikri o kadar benimsedi ki sabah akşam masa başından kalkmayıp bir ayda bitirdi yeni romanı.”

“Ne acelesi varmış anlamadım,” dedi Eros, canı sıkılmıştı. “Yoğunluktan ona iş düşünmeye dahi vakit bulamamıştım.”

Haberci, “Bugünlerde çok yoğunsunuz, meşgul efendimiz,” dedi.

Eros habercisinin böyle demekle sadece yorum mu yaptığını yoksa kendisini kınadığını mı anlayamadığından bir süre ters ters baktı. “Sorma Haberci,” dedi nihayet, “yeryüzünde yardımına ihtiyacı olan çok sayıda kulum var.”

Haberci, “Nasıl kullar bunlar efendimiz?” diye sordu efendisinin ağzından laf alma umuduyla.

“Var işte bir-iki tane, sana ne!” diye bir daha terslendi

Eros. “Sevgiye, şehvete aç kullar diyelim, yeter. Tanrı kul gizliliği diye de bir şey var Habercil Tanrı dediğin kullarını kayırmaz hem. Bir tek senin şu Dişi’nin dertleriyle ilgilenseydim, soruyorum sana Haberci, nerede kalırdı adaletim! Nerede kalırdı ha!”

Haberci efendisinin hakkaniyetli ağzından laf alamayacağını anlayarak ısrar etmemeye karar verdi ve, “Haklısınız, haksever efendimiz,” diyerek kapattı bu bahsi.

“Sen ne diyecektin? Dişi’ye yeni roman konusu mu lazım yoksa?” diye sordu Eros, diğer mesele kapandığı için rahatladığını gizleyemeyerek.

Haberci, “Hayır, efendimiz,” diye atıldı, “en azından şimdilik hayır. Romanı bir yayınevine sattı, üstelik iyi bir yayınevi. Sözleşmesini de imzaladı. Şu sıralar editörü Selçuk ile üzerinde çalışıyor.”

“Dur, sen söylemeden ben söyleyeyim de çenen yorulmasın,” diyerek araya girdi Eros, yüceliğinin verdiği yetkiye dayanarak. “Dişi bu defa da bu editöre vuruldu, değil mi?”

Haberci, “Aynen öyle efendimiz,” dedi sevinçle. “Bir gör-seniz...” diyordu ki efendisi elini kaldırarak onu susturdu.

“Eminim çok akıllı, çok kavrayışlı, sohbeti çok tatlı biridir, ayrıca da entelektüeldir Haberci,” dedi Eros bilgece sıkıntılanarak. “Hadi Dişi akılsız, sen ondan da akılsızsın Haberci. Bu reçetenin bir halta yaramadığını ikiniz de öğrenemediniz.”

Haberci, “Yok efendimiz,” dedi, “bir görseniz ne kadar hayat dolu, ne kadar çocuk ruhlu bir adam diyecektim.”

“Hayret, ilk defa değişik bir-iki sıfat kullandın,” diyerek hayretini dile getirdi Eros. “Çıkmasın bunun da kokusu! Çirkin falan mı ya da tombiş bir şey? Biliyorsun, şişmiş göbek ölmüş sakin türbesidir derler Haberci.”

Haberci, “Ee, bilirim efendimiz, bilirim,” dedi. Görünmeyen eli şişmiş göbeğine giderken görünmeyen yanakları şoktan al al olmuştu. “Kimse bir şey garanti edemez tabii, efen-

dimiz,” dedi görünmeyen ellerini çaresizlikle iki yana açarak. “Ayrıca anlamak için denemekten başka şansı yok. Hem Dişi yaşadığı onca travmaya rağmen hâlâ birilerine âşık olabiliyor ya, ona şükrederim bence.”

“Ben tanrırım Haberci, ben şükretmem, bana şükredilir!” diye sesini yükseltti Eros.

Haberci hemen, “Haklısınız, yüce efendimiz,” diye savunmaya geçti. “Lafın gelişi demiştim ben zaten.”

“Eee,” dedi Eros kaşlarını çatarak. “Ne durumda peki bu yeni aşk?”

Haberci, “İyi durumda diyebiliriz efendimiz,” diye başladı açıklamaya. “Bir kere Selçuk da Dişi gibi mütevazî bir tip. Birkaç kere sinemaya festival filmi izlemeye gittiler, birer birer içip dağıldılar. Birkaç da öğle yemeği yediler.”

“Evet, yemek yiyip edebiyat konuşmuşlardır orası muhakkak,” diye araya girdi Eros hemen. “Sıkıcı diyeceğim ama... daha önce üstüne atlayan manyaklara göre daha normal bir seyir izliyor anladığım kadarıyla. Hadi bakalım.”

Haberci, “Aynen öyle, efendim,” diye onayladı, duygusunu belli etmeyen bir ses tonuyla.

“Nasıl bir tip bu editör? Ne iş yapar?” diye sordu Eros.

Haberci, “Yayınevine gelen kitapları düzeltiyor, son halini veriyor efendimiz,” diye açıkladı.

“Niye?” diye sordu Eros. “Doğru düzgün yazamıyor mu bu yazarlar? Aman boşver, duymak istemiyorum. Bu coğrafyanın entelijansasından gına geldi zaten.”

Haberci, “Kumral, orta boylu, gözlüklü bir adam,” dedi.

“Ah ha ha ha,” diye dünyevi bir kahkaha attı Eros. “Bak işte, bu işte kesin bir bokluk var diyordum, çıktı ortaya. Kumral, orta boylu, gözlüklü ha?”

Haberci, “Aynen buyurduğunuz gibi bir tip, efendimiz,” dedi. “Ama şimdilik bir sıkıntı yok. Nereden çıkardınız bir mokluk olduğunu?”

“Bokluk Haberci, bokluk, rahat ol, yeryüzünde ve Olimpos katında herkesler sıçıyor,” dedi Eros. “Bir bokluk var çünkü ilk defa adaylarından birini, yok bal rengi gözlüydü, yok dalgalı saçlıydı falan diye ballandıra ballandıra anlatmadın Haberci. Getirin kazanı da şu herife bir bakayım.”

Haberci’nin yardımcıları hemen getirdiler kazanı ve kazandaki su dalgalandı dalgalandı, kazanın yüzeyini Kaba-taş’ta deniz kıyısındaki bir çay bahçesinin görüntüsü doldurdu.

“Ne yapıyor bunlar burada?” diye sordu Eros arkası kendisine dönük oturan Selçuk’un yüzünü görmeye çalışarak.

Haberci, “Yaklaşık iki saatir çay içip sohbet ediyorlar,” karşılığını verdi.

“O ahşap iskemlelerin üzerinde mi?” dedi Eros inanamamaya. “Kıçlarına kıymık batar ayol! Koca İstanbul’da başka yer mi bulamadılar!”

Haberci, “Dişi böyle salaş yerleri seviyor,” diye kestirip attı.

“Hep böyle küçük düşündüğü için de bir yere varamıyor zaten,” diye kestirip attı Eros da. “Çevirin şu kazanı, şu adamın tipini göreyim bakayım.” Haberci’nin yardımcıları hemen kazanı yeni adayın yüzü gözükecek şekilde çevirdiler. “Ay bu ne!” diye bir çılgılık attı Eros. “Evkaftan Hüsamettin Bey kılıklı bir tip bu. Bunun suratına beş dakika bakmakla sıkıntıdan ölür insan.”

Haberci, “Aşırı şekilci bir yaklaşım olmadı mı bu, efendimiz?” yorumunu yaptı bozularak.

“Şekil her şeydir Haberci, her şey,” dedi Eros. “Bunca yıldır hizmetimdesin, öğrenemedin gitti. Bunu kim ne yapsın? Bu kadar düştü mü Dişi?” Bir an susup düşündü. “Hoş, Dişi’nin coğrafyasında yakışıklı denebilecek pek fazla adam zaten yok, olanların yarısı da gey.”

Haberci, “Maalesef öyle, yakışıklı efendimiz,” diyerek onayladı efendisinin sözlerini.

“Şükûr ki Haberci, şükûr ki,” diyerek habercisini düzeltti Eros. “Eee, bir de bunların dandik sohbetlerini dinlemeyeceğiz herhalde.”

Haberci, “Hayır efendimiz,” dedi. “Selçuk, Dişi’nin elini tutarak enerjisinden çok etkilendiğini, ondan hiç ayrılmak istemediğini söyledi.”

“Aman iyi, iyi,” diye burun kıvırdı Eros. “Bu gece bir şey yapmaya niyetleri varsa sarın ileri, çok uzattık muhabbeti.”

Haberci, “Efendimiz! Selçuk’tan çok kuvvetli.... çok kuvvetli...” deyip sustu.

“Ne, Haberci? Çok kuvvetli ne?” diye sordu Eros, yüceler yücesi mevkiine yakışmayan bir sabırsızlıkla.

Haberci, “Çok kuvvetli şey dalgaları alıyoruz, efendimiz,” dedi.

“Seks, sevişme, fitişme, becerme, pomba... hadi Haberci söyle,” diye patladı Eros.

Haberci neredeyse görünecek kadar kıpkırmızı kesilerek, “Aşk yapma diyelim efendimiz,” deyiverdi.

“Aşk yapma diyelim efendimiz,” diye taklit etti habercisini Eros. “Sen bile utanırsan... Uzatma, sar ileri de ne olacak görelim.”

Eros’un buyruğu üzerine Haberci kazandaki suyu ileri sardı ve kazandaki suda, Dişi’nin evinin kapısından içeri giren Dişi’yle Selçuk’un görüntüsü belirdi. Eros tebaadan birine, “Tamam, bu kadar masaj yeter. Şu pembe, kırmızı, mor çizgili çoraplarımı giydirin ayağıma. Biriniz de maşayı getirsin, saçlarımı kıvırın hafif,” dedi.

Eros saçları yapılsın diye makyaj masasının karşısındaki uhrevi koltuğuna geçerken, Haberci de kazanın üzerine eğilerek anlatmaya başladı. “Doğrudan yatak odasına geçtiler. Daha doğrusu Selçuk, Dişi’yi doğrudan yatak odasına götürdü efendimiz.”

“İyi bari,” diye yorum buyurdu Eros. Ancak Haberci’nin

sesi çıkmayınca meraklandı. “Eeehl Ne oluyor, anlat da çatlatma tanrını!”

Haberci, “Şey... efendimiz,” deyip tekrar duraksadı. “Dişi’ye soyunmasını söyledi ancak kendisi soyunmadı. Dişi’yi yatağın kenarına yasladı şimdi.”

“Hımm,” dedi Eros kaşlarını çatıp bir yandan da yüzüne düşen buklelerini hafif kabartarak.

Haberci, “Pantolonunu indirdi, Dişi’nin poposuna iki şaplak attı ve işi bitirdi,” dedi, hüzünlü bir ses tonuyla.

“Nasıl yani?” diye sordu Eros. “Öyle lapadanak mı? İnsan iki okşar, kızıştırır dışısını.”

Haberci, “Evet, öyle lapadanak efendimiz,” diye karşılık verdi. “Net bir rakam vermek gerekirse, toplam beş gidiş, dört gelişle boşalıverdi.”

“Yuh!” dedi Eros. “Rezillik ayrıca.”

Haberci, “Şimdi de giyiniyor, gidiyor efendimiz,” diye bildirdi.

“Hades’e kadar yolu var pezevengin diyeceğim ama pezevenklere ayıp olacak,” diye patladı Eros. “Ay bütün psikolojim alt üst oldu yeminle.”

Haberci, “Dişi’ye onu arayacağını söyledi,” dedi.

“Aramasın!” diye ciyakladı Eros. “Kullandığı şebekeye bildirin, hattı çekmesin ya da hattını kesiversinler salağın.”

Haberci, “Çok kötü oldu bu efendimiz,” dedi.

“Evet ama en kötüsü bu muydu bilemiyorum, hesabını tutamıyorum artık Haberci,” diye karşılık verdi Eros.

Haberci, “Hayır yani, kitap vesilesiyle birlikte çalışacaklar ya efendimiz, o açıdan söylüyorum,” dedi.

“O sorun değil Haberci, halledilir,” dedi Eros. “Hemen yerine başka bir editör getirir, o Selçuk denen herifi de taşraya süreriz, bitti gitti. Ama Dişi’nin, tanrılar kullarına akıl dağıtırken nerede olduğunu bulamazsak bu işin oluru yok, ben bunu bilir bunu söylerim.”

“Ay resmen tecavüz bu anlattığın,” dedi Evren tiksintiyle. “Heteroseksüel Türk erkeğinde hâlâ ne bulursunuz anlamam. Erken boşalma bunlarda, sevişmeyi bodoslama dalma sanmak bunlarda, öpüşmeyi bile bilmezler, sonra...”

Dişi, “Ne yapayım Evren? Ha? Ne yapayım? Önerin nedir yani?” diye terslenerek kesti Evren’in sözünü. “Senin gibi eşcinsel doğmadım ben.”

“Lal oldum valla,” karşılığını verdi Evren. “Kurşun mu döktürsek kız sana?”

Başak, “Olabilir aslında, benimkine sorayım bir, vardır belki bir tanıdığı,” diye girdi lafa.

“Benimkine sorayım bir, vardır belki bir tanıdığı,” diyerek Başak’ı taklit etti Evren. “İsmi vermeyeceksen de bari bir kod adı bulalım senin şu herife! Hem niye her şeyi ona soruyoruz?”

Dişi, “Sen sanki Başak’tan çok farklısın da,” deyiverdi. “Sizin şu gizlilik yemininizden gına geldi, ayıp valla ayıp. Ben her şeyimi anlatıyorum size, aldığım karşılığa bak.”

“Kız ben anlatayım diyorum, senin bu arkadaşının içi kalıyor, ben n’apayım,” diye savunmaya geçti Evren.

Dişi, “Hadi oradan!” diye karşılık verdi. “Neyi kastettiğini pekâlâ anladın. Hadi seninkinin dolaptan çıkmasını bekliyoruz diyelim de... Kardeşim ne derin dolapmış, çıkamadı bir türlü.” Başak’ın kendisini başıyla onayladığını görünce, “Hiç öyle kafa sallama sen de Başak Hanım, adam neredeyse tektaşı takacak sana, bırak suratını görmeyi, adını bile öğrenemedik daha. Ulan, siz yoksa manita yaptık diye beni mi kandırıyorsunuz ha!” diye patladı.

“Sus, valla ağzına çarparım, terbiyesiz,” dedi Evren, sesini yükselterek. “Benim erkeksiz kaldığım görülmüş şey mi?”

Dişi, “Doğru,” dedi ancak bir an duraksadıktan sonra, “her şeyin bir ilki vardır ama,” diye ekledi.

“Bırak şimdi bunları da, sen ne yapacaksın onu söyle,” diye araya girdi Başak. “Sözleşmeyi de yaptın, kitabı çekemezsin yayınevinden. Elin mahkûm adamla karşılacaksın, hazırlıklı olman lazım.”

Dişi, “Ya, o konuda garip bir şey oldu aslında da anlatmaya sıra gelmedi,” dedi. “Selçuk, Giresun’da yerel bir edebiyat dergisinin başına geçti. Yangından kaçarcasına, evini bile toplamadan çekti gitti.”

“Ah ha ha ha,” diyerek dolu dolu bir kahkaha attı Evren. “Ciresun? Kız o nasıl söylemek! Zannedersin adam Times’a yayın yönetmeni oldu.”

Dişi, “Taşra edebiyatını küçümseme lütfen Evren,” karşılığını verdi.

“Taşra edebiyatını küçümsediğimi kim söyledi? Ben taşra edebiyatını değil Selçuk’u küçümsüyorum,” dedi Evren gülümseyerek.

Başak, “Biraz... tuhaf olmuş hakikaten de...” yorumunu yaptı. “Bahsetmiş miydi sana bu işten?”

Dişi başını hayır anlamında iki yana salladı.

“Ay, az kalsın Giresun’a gelin gidiyordun yani, ucuz atlatmışsın şekerim,” dedi Evren sınıtarak.

Dişi, “Ay valla çıldırıcam, sana da bir daha bir şey anlatmayacağım Evren,” dedi.

“Ay anlat kız, yoksa çatlarım ben meraktan,” diyerek Dişi'ye sarıldı Evren.

Dişi, “Şu kurşun döktürme işine girsek mi hakikaten ya?” diye sordu. “İşe yarar mı sizce?”

“Kaç vakittir başında bir kara bulut dolanıyor yani, o kesin,” dedi Başak. “Nerede bir ucube, mıknatıs gibi çekiyorsun mübarek. O negatif enerjiyi alır en azından.”

Evren, “Döktürelim bence kurşun,” dedi. “O da işe yaramazsa doğrudan sana kurşun sıkarsız, ah ha ha ha.”

“Bir ay içinde sizin şu manitalarla tanışmazsam esas ben sıkacağım kurşunu bir yerinize,” diye patladı Dişi. “Bu bir ültimatodur, ona göre, aa!”

Olabilecek en kötü şey mi, o da ne?

Haberci, efendisinin odasına girdi, sağa sola baktı ve ardından koşturarak kazanın başına geçti. Tam kazandaki suda son Dünya gecesini izleyecekti ki, “Ne o Haberci, bir durum mu var?” diye soran efendisinin sesiyle irkildi.

Haberci, “Yaniii, yok efendimiz,” karşılığını verdi.

“Bugünlerde aşırı şaibeli davranıyorsun, almayayım seni bak haşmetli ayaklarımın altına, ona göre,” diye şarladı Eros.

Haberci, “Estafuruzeus, efendimiz, Dişi’yle ilgili yeni gelişmeler var mı diye bakıyordum,” diye sıyrılmaya çalıştı işin içinden.

“Var mıymış peki?” diye sordu Eros, rugan pabuçlarını çıkarmak için yatağının kenarına oturarak.

Haberci, “Dişi, talihsizliği ile baş etmek için kurşun döktürmeye karar verdi,” dedi.

“Ha, biliyorum, yönlendirdim birine,” karşılığını verdi Eros.

Haberci şüphelenerek, “Nereden biliyorsunuz, efendimiz Eros?” diye sordu.

Eros bir an şaşaladı, bir şey diyemedi. Derken, “Ben tanrıyım Haberci, her şeyi bilir, her kamış ve her am’man amanın niyetini görürüm, bundan şüpheni mi var?” karşılığını verdi müstehzi bir edayla.

Haberci, “Haşa, efendimiz,” dedi. “Sizin kudretinizden şüphe duymak olur mu?”

“Çok kudretliyim ama değil mi?” dedi Eros siyah, ipek çoraplarını çıkarıp kirli sepetine fırlatarak. “Balım da öyle diyor,” diye iç geçirdi ardından. Haberci, “Efendim, efendimiz?” deyince birden kendine gelerek, “Bir şey yok Haberci,” dedi. “Ee, yeni gelişmeler diyordun.”

Haberci, “Buyurduğunuz gibi Selçuk’u Giresun’a sürdük efendimiz,” dedi. “Dişi’nin duygu dalgaları epey düşük ama şu sıralar, ruhu karardı yine. Mengü’yle de görüşemiyor kaç zamandır. Umudunu kesecek aşktan diye çok korkuyorum.”

“Amannn,” dedi Eros, “dert ettiğin şeye bak. O keserse aşktan umudunu, bir başkası çıkar. Dünyadaki son âşık o mu?”

Haberci, “Aynı coğrafyadan zaman zaman iki ayrı aşk dalgası daha alıyoruz ama tek taraflı ve bir şekilde engellendiğinden yerlerini ya da kimliklerini bir türlü saptayamadık efendimiz,” dedi.

Bunun üzerine kravatını çözeceğine yanlışıyla daha da sıkan Eros, “Öhō, öhō,” dedi. “Dalga saptayıcıda bir bozukluk vardır, kaç yıllık makine sonuçta. Yarın bakıma gönderiverin, almaya ben giderim.”

Haberci şaşırsa da görünmeyen başını sallayarak efendisinin bu buyruğunu yerine getireceğini belli etti. Ardından, “Kendinden oklu bir tek bu Dişi var tabii, efendimiz,” karşılığını verdi. “Bu da onu diğer herkesten ayrı, özel bir yere koyuyor.”

“Kendinden okluymuş,” diye söylendi Eros. “Herkes kendinden oklu olsa tanrına ne gerek var, değil mi Haberci?”

Haberci, “İsabet buyurdunuz, efendimiz,” diyerek bahsi kapattı. “İş meselesi ne olacak Dişi’nin? Bari o meseleyi yoluna koysaydık efendimiz.”

“Halledeceğim Haberci, halledeceğim, off,” karşılığını verdi Eros. “Dişi önümüzdeki birkaç Dünya pazartesisini sonra başlar bir işe.”

Haberci, “Ne işi olduğunu sorabilir miyim, efendimiz?” dedi çekine çekine.

“Sorabilirsin Haberci,” dedi Eros ve sırtarak ekledi, “ama yanıt alamazsın çünkü henüz bilmiyorum. Bu arada siz kitapçılardan Dişi’nin kitaplarını satın almaya devam edin, telif geliriyle idare eder.”

Haberci, “Baş üstüne, bonkör efendimiz,” dedi. Yardımcılarından birine işaret etti ve yardımcı Eros’un gönülsüzce uzattığı kredi kartını alarak Dünya’ya yollandı. O sırada gözü kazana kayan Haberci elini görünmeyen göğsünün üzerine götürüp, “Hıng!” diye inleyerek sendeledi.

“Ay, ne oluyor Haberci?” dedi Eros irkilerek.

Haberci, “Ola...” diye kekeledi, eli hâlâ aynı yerde. “Olabilir en kötü şey... oluyor efendimiz.”

Haberci kurduğu son cümlelerin ardından düşüp bayıldığı yerde nihayet kendine gelip birkaç yudum su içtikten sonra ayaklandı.

“Seni döşegime taşıyacaktık ama beyin sarsıntısı geçirmiş olma ihtimaline karşı kıpırdatmak istemedik,” dedi Eros, al-dırışsız bir sesle. “Şimdi bu kadını, histerik teatoran bittiy-se, neler olduğunu anlatabilir misin Haberci? ‘Misin’ lafın gelişi tabii.”

Haberci, “Dişi’nin romanında böyle cümleler kurmasanız iyi edersiniz, efendimiz,” dedi kendini tutamayarak. “‘Kadını,’ ‘histerik tiyatro’ diyerek çok cinsiyetçi bir yaklaşım sergiliyorsunuz.”

“Hadi oradan sen de!” diye azarladı habercisini Eros. “Öyle bir tutum sergilemeyeceğimi, kadın erkek ayırmadığımı biraz uyanık, azıcık akıllı okuyucu şimdiye çoktan anladı.”

Haberci, “Nasıl yani, efendimiz?” diye sordu.

“Boşver sen,” dedi Eros. “Ay çatlatma tanrını, anlat, ne oldu da şakkadanak düşüp bayıldın?”

Haberci görünmeyen yanakları yine utançtan kıpkırmızı

kesilerek, “Dişi'nin değişik yollara saptığını söylesem, efendimiz,” dedi.

“Sapmak derken?” diye merakla sordu Eros.

Haberci, “Soru yanlış oldu, efendimiz,” karşılığını verdi, “sapmak derken?” demeyecektiniz. ‘Değişik derken?’ diyecektiniz.”

“O dediğinden olsun... şurama kadar geldi artık,” dedi Eros, eliyle o aralar hiç inmeyen erkekliğinin ilk on-on beş santimi arasında bir yeri göstererek. “Ay, hadi yumurtla.”

Haberci derin bir nefes aldı. Söylediğı şeyin korkunçlğundan sakınmak ister gibi gözlerini sımsıkı yumarak, “Dişi Wapa'ya üye oldu, efendimiz,” dedi.

“Napaya?” dedi Eros.

Haberci, “Wapa, efendimiz, Wapa,” dedi. “Kadınların kadın bulduğı dijital bir platform.”

“Seni anlamakta her daim güçlük çektim Haberci,” dedi Eros sinirlenmeye başlayarak, “ama hiç bu kadar güçlük çektiğimi hatırlamıyorum.”

Haberci son bir gayretle, “Wapa, yani lezbiyenlerin randevulaşmak için üye oldukları bir yer,” diye açıkladı.

“Hımm,” dedi Eros, dilini, görseniz dudağı olmak isteyeceğiniz bir hareketle dudağının üzerinden geçirerek. Erkekliğini yavaş yavaş okşamaya başlayarak, “Nasıl üye olunuyor buraya?” diye sordu.

Haberci, “Niye sordunuz efendimiz?” dedi.

“Niye olacak Haberci!” diye payladı habercisini Eros. “Bu Dünyalı, fani hallerini daha iyi anlayabilmek için. Hoş, şöyle güzel bir *threesome* yapmayalı da epey oldu ama...”

Haberci, “Efendimiz, lezbiyen onlar,” diye haykırdı kendini tutamayarak, “erkek aramıyorlar, aksine böyle muhabbetlerden itiliyorlar.”

“Aman canım, belki benimle itilmezler,” dedi Eros bozularak. “Bu ayrı konu... Dişi eşcinsel miymiş? Ay canım, ya-

zık, kırkına kadar fark etmemiş mi? Boşuna değil, o yüzden bu kadar boktan geçiyordu demek randevuları.”

Haberci, “Hayır, efendimiz,” diyerek kararlılıkla savunmaya geçti Dişi’yi. “Lezbiyen falan değil Dişi. Kukusuna kadar heteroseksüel. Ama o kadar umutsuz durumda ki şansını hemcinslerinde denemeye karar verdi anlaşılan.”

“Ne var bunda bu kadar üzülecek?” diyerek kaşlarını çattı Eros. “Kadın kadına aşk ne zamandır aşktan sayılmıyor benim katımda? Seni böyle konuşmaktan men ederim Haberci, men!”

Haberci ne diyeceğini şaşırarak, “Yok efendimiz, öyle demek istemedim,” karşılığını verip sustu.

“Ee?” dedi Eros sabırsızlıkla. “Üye oldu da ne oldu? Şu onun profil fotoğrafı mı?”

Haberci, “Evet, dikkatli efendimiz,” diye yanıt verdi.

“Özel fotoğrafları da mı var? Vay yosma vay,” dedi Eros hoşnutlukla. “Açın şunları da bir bakalım.” Efendisinin Dişi’ye kancayı atmasından endişelenen Haberci bir an tereddüt etti. “Çok ayıp Haberci,” dedi Eros, “sanki Dişi’yi daha önce çıplak görmemişim gibi.”

Haberci bunun üzerine Dişi’nin özel fotoğraflarından birini açtı. Dişi’nin leylak rengi, dantel bir iç çamaşırı giydiği, kırmızı ojeli tırnaklarını tam da bacak arasına yerleştirdiği, yine kırmızı ojeli ayak parmaklarını birinin altında kıvranır gibi kıvrarak poz verdiği fotoğrafa bir süre sessizce, yutkunarak baktılar.

Ancak odadan binlerce kısık iç çekiş yükselince, “Sizi zavallı, çükü havadakiler!” diye höykürdü Eros. “Gidin kendinizi becerin, çekilin, çekilin ayak altından.” Tebaanın telaşla uzaklaşmasının patırtısı dindiğinde, Eros habercisine dönerek, “Belki de bu Dişi’yi kendi katıma almalıyım Haberci, ne dersin?” diye sordu içli içli. “Hem aşka hem sekse doyar yavrum.”

Haberci, “Efendimiz!” diye atıldı ancak gerisini getirmeden sustu.

“Şaka yaptım Haberci, şaka,” karşılığını verdi Eros, içlenir gibi görünerek. “Bu meseleyi bu kadar sahiplenmen, bu kadar ciddiye alman karşısında ne hissetmeliyim bilemiyorum. Uzatmayalım. Şimdi ne yapıyor Dişi?”

Haberci, “İnanamayacaksınız ama Dişi bir randevu ayarladı kendine, efendimiz,” dedi hayretle. “Aa, o da ne? İki etti.”

“Ah ha ha ha ha,” diye dünyevce güldü Eros. “Senin şu Dişi her seferinde tanrını şaşırtacak bir şey yapmasaydı Haberci, çoktan ayvayı yemiştin. Hadi siz biraz gezip dolaşın, beni yalnız bırakın, dinleneyim,” dedi eliyle aletini sıvazlayarak.

Haberci, “Emredersiniz, nefis sahibi efendimiz,” diyerek kazanı kucaklayacak oldu.

“Kazan kalsın,” deyiverdi Eros. “Getir götür haşat ettiniz aleti. Hem bir gelişme olursa ben ses ederim.”

Haberci bu karardan hoşlanmasa da söz dinledi.

Haberci, “Yalnız... efendimiz,” diye başladı söze, gerisini getirmeye çekindiği her halinden belliydi. “Bölüm başlığı olmamış.”

“Neden ki?” dedi Eros, başını tebaasına iç çektirecek bir edayla yukarı kaldırarak. “Kadının tipine bakılırsa cuk oturmuş. Biçimsel ayrıntılara takılma Haberci. İşine bak. Kim bu Dişi’nin bulunduğu erkek Fatma?”

Haberci, “Kullanıcı adı *So-hard*, efendimiz,” karşılığını verdi yorum yapmayarak. “Gerçek adını buluştuklarında söyleyecek. Epey yazıştılar Wapa’dan. Pek güzel kur yapıyor. Duyarlı bir kadın. Dişi hoşlandı ondan. İşte, Dişi’nin zili ni çalmak üzere.”

“Ay salak, evine mi davet etti tanımadığı insanı?” diye patladı Eros. “İşler kötü gittiğinde karşı taraftan rahatlıkla kurtulabilmek için onun evine gitmek gerektiğini herkes bilir.”

Haberci, “Haklısınız, deneyimli efendimiz,” dedi sıkıntıyla, “aklıma geldi de müdahale etmeye fırsat olmadı.”

“Olan olmuş,” dedi Eros. “Bana bal kaymak getirin, ölüyorum yorgunluktan, lafın gelişi tabii.”

Haberci, “Hayırdır, efendimiz?” diye girdi söze, “nedir sizi bu kadar yoran?” diye sorarak şansını denedi.

“Tanrısal bazı işler Haberci, anlamazsın sen,” dedi Eros kısaca. “Evet, neler oluyor Dişi’nin hanesinde, anlat bakalım.”

Haberci, “Şey...” dedi, “işler yolunda gitmeyecek sanki. *So-hard*, yani Sevendam, Aleyna Tilki dinliyormuş. Dişi’nin bilgisayarından açtı şimdi, Dişi kafasını duvarlara vurmak üzere.”

“Çekil bakayım,” dedi Eros kazana doğru seksice sarkarak. “Ay korkunç,” diye yorum buyurdu sonra, “buna erkek Fatma demek, erkek Fatmalara ayıp yeminle. İnsan sevişmekten soğur. Bu ne be? Sevendam değil Sevenadam mübarek. Bari bıyıklarını aldırısaymı.”

Haberci, “Böyle şeyler feministler açısından tercih meselesi, efendimiz,” diye açıkladı. “Kadınlara yönelik baskıcı, şekilci algıya bir tepki mahiyetinde..”

“Umrumda değil Haberci,” diyerek habercisini susturdu Eros. “Bunun profil fotoğrafı yok muydu?”

Haberci de şaşkındı. “Profil fotoğrafı vardı da kendisiyle pek alakası yok. Nasıl becerdiyse kendini öyle hoş göstermeyi,” dedi. “Diyorum sosyal medya şeylerine güven olmaz diye, efendimiz.”

“Çeneni kapayıp dinlersen, Dişi’nin, Sevenadam’ın bıyıklarından daha ciddi bir problemi olduğunu göreceksin,” dedi Eros.

Haberci hemen kazana doğru eğildi.

“Ya,” dedi Eros, kazana kulak verince gözleri hayretle pörtleyen Haberci’ye bakarak. “Hatun ‘Üstümü çıkarmam, içime almam, elletmem, ellemem,’ diyor. Tövbe Zeus! Bu koşullarda 80’lerin ergenleri gibi sürtünerek boşalabilirler ancak ve bu asla kabul edilemez!” diye höykürdü Eros. “Şu kazanı gözümün önünden kaldırın, Sevenadam’ı da Dişi’nin evinden çekip alın bir bahaneyle. O da kurtulsun, biz de.”

Haberci, “Emredersiniz, efendimiz,” diyerek tebaadan birilerine birkaç talimat mırıldandı.

“Koskoca Wapa’da Dişi’nin şansına çıka çıka böylesinin çıkmasına hayret doğrusu. Dişi’nin kullanıcı adı ne? Kôr talih mi?” diye söylendi Eros.

Haberci, “Siz söylenirken hallettik bile meseleyi,” diye bildirdi.

“Sevenadam’dan haberdar edin beni,” dedi Eros sadece.

Haberci, “O niye, efendimiz?” diye sordu.

“Dişi’nin coğrafyasında, Haberci,” diye patladı Eros, “cinselliğiyle ve bedeniyle barışık, cinselliğini doğru düzgün yaşayabilen pek fani yok. Hepsini bir şekilde yaralı, hepsinin hayatı ziyan oluyor. Aşk tanrısıyım ben, buna nasıl müsaade ederim! Sevenadam kendi bedeninden keyif almasını ve karşısındakine keyif vermesini öğrenene kadar gereken akıl hocalığını yapacağım artık.”

Haberci, “Çok yerinde bir müdahale, efendimiz,” dedi sevinerek.

“Öyle tabii,” diye karşılık verdi Eros. “Zaten kendi cinslerini sevdikleri için yeterince çekmiyorlarmış gibi, bir de dinmiş, gelenekmiş, öğrenilmiş yanlışlarmış falan yüzünden cinselliklerinin mahvolmasına seyirci kalamam. Pekâlâ, sırada kim var?” diye sordu ardından.

Haberci, “İkinci randevu yattı, efendimiz,” diye bilgi verdi.

“O niye?” diye sordu Eros sıkıntıyla.

Haberci, “Bisex kullanıcı adlı şahıs erkek çıktı, efendimiz,” diye açıkladı.

“Ee, ne güzel işte? Zaten aylardır erkek peşinde koşuyor mu Dişi? Yoksa gerçekten içinden bir lezbiyen fıskırdı da benden mi saklıyorsunuz ha?” diye sordu Eros kaşlarını kaldırarak. “Ayyy, bal kaymak nerede kaldı?”

Tebaanın arasında bal kaymak getirmek için bir koşuşturma yaşandı.

Haberci bu defa da, "Profilline kadın fotoğrafı koyup kullanıcıları aldatan birine güvenemeyeceğine kanaat getirdi Dişi, efendimiz," diye açıkladı.

"Aman da ne kanaat, basbayağı kabahat," diye yorum buyurdu Eros.

Haberci, "Dişi'nin Wapa'da... nasıl derler... Dünya tabiriyle gideri çok aslında, efendimiz," diye sürdürdü konuşmayı, "gerçi..."

"Şu Wapa'yı benim cep telefonuma da yükleyin, Dişi'ye daha uygun bir kısmeti belki ben bulurum," diye araya girdi Eros.

Haberci, "Emriniz olur, efendimiz," diyerek Eros'un telefonunu almak için uzanacak oldu.

Eros, habercisine manidar manidar baktıktan sonra, telefonunu tebaasından ketumluğuyla bilinen birine uzattı.

Yoksa? Yoksa?

Haberci kazandaki suyu az ileri sarıp da üzerine eğilince, denesek bile anlatmakta zorlanacağımız bir heyecanla, “Efendimiz, efendimiz!” diye bağırdı.

“Hay Zeus kahretmiye,” diye tepki verdi Eros. “Yine ne var? Sayende, kalpten giden ilk tanrı olarak bir defa daha geçeceğim mitolojiye. Bak, bu defa gerçekten ilgi çekici bir şey olsa iyi edersin, yoksa Hades’in cehenneminde korkudan altına sıçanların bokunu temizlersin ona göre ha!”

Haberci, “Oldu bu iş, efendimiz! Oldu ki ne oldu!” diye zıplamaya başladı olduğu yerde, öyle ki heyecandan az kaldı kazanı deviriyordu. Kazandaki su tehlikeli bir şekilde salandı.

“Hangi iş?” diye sordu Eros. “İş mi buldun yoksa Dişi’ye? Aferin sana, kırk yılda bir doğru düzgün bir şeye yaradın. En azından artık işsizlik depresyonu kalkar ortadan.”

Haberci, “Yok öyle değil, o değil yani, efendimiz,” diye tekrar girdi lafa. “Mengü’yle sevişecekler sanırım.”

Eros tam o sırada giymekte olduğu kırmızı file çorabı neresine takacağını şaşırarak, “Hadi oradan sen de! Defne

Apollon'a verir de Mengü'yle Dişi o işi yapamaz," yorumunu buyurdu.

Haberci, "Efendimiz," dedi ancak Eros onun sözünü kes- ti, "Hatta bahsi artırıyorum, Dişi'yle Mengü sevişsin, ben de Apollon denen herife vermezsem şerefsizim."

Haberci, "Aman, efendimiz," diye atıldı tedirginlikle, "pek de ulvi bir iddia olmadı bu sanki. Zararlı çıkabilirsiniz bu işin sonunda."

"Asla Haberci," dedi Eros yüceler yücesi olmanın verdiği bir bilgiçlikle. "Ee, hadi ama anlat artık da öğrenelim şu ha- vadisın ayrıntılarını."

Haberci, "Efendimiz," diye başladı anlatmaya heyecandan sesi yalpalayarak, "Dişi, Sevendam denen kadınla buluşma- sından sonra Başak'la Evren'i bir bahaneyle ekti. Sanırım son randevusunu onlara anlatmaya utandı."

"Utandırılmayacak gibi de değildi hani," diye patladı Eros. "Onunla buluşmayı kabul etmesi bile rezaletin daniskasıydı."

Haberci, "Mengü'yle buluşup Kadıköy'e bira içmeye gitti," diyerek anlatmayı sürdürme girişiminde bulundu.

"Afiyet olsun," dedi Eros sıkıntıyla, "Zeus vere de bu de- fa biranın aydınlatma parasını çıkardığı bir yere gitmiş ol- salar."

Haberci, "Öyle efendimiz, öyle," karşılığını verdi kendi de anlatma telaşına kapılarak. "Önce havadan sudan..."

"Ve edebiyattan konuştular tabii," diye araya girdi Eros. "Resmen tiksindim edebiyattan, kayıtlara geçsin diye söy- lüyorum."

Haberci, "Ve edebiyattan konuştular efendim," diye sür- dürdü anlatmayı. "Sonra Mengü Dişi'ye, 'Dişi sen nasılsın?' diye sordu. Biliyorsunuz Mengü cümle içinde Dişi'nin adını kullanınca, Dişi'nin içi bir tuhaf oluyor."

"Dişi'nin bir acayıplığını daha bizimle paylaştığın için te- şekkürler Haberci," dedi Eros pöfürdeyerek. "Ee?"

Haberci, “Dişi de bir tuhaf oldu haliyle,” dedi bunun üzerine. “Zaten Mengü her zamanki gibi tuhaftı. Gözleri sürekli Dişi’nin ağzında ya da ellerinde.”

“Canım ne var bunda!” dedi Eros, sahiden sıkılmıştı. “Hep öyle o, yalanıp duruyor Dişi’nin karşısında, başka bir şey bildiği yok herifin. Hoş, Dişi’nin durumu da farklı değil ya.”

Haberci efendisinin yorumunu duymazdan gelerek, “Derken Dişi’ye bir cesaret geldi...” diye devam etti.

“Ha şöyle ya,” diye yorum yaptı Eros.

Haberci, “Evet, Dişi’ye bir cesaret geldi ve son dönemde yaşadığı tecrübeleri bir bir döküldü,” dedi, efendisinin sözünü kesmesine bu defa izin vermeyerek. “Azıcık gözyaşı döküldü. Böyle yanakları hafif pembeleşip çilleri belirginleşince Mengü’nün içi iyice tuhaf oldu ve saatlerce konuşup konuşup öpüştüler.”

“Hep aynı film,” diye araya girdi Eros, az önce giyemediği çorabı giymeye odaklanarak.

Haberci, “Yooo,” dedi sevinçle, “beraber taksiye atlادılar ve Mengü taksiye kendi evinin adresini verdi. Üstelik Dişi’ye sormadan.”

Bunu duyan Eros elindeki çorabı yanlışlıkla aletine taktı. “Demeee,” diyebildi sadece yutkunarak. “Ah ah, desene gökler sarsılacak bu gece. Yani bu kadar bekledikten, istedikten sonra, herhalde öyle olur değil mi?” diye sordu sesindeki kaygıyı sakınamayarak.

Haberci, “Bence de öyle olur, efendimiz, ama muhakkak siz daha iyi bilirsiniz,” dedi.

“Ay, hadi, inşzeus! Çatlayacağım heyecandan, getir şu kazanı da anlatmaya başla,” dedi Eros, dudaklarını, görseniz aralarına girmeyi isteyeceğiniz bir hevesle ısırarak. Kazan hemen Eros’a yaklaştırıldı.

Haberci bir kez daha kazanın başına eğildi, bir elini heye-

canını yatıştırmak ister gibi görünmeyen kalbinin üzerine yerleştirerek başladı anlatmaya. “Mengü şu an kapıyı açmaya çalışıyor efendimiz, anahtarı iki kere yere düşürdü. Hah, üçüncüde açtı. İçeri girdiler. Oo, aydınlatma çok seksi.”

“Dur bakayım, ay dayanamayacağım,” diyerek kazana hülyalı gözlerinin ucuyla şöyle bir baktı Eros. “Aman Zeus, o ne güzel yatak öyle. Yayla gibi. Döne döne sevişirler artık. Yatak örtüleri de pek zevkliymiş, koyu yeşile bayılırım, Dişi’nin ten rengine de gider.”

Haberci, “Duvardaki tabloya bakar mısınız efendimiz, Obi Wan Kenobi,” dedi mutlulukla.

“Hay Kenobi’nizi sentorlar tepsin,” diye terslendi Eros. “Bize ne Kenobi’den! Yine içine ettin mevzunun.”

Haberci, “Hani Dişi’nin *Yıldız Savaşları* serisinde en sevdiği karakter ya, ondan dedim, efendimiz,” diye açıkladıktan sonra sürdürdü konuşmayı. “Yatağı da yatak örtüleri de çok güzel, efendimiz, evet. Dişi de aynı şeyi düşündü hatta. Şimdi Dişi’ye votka ikram ediyor. En sevdiğinden hem de. Dişi’yi havaya sokmayı biliyor anlayacağınız.”

“Aman iyi bari,” dedi Eros aletine takılı kalan çorapla heyecandan yelpazelenerek. “Dişi havaya girsin, Mengü de Dişi’ye.”

Haberci, “Biraz...” diye geveledi, “asaletinize uzak ve kaba kaçmadı mı bu yorum?”

“Ben doğruları söylerim Haberci,” dedi Eros hiç umursamadan. “Sonuçta cinsellik hayvani bir şey.”

Haberci yorum yapmadan, “Dişi bir dikişte bitirdi ilk kadehi,” diye devam etti. “Zeus vere de fazla içip sarhoş olmasa.”

“Ay, bana da getirin hemen bir şişe, canım çekti,” buyurdu Eros. Tebaadan kazanın başından ayrılmaya gönüllü hizmetkâr çıkmadığı için Eros içlerinden birini bizzat mutfığa üfürmek zorunda kaldı.

Haberci, “İkinciye içiyor ama istese de üçüncüyü içme fır-

satı olmayacak galiba, efendimiz çünkü Mengü çoraplarını çıkarıp ayaklarına masaj yapmaya başladı Dişi'nin," dedi.

"Ama Dişi'nin ayakları da masaj yapılmayacak gibi değil hani Haberci. Ayak mankeni olmayı isterse ayarlayabiliriz," dedi Eros kazana şöyle bir göz attıktan sonra. "Paraya para demez yeminle."

Haberci, "Ayyy, şimdi de ayaklarını öpüyor efendimiz," diye haykırdı görünmeyen eliyle görünmeyen bağırını yelpazeleyerek. "Bir eliyle de ayaklarından yukarı tırmanmaya başladı, kalçasına geldiğini ve sol kalçasını tatlı tatlı sıkıttığını, Dişi'nin de bu eyleme, duysanız aletinizin Zeus'un arşına kadar büyüyeceği, şehvetli bir inlemeyle karşılık verdiğini bildirmekten mutluluk duyarım hatta, efendimiz." Bunun üzerinden tebaanın hatırı sayılır bir kısmı uyarılarak oracıkta öpüşüp elleşmeye başlayıverdi.

"Hoşt! Biraz mahremiyet duygunuz olsun!" diye böğürdü Eros tebaaya. "Uluorta yapacaksınız da bari biraz ağırdan alın, yanımda geçirdiğiniz asırlara ayıp."

Haberci, "Nihayet efendimiz!" diye cıgıllık attı. "Nihayet aynı eliyle Dişi'nin sol memesini elliyor Mengü. Şimdi durdu."

"Ay n'oldu? Neden durdu? Durması mı? Yoksa ayakladı Eros, çorabın aletinden sallanan ucunu boynuna geçirip kendini boğar gibi olarak."

Haberci, "Bir sorun yok, efendimiz," diye verdi müjdeyi. "Dişi'nin elbisesini çıkarmak için durdu. Elbiseyi, aman da ne zarif çıkarıyor bir görseniz. Sutyeninin üzerinden memelerini bir koklayışı var ki efendimiz... Ah ah, hiçbir meme böyle koklanmamıştır, efendimiz." Haberci durup derin derin iç geçirdi. "Hiçbir popo böyle ellenmemiştir. Nasıl anlatsam size efendimiz bilemiyorum, bence kendi güzel gözlerinizle seyretmelisiniz."

"İştahım kabardı Haberci," dedi Eros. "Bence de kendi gözlerimle göreyim." Kazanın üzerine eğilen Eros bir süre

Mengü'nün Dişi'yi doya doya koklamasını, sutyeninin üzerinden göğüslerini öpmesini, elleriyle bacak arasını okşamasını izledi.

"Zeus vere de bir aksilik çıkmasa," diye mırıldandı Eros soluğu kesilircesine.

Eros'un mırıldanması Haberci'nin kulağından kaçmamıştı. "Ne gibi bir aksilik, efendimiz?" diye sordu korkarak.

"Ne bileyim ben, Cassandra mıyım?" diye şarladı Eros.

Haberci çekine çekine, "O kimdi yüce efendimiz?" diye sordu gözünü kazandan ayıramayarak. "Çıkaramadım, kusura bakmayın."

"Sen de haklısın," dedi Eros. "Çok kalabalığız, sonra hep birtakım olaylar, olaylar. Üstelik kimin eli kimin cebinde belli değil. *Dallas*'tan farkımız yok."

Dallas'ın ne olduğunu sormaya cesaret edemeyen Haberci, "Estafuruzeus efendimiz, o nasıl söz," diye araya girdi, iyi bir şey olmadığını tahmin ederek. "Sizlerin yüce yaşantıları hakkında kim böyle ileri geri konuşabilir, efendimiz," diye ekledi hemen.

"Değil mi ama?" dedi Eros. "Boşver sen şimdi *Kassandra*'yı." Birden görüntü bulanıp titremeye başlayınca, "Ne oluyor Haberci? Kazan bozulacak zamanı bulmadı inşzeus," dedi heyecanla.

Kazanı sağından solundan hafifçe dürten Haberci, "Ben de anlamadım, efendimiz," dedi tedirginlikle. "Hay Zeus kahretsin," diye kaçırdı ağzından, "görüntü tamamen gitti."

"Dur dur," dedi Eros. "Dişi geldi gene görüntüye."

Haberci'yle Eros bir süre Dişi'nin kazandaki Snoppy'li pijamaları içindeki, gözleri çapaklı görüntüsüne aval aval baktılar. Ardından göz göze geldiler. Haberci üzüntüden ağlamak, Eros sinirden Poseidon'unkileri aratmayacak şimşekler yağdırmak üzereydi.

"Aaaa... Rüyaymış," dedi içlerinden biri.

“Buraya kadar,” diye devam etti Eros. “Sıçarım Dişisine de, kendinden okuna da. Buraya kadar.”

Rûyanın şokunu henüz üzerinden atamayan Haberci bu yorum üzerine ne yapacağını şaşırdı. “Nasıl yani, sakın ruhlu efendimiz?” diye sordu. “Nasıl yani?”

“Şöyle Haberci, şöyle,” dedi Eros, başka da bir şey demedi, ardından sırtını dönüp kendini Olimpos’tan aşağı saldı.

“Tamam, yeminle söylemeyeceğim Başak’a,” dedi Evren Dişi’ye, herhalde onuncu kez.

“Söz ver ama bak,” dedi Dişi, eliyle Evren’in bileğine yapışarak.

Evren kendini tutamayarak patladı. “Ay, tamam, söz dedik ya,” diye şarladı. “Çok meraklıydım sanki karı gibi dedikodu yapmaya.”

“Bak şimdi,” dedi Dişi, “o ne biçim laf öyle. Karı gibi denir mi hiç?”

Evren sırtarak, “Haklısın,” karşılığını verdi. “Çok meraklıydım sanki heteroseksüel kadınlar gibi dedikodu yapmaya.”

“Ya sabır,” dedi Dişi, elini Evren’in bileğinden çekip bir sigara yakarak. “Böyle şeylere gelemes Başak, biliyorsun.”

Evren, “Biliyorum da...” dedi öfleyerek. “Benim eşcinselliğimi anlayan bir insan neden senin farklı duygusal arayışlarını anlayamasın. İşte ben onu anlayamıyorum. Üstelik kendisi sevgilisiyle arasına bir kadın almış biri olarak yani.”

“Hö?” dedi Dişi, az önce duyduğu şeye anlam vermeye ça-

lışarak. “Nösül yeeaa?” diye sordu anlam verdikten sonra sindirmeye çalışarak. “Başak *threesome* mı yaptı? Başak? Bizim Başak?”

Evren elleriyle yüzünü zarıfçe kapatarak, “Ay Allah beni kahretsin,” diye inledi. “Çenem kopsun, dilim düşsün!”

“Kahretsin evet,” diye terslendi Dişi. “İkinizi de.”

Evren kaşlarını kaldırarak, “Höst!” dedi. “O niye be? Geri al lafını.”

“Neden olacak? Benden sır sakladığınız için,” yanıtını verdi Dişi. “Güya şu aptal dünyada en yakın dostlarım olacaksınız. Utanmadan arkamdan iş çeviriyorsunuz.”

Evren hemen, “Az önce senin yapmaya çalıştığın gibi mi?” diyerek yapıştırdı lafı. “Sen bir lezbiyenle birlikte olmanı, ay pardon, olamayışını ondan saklayabiliyorsun da, o niye *threesome* yaptığını senden saklayamıyor bakalım?! Niye ha, niye?”

“Ay, sus,” dedi Dişi suratını buruşturarak. “İkide bir de *threesome* deyip durma.”

Evren, “O niye?” diye sordu. “İçin mi gıcıklanıyor? Canın mı çekiyor?”

“Ne alakası var ya?” diye isyan etti Dişi. “Tarih boyunca...”

Evren ellerini Dişi'yi ürkütecek bir hızla havaya kaldırarak, “Aman aman,” diye kesti Dişi'nin sözünü, “sakın bana kadının tarih boyunca seks objesi olarak görüldüğüne, bu tür cinsel fantezilerin bu yargıyı kemikleştirmekten başka işe yaramadığına, erkeklerin sırf kendilerini kral gibi hissetmek, aynı anda birden çok dişiye pekâlâ da tatmin edebileceklerini ispat etmek için kadınları kullandıklarına dair söylev çekmeye kalkma.”

“Benim bir şey dememe gerek kalmadı,” dedi Dişi sırtarak, “sen zaten biliyorsun işin doğrusunu. Kendi ağzınla söyledin işte.”

Evren, “Hadi oradan,” diye terslendi. “Alan razı satan ra-

zı, sana ne! Duyan da Başak *threesome* çetesinin eline düştü sanacak.”

“Bir bokluk yoksa işin içinde, Başak neden benden saklıyor peki bunu akıllım?” diye sordu bu defa da Dişi, Evren’i mat etmeye yaklaştığını düşünerek.

Evren arkasına yaslanıp kollarını göğsünde kavuşturdu. Yüzünü daha da yakışıklı kılan o alaycı ifadesini takınarak, “Hayal gücün kıt ve cinsel açıdan tutuk olduğun için olabilir mi mesela?” diye karşılık verdi. “Birbirini seven iki insanın, bir üçüncü kişiye sadece cinsel bir oyuncak olarak yaklaşabilecekleri fikrini anlayamayabileceğin için olabilir mi veya?”

“A-ha!” diye bağırırken masaya heyecanla vurdu Dişi. “Şimdi sonun geldi işte. Üstelik kendi ellerinle kazdın mezarını. Madem öyle, neden seninki *threesome* teklif ettiğinde ‘Ben seni paylaşamam, sıkıldıysan ayrılalım,’ diye dünyayı yıktın hem onun hem benim başıma?”

Evren, “Hiii!” dedi bir elini kalbi sıkışmış gibi göğsüne götürerek. “Seni paçoz! Seni yılan! Kırk yıl düşünsem, sana anlattıklarımı bana karşı kullanacağın aklıma gelmezdi.”

“Ayy,” dedi Dişi, Evren’in yüzünün kararmasıyla ayıp ettiğini anlayarak. “Vallahi öyle demek istemedim.”

Evren, “Ne demek istedin peki?” diye sordu ters ters bakarak.

“Hayali bile üzücü olabilen bu deneyimlerin,” dedi Dişi tane tane, “gerçekleşmesinin daha bile üzücü olabileceğini...”

Evren, “Mülkiyet kavramına karşıydın sen hani?” diyerek sinsi sinsi sözünü kesti Dişi’nin.

“Bak, şimdi de sen belden aşağı vuruyorsun,” dedi Dişi surat asarak, “doğru düzgün bir şey konuşulmuyor seninle. O dönemde Erol’un seni ne kadar üzdüğünü unutmuş gibi.”

“Hangi Erol?” diyerek tepelerinde bitti Başak. “Aman, yani Erol kim?” diyerek toparlamaya çalıştı. Yüzü kıpkırmızı kesilmeseydi, toparlayacaktı da.

Evren'le Dişi boş bulunarak ırkıldılar. İlk toparlanan tabii ki Evren oldu. "Erol benim sevgilim," dedi bir solukta. "Rahatladınız mı? Sonunda öğrendiniz işte."

Başak bir sandalye çekip otururken, "Allah allah," dedi. "Tasadüfün bu kadarı."

"Ne tasadüfü?" diye sordu Dişi, Başak'ın gelmesi ve konuyu değişmesiyle rahatlayarak.

Evren elleriyle Dişi'ye gözüm üzerinde işareti yaptıktan sonra, "Evet, ne tasadüfü?" diye sordu.

"Hiç, önemsiz bir şey," diye geveledi Başak. "Benim şey de... isim benzerliği... evet, ya, benzerlik... oradan şey ettim."

Evren, "Ay ne dediğin anlaşılmıyor, bir yerin mi tıkandı?" diye terslendi. "Biz burada Dişi'nin geçen hafta çıktığı ama bizden sakladığı bir randevudan söz ediyoruz." Ve Dişi'nin müdahale edip kendisini susturmasına kalmadan, "Üstelik bir lezbiyenle ıslak randevusundan," diye ekledi ve bombayı atmanın rahatlığıyla arkasına yaslanıp olacakları beklemeye başladı.

Dişi, "Hiii," dedi, başka da bir şey diyemedi bu ihanet karşısında.

Başak'ın ağzı otuz iki dişini havalandırmaya yetecek bir süre açık kaldı. Ardından Dişi'ye dönerek, "Lezbiyen misin? Benim bundan niye haberim yok? Niye her şeyi en son öğrenen ben oluyorum?" dedi.

"Değilim de ondan," dedi Dişi sinirle. "Seni... seni..." diye kekeledi sonra, Evren'e işaretparmağını sallayarak.

Evren, "Beni ne? Hadi söylesene," diye diklendi.

"Seni sırbozan," dedi Dişi, tükürür gibi.

Evren, "Öyle bir kelime yok lügatta bir kere," diye karşılık verdi.

"Demek öyle! Demek yok! Demek eteğimizdeki taşları dökmeye karar verdik Evren Efendi," dedi Dişi gözlerini kısararak.

Evren, “Sakın!” diyerek uyardı Dişi’yi.

Dişi, Başak’a dönerek, “*Threesome* yaptığını bu alçaktan duyduğum için teşekkür ederim Başak,” dedi.

“Hiiii! İnanamıyorum sana Evren, hemen yumurtladın mı?” dedi Başak inanamayarak.

Dişi, “Bak, hâlâ!” dedi, “Sakladığından utanmıyor da yumurtladı diye Evren’e kızıyor.”

“Ben sana söyleyecektim de aslında, derdin başından aşkındı,” diyerek kendini savundu Başak.

Dişi, “Tabii, tabii,” dedi kırgınlıkla, “ne kadar da düşünceli bir arkadaşsın, ne kadar da şanslı bir insanım ben size sahip olduğum için.”

Sırrını ifşa etmesine zaten kızdığı Evren’in, Dişi’nin kırgınlığından hoşnut görünmesiyle iyice canı sıkılan Başak, “Evren’in sevgilisinin,” diye başladı lafa ancak Dişi, “Onun da *threesome* yapmak istediğini ama Evren’in sevgilisini paylaşmak istemediği için yapmadığını biliyorum canım,” diyerek kesti onun lafını. “Yeni bir şey söyle.”

Başak, “İnanamıyorum sana Evren,” diye patladı. “Ben sana derdimi anlatırken iyi dalganı geçmişsindir.”

“Asla!” diye itiraz etti Evren. “Ne münasebet!” diye ekledi.

Birden Dişi sarsıla sarsıla ağlamaya başladı. “Kim derdi ki...” diye mırıldanıyordu hıçkırıklar arasında. “Hem aşksız hem dolsuz kalacağım....”

Başak Dişi’ye sarılarak, “Ay kıyamam,” dedi yumuşak bir sesle. “Bu hain seni satmış olabilir ama ben her koşulda senin yanında olacağım.”

Evren sırtarak, “Benden o kadar kolay kurtulamazsınız!” deyip Dişi’yle Başak’a zorla sarılarak noktayı koydu tartışmaya. “Rüyanızda bile göremezsınız hatta,” diyerek de noktanın altını çizdi. “Ufak bir sinir krizi geçirdik sadece.”

“Toplu sinir krizi,” diye düzeltti Dişi.

Başak, “Aynen,” dedi.

“Ee, ne yapacağız şimdî?” diye sordu Dişi.

Başak, “Sizi bilmem ama sevgilimle ben ayrılacağız,” diyerek bombayı patlattı.

Dişi, “Neden, ne oldu ki?” diye sordu.

Başak, “Başka biri var,” karşılığını verdi.

“Oha!” dedi Evren. “İnanmıyorum.”

Başak, “Ben de inanmadım başta ama mesajlaşmalarını yakaladım. Sonra bir baktım, beni aşkım, onu diğer aşkım diye kaydetmiş,” diye devam etti anlatmaya.

Dişi, “Hay Allah ya, hâlâ inanmıyorum ben, çok âşıktınız,” dedi üzüntüyle.

“Ee, ne yaparsın, durum böyleyken böyle,” dedi Başak sıkıntıyla. “Yani bu gece bir güzel içmeye ihtiyacım var.”

Evren, “İçeriz içmesine de,” dedi, “yüzleştin mi namus-suzla? Arasaydın şu diğer aşkını?”

“Verdiğin akla bak Evren ya,” diye atıldı Dişi, “ne gerek var kadını arayıp yüz göz olmaya? Yüzler kabahatini herifin, bitirir ilişkisini olur biter. Hem Başak yapmaz öyle casusluk-lar, telefon numarası...”

Başak, “Aslında yaptım bile,” diyerek lafını kesti Dişi’nin. “Aldım yani telefon numarasını da henüz aramadım.”

“Ay, çatlatırsın insanı,” dedi Evren öfkeyle, “ne duruyorsun, arasana bizim yanımızdan! Ara da iki çift laf et, milletin yuvasını yıkmak neymiş görsün!”

Başak, “Ben de çok merak ediyorum, aramak istiyorum ama dilim tutulur da konuşamazsam iyice rezillik yani,” dedi.

“Ara sen, sen konuşamazsan ben beceririm o yellozu,” dedi Evren, eliyle hadi dercesine bir işaret yaparak.

Başak telefonunu eline aldı, pantolon cebinden çıkardığı kâğıttaki numarayı tuşlayıp çevirdi.

Evren’in telefonu çalmaya başladı. Evren telefonunun ekranında Başak’ın adını görünce, “Beni ara demedim salak,”

dedi. Başak'tan ses çıkmayınca dönüp arkadaşına baktı. Başak'ın suratını görünce, "Vay namussuz herif," diye parladı, "ben 'diğer aşkım' olacak adam mıyım! Adam mıyım ha! Gösteririm ona gününü!"

Haberci, mukaddes konutuna nefes nefese dönen efendisine doğru panik içinde koşturdu. “Yokluğunuzda neler oldu bir bilseniz, efendimiz,” diye başladı söze.

Eros eliyle Haberci’yi kışkışlar gibi bir hareket yaparak, “Ay, bir sakın ol Haberci,” diyerek lafın devamını getirmesini engelledi, “zaten canım çıktı, bir de sen gelme üstüme.”

Haberci bir süre efendisinin soluklanmasını bekledikten sonra, “Efendimiz,” dedi, “Dişi’nin biricik dostları vardı ya,” dedi.

“Başak’la Evren,” dedi Eros sesinden olduğu gibi badem gözlerinden de şehvet akarak.

Haberci, “Tam bir facia,” dedi ve olanları düşününce, bir süre kalakaldı. “Tam bir facianın kurbanı oldular, yani olmuşlar.”

“Ne faciası, aman Zeus korusun, birine bir şey olmadı ya?” dedi Eros içten bir kaygıyla.

Haberci, “Yani kalplerinin feci şekilde kırılmasını ve ardından küçücük bir ‘esas kız sendin, yok hayır, esas oğlan bendim,’ kavgasına tutuşmuş olmalarını da saymazsak onlara bir şey olmadı ama,” dedi, “üçüncü kişinin başına her an bir şey gelebilir.”

“Dişi'nin başına mı? Zeuszeus, bir şey anladıysam ne olayım,” dedi Eros. “Doğru dürüst anlatsana şunu Haberci,” diye ekledi bıkkınla.

Haberci büyük haberi vermeden önce bir an duraksayarak efendisinde bir etki yaratmaya çalıştıktan sonra, “Başak'la Evren meğer aynı adamla sevgililermiş de haberleri yokmuş, efendimiz,” diye verdi haberi.

Eros'un kadife teni bir an Dünya'yı ısılatacak denli kızardı, ardından morardı. Tebaasının kendisinden bir tepki beklediğini bildiğinden ve kaçın kurası olduğundan hemen lafı yapıştırdı. “Ay, Haberciiii! Ben de bir şey oldu sandım. Bunun dostluklarını perçinleyici bir deneyim olacağına şüphem yok. Evettt, geçelim bunları. Daha önemli mevzularımız var. Okuyucu sıkıldı, final bekler.”

Haberci, “Bunu da nereden çıkardınız, efendimiz?” diye sordu. “Tam da olaylar hareketlenmişken. Siz dememiş miydiniz, okuyucu macera ister diye? Üstelik daha şunun şurasında, taş çatlasa iki saat olmuştur okuyucu romana başlayalı. O da, arada sosyal medyaya falan bakmak için ara vermediyse.”

“Yaa, zaten okumak emektir, değil mi Haberci?” dedi Eros ciddiyetle ve az evvel aldığı haberin şokuyla göğsünde kalbi olması gereken boşlukta bir sıkışma hissetti.

Haberci rahatlayarak, “Evet, efendimiz, okumak emek ister,” karşılığını verdi. “Hatta, pek sevdiğiniz David Bowie'nin dediği gibi mükemmel mutluluğun yoludur okumak.”

“Hadi oradan! David Bowie'yi karıştırma. Bir alıntı yaparsan Woolf'tan falan yap da bari, metin biraz yükselsin. İyice şabalaklaştı zaten olaylar,” diye parladı Eros. “İnsanların başka dertleri yokmuş gibi. Bazılarına sorarsan, Dişi'nin coğrafyasında yaşananlar düşünüldüğünde, böyle bir hikâyenin bırak okunmasını ya da yazılmasını, hayal edilmesi bile ayıp! Roman bir an önce bitsin de Dişi bu *eserle* mahvettiği edebi kariyerini ve aile ilişkilerini nasıl kurtaracağını dü-

şünmeye başlasın. Onu epey uğraştıracak bir mesele olacağı kesin.”

Haberci'nin kafası karışmıştı. “Ama efendimiz,” dedi, “bunu nasıl söylersiniz? Hele de siz?”

“Ay sus!” karşılığını verdi Eros. “Bir neyi söyleyip neyi söyleyemeyeceğime karışmadığın kalmıştı. Okuyucu sıkıldı diyorsam sıkıldı! Bir an önce bir sona ermesi lazım bu hikâyenin. Yani bizim Dişi, bir ihtimal okuyucunun da aradığı iç gıcıklatıcı aşkı bulacak mı yoksa arayışı esnasında kaşara dönüşüp...”

Haberci, “Efendimiz, lütfen,” diyerek araya girdi.

“Aman peki peki, hiç laf söylemeyelim kıymetli Dişine,” dedi Eros. Biraz düşündükten sonra meseleye başka yerden girmeye karar verdi. “Yeryüzünde şöyle etraflıca bir dolaştım. Adayların hepsini bir kez daha yakından inceledim. Mengü en iyi aday olarak görünse de Zeus biliyor ya, benim de inadım tuttu. Biz dürtmezsek Dişi'yle böyle kardeş kardeş yaşayıp gidecek mi merak ettiğimden bir müdahalede bulunmadım.”

Haberci'nin eli görünmeyen kalbine gitti. Kısık bir, “Hıng!” sesi çıkardı.

Eros, Haberci'yi umursamadan devam etti konuşmaya. “Lise aşkının Zeus cezasını versin! Sevenadam'la ilgileneneğimi zaten söylemiştim ama bir ömrün travmasını, tanrı bile olsan iki günde geçiremezsin. Asklepios'la görüşerek şu jinekologun uzmanlık alanını değiştirip değiştiremeyeceğimizi sordum, yanaşmadı pezevenk! Köşe yazarına bakındım ama kaçırmışız, içeri almaya kalkmışlar herifi, kapağı yurtdışına atmış o da bu arada. Böyle böyle bir karara vardım.”

Haberci, “Avukat?” dedi bu olasılığa dair ne hissettiği anlaşılmayan bir ses tonuyla.

“Başta evet, ben de öyle olacağını düşünmüştüm ama hayır,” dedi Eros bilge bir tonla. “Avukat, Dişi'nin hakkını ye-

diğini düşünüyor ki haksız da sayılmayabilir bu konuda. İle-ride çıkar acısı, yazık olur ikisine de. Avukatı bir aktiviste âşık ettim, pek yakıştılar birbirlerine doğrusu. Zaten o kalla-vi alet ve mükemmel gülüşle düzgün birine gitmeyip ziyan olsaydı avukat, pek üzülürdüm.”

Bir süre, hani görseniz ayağının altındaki yer döşemesi olmayı arzulayacağınız bir edayla volta attı Eros. Bu arada Haberci'nin yüzünün düşmesini umursamadan, “Pekâlâ,” diyerek girdi söze tekrar, “sıkılan okuyucu için tek cümlelik bir final bırakacağım hikâyenin sonuna. İsteyen doğrudan o tek cümleyi okuyarak kurtulabilir bu işten. Senin gibi romantizmi türlü rezillikle karıştıranlara da son bir şans vereceğim ama sadece son bir şans. İşte bu kadar!”

Haberci, “Hani Zeus’un hakkı üçtü, efendimiz,” diyerek şansını denedi.

“Dişi üçün katlarını çıktı, sen hâlâ... tövbe Zeus,” diye homurdandı Eros.

Haberci, “Ama biliyorsunuz, efendimiz, Dişi Mengü’ye karşı hâlâ boş değil...” diye girdi söze ama Eros’un bakışlarını görünce istemeden de olsa sustu.

“Size ve bu aşka altı ay süre verdiğimi, bu süre zarfında Mengü’yle birlikte olmayı başaramazsa benim seçeceğim adama âşık olacağını başından söylemiştim,” diye hatırlattı Eros. Ardından önemsiz bir şeymişçesine, “Şey... bu arada... Başak’la Evren’e bu kazığı atan dingilin kim olduğunu öğrenbildiniz mi?” diye sordu.

Haberci, “Tam o sırada siz geldiniz, fırsat olmadı, efendimiz,” karşılığını verdi, o skandalı artık umursamadığını belli eden bir sesle.

“Öyle mi, vah vah!” dedi Eros rahatlayarak. “Konumuzla ilgisi olmayan bir mesele bu zaten. Son diyorduk biz. Hikâye bitiyor. İsteyen sayfayı çevirir, isteyen son bölüme gider.”

*Ay canımmmm, sen hâlâ burada mısın?
Peki o zaman, ne yapalım, anlatalım*

Haberci kazana korka korka yaklaşıırken, kazandaki su, hikâyenin başından bu yana yaptığından bir değişik titredi. Yeryüzünde Dişi de ürpererek üzerine neden daha kalın bir şey giymediğine hayıflandı ve dar, kısa kot ceketini boş yere çekiştirerek göğsünü kapamaya çalıştı. Kot ceketini ve altındaki mavili morlu, dizinin bir karış yukarısında biterek güzel, sıkı bacaklarını ortaya seren tiril tiril elbisesini, üşüdüğü için kızarmış yanaklarını, hafif esintiyle havalanan kırmızı buklelerini görseniz, Eros'un ona uygun kısmeti karşısına çıkarmamasına içiniz cız ederdi.

Haberci, "Efendimiz," diye seslendi çekingen bir edayla. "Dişi tek başına Karaköy'de bir bara doğru ilerliyor." Efendisinden ses çıkmayınca, "Müzik yapılan bir yer," diye devam etti. "Kendine bir bira aldı ve dinleyicilerin aralarından nazikçe geçerek en öne geldi. Ah ah! Çok hüzünlü görünüyor, müziğin de pek yardımını dokunmuyor, nasıl da içli çağlıyorlar."

Habercisinden bir süre ses çıkmayınca, merakına yenik düşen Eros merakını saklamaya çalıştığı bir tonla, "İyi, an-

lat bari, bakalım son şansını nasıl değerlendirecek Dişi, görelim,” dedi.

Haberci, “Adamın teki, Dişi’yi yakın markaja aldı, Dişi bile fark etti,” diye sürdürdü anlatmayı. “Aa, bu Tan, Dişi’nin üniversiteden bu yana tanıdığı bir yazar arkadaşı. Pek severler Dişi’yle birbirlerini.”

Eros, “Dur, ben de bir bakayım,” diyerek kazanın üzerine eğildi. “Biraz kartmış ama deneyimlidir en azından. Bayağı karizmatik de bir herif. Hadi bakalım, hayırlısı.”

Haberci, “Bir şey olacağını sanmam, efendimiz,” dedi, “yirmi küsur yıllık arkadaşlar. Bugüne kadar Dişi’ye yan gözle baktığı görülmemiştir Tan’ın.”

“Kendileri bilirler, görkemli varlığıma ne!” yorumunu buyurdu Eros. Döşegine uzanırken tebaasına, “Biriniz kasık ağdamı getirsin,” diye seslendi.

Tebaanın arasında efendilerinin kasıklarını görme şansını yakalama olasılığıyla histerik bir hareketlilik yaşandı.

Haberci, “Tan, Dişi’ye ‘Boşanalı ne kadar oldu? Nasıl gidiyor?’ gibilerinden sorular sormaya başladı. Dişi nedense tedirgin oldu, efendimiz,” diye belirtti.

“İş atıyor herif basbayağı, bir şey olacağını sanmam diyordun bir de,” dedi Eros küçümseyen bir edayla. Haberci’nin görünmeyen suratının düştüğünü fark edince, “Ne var burada bozulacak canım?” dedi. “Mini mini öyküler, çalışkan romanlar ilham verirler işte birbirlerine.”

Haberci, “Dişi’nin duyguları karıştı, efendimiz,” dedi bu defa. “Utandı kendinden.”

“Edebi olsa, şimdiye çoktan köprüden atlardı bunca utanıcı temizlemek için ya... Geç olsun, güç olmasın,” dedi Eros kısaca.

Haberci, “Öyle bir utanma değil, anlayışlı efendimiz,” diye açıkladı. “Arkadaşından şüphelendiği için utandı.”

“Hay Zeus, öyle mi?” dedi Eros gerçekten umursayıp

umursamadığını belli etmeyen bir tonla. “Ay yavaş, kasığımı koparacaksınız, hayvanlar! Bir sakın olamadınız!” diye parladı ardından.

Haberci, “Ünlüleri fotoğraflamasıyla meşhur Kadir de geldi, meğer Tan’ın kankasıymış, burada sözleşmişler,” diye sürdürdü anlatmayı. “Kadir, ‘Vay,’ dedi Dişi’ye, ‘erotik roman yazmışsın. Güzel olmuş ama bazı eksikler var sanki.’ Dişi teşekkür etti, ‘Erotik roman değil, mizahi aşk romanı,’ diye düzeltti.”

“Hadi oradan,” diye terslendi Eros, “bilmesek.”

Haberci, “Kadir de aynı cümleyi kurdu, efendimiz,” dedi canı sıkılarak. “Dişi yeni sergisini sordu Kadir’e. Ama Kadir, Dişi’nin sorusuna cevap vermek yerine, ‘Ee, insan deneyimleri kadar,’ dedi.”

Eros bile işkillenerek, “Nereye varmaya çalışıyor bu herif?” diye sordu.

Haberci, “Tan da bir Erol Taş kahkahası attı bunun üzerine, efendimiz,” dedi efendisi gibi durumdan şüphelenerek. “Kadir elini Dişi’nin beline sardı ve ‘Bir sandviç hikâyesi yok mesela romanda, bence büyük eksiklik,’ dedi. ‘Tan’la ben alışığız, gel beraber yapalım.’”

“Gecenin bu saatinde ne sandviçi, löp löp et olur sonra,” diyerek kaşlarını çatı Eros.

Haberci, “Öyle sandviç değil, efendimiz,” dedi görünmeyen suratı sinirden kıpkırmızı kesilerek.

“Gören de adamlar kendi cinsel devrimlerini yapmışlar sanır,” dedi Eros duruma uyanarak. “Yok, olmaz.”

Haberci, efendisinin itirazına sevindiye de şaşırarak, “Hayırdır efendimiz, neden?” diye sordu.

“Çünkü yalan,” dedi Eros, profesyonel bir edayla. “Daha önce aralarına bir kadın almadıkları belli, sallıyorlar ama ikisi baş başa bir şeyler yapmış olabilirler pekâlâ.”

Haberci, “Ne yapsak, efendimiz? Acaba Mengü’nün işi yoksa yolunu buraya mı düşürsek?”

“Hayır, Haberci,” dedi Eros kararlılıkla, “hile yapmak yok. Bırak, Dişi ne istiyorsa onu yapsın. Bakalım hangimizi şaşırtacak?”

Herkesi şaşırtacak

Evren kapıyı açıp karşısında Dişi'yi görünce, "Ne o kız, rüyanda mı gördün yoksa sabah namazına kaldırmaya mı geldin?" diye takıldı arkadaşına.

Dişi bir karşılık vermeden Evren'in yanından geçip içeri girdi, pabuçlarını çıkarırken, "Başak sende kaldı, değil mi?" diye sordu duygusuzca. Evren başıyla onaylayınca, "İyi, alçak sesle konuş o zaman, uyandırmayalım kızı," diye ekledi.

"Gene ne oldu?" diye sordu Evren, kapıyı kapatıp Dişi'nin ardından endişeyle salona girerken.

Başak'ın, "Ne olmuş?" diyen sesi kendinden önce girdi salona.

Evren salonun ışıklarını açıp sabahlığının önünü abartılı hareketlerle kapattıktan sonra, "Ay anlatsana kız, çatlatma insanı," diye isyan etti. Kendini koltuğa bıraktı. "Sabahın köründe kara kaşımız kara gözümüz için dikilmedin herhalde kapıya."

"Yok, ondan değil," karşılığını verdi Dişi güçbela.

Başak, "Kötü bir şey olmuş kesin," diye yorum yaptı.

"Abartma lütfen," dedi Evren. "Hayır yani, en kötü ne olabilir?"

Dişi, “Sakin sakin içip tek başıma kafa dağıtayım dedim bu gece,” derken gözlerinden sicim gibi gözyaşı akıyordu. “Tan’la Kadir’e denk geldim Karaköy’de... Romanı okumuş Kadir. Gel beraber sandviç yapalım dedi herifçioğlu.” Hıçkırarak ağlamaya başladığından daha fazla konuşamadı.

“Anlamadım ben hiçbir şey,” dedi Başak, Dişi’nin yanına çöküp ona sarılarak. “Ağlama balım. Sen de bir şey desene Evren, öyle susup duracağına.”

Evren, “Ne diyeceğimi şaşırdım cidden,” dedi. “Sözün bitiği yerdeyim.”

“Ne oldu yahu, doğru düzgün anlatsana,” diye ısrar etti Başak.

Dişi yanıt vermek yerine ağlamaya devam edince Evren, “Ne olacak,” dedi öfkeyle, “çüklere gelmiş seninki, o olmuş.”

“Kes be!” diye bağırdı Dişi. “Doğru konuş.”

Evren irkildiyse de, “Ne var be?” diye karşılık verdi Dişi’ye. “Yalan mı? Kendi ruhunu miktiğin yetmiyormuş gibi bizim de kafamızı miktin aylardır!”

“Evren!” dedi Başak üzüntüyle. “Güzel konuş lütfen.”

Dişi, “Bırak, bırak döksün içini,” diyerek ayağa kalktı, gözlerini Evren’inkilere dikti. “Çüklere geldim ha! Sanki ben belamı aramaya gittim oraya.”

“Dostuyum ben onun. Güzel değil, doğru konuşmak işim,” diye karşılık verdi Başak’a Evren. Sonra Dişi’ye dönerek, “Oraya belanı aramaya gitmedin ama hiçbir türlü olmasa, en azından kâğıt üstünde bir çükün altında kalacağın belliydi. Illa kaşıyacaksın. Her şeyi kaşıyacaksın!” diye ekledi.

Dişi, “Dedi Bay Doğru,” diye lafı yapıştırdı.

“Bir dakika ya, çüklere gelmek derken sen...” deyip işin aslını nihayet anlayarak sustu Başak.

Evren, “Aynen öyle, doğru anladın,” dedi. “Ne yapacağımı, ne diyeceğimi şaşırdım artık. Hayır yani, hem anlamıyorum neden böyle serseri mayın gibi dolandığını, hem başına

bir iş gelecek diye korkuyorum.”

“Tabii, tabii, canım,” diye diklendi Dişi. “Başıma iş gelecek diye korkuyormuş, sen onu benim külahıma anlat.”

Başak, “Ay lütfen arkadaşlar,” dedi. “Biraz sakın olun.”

Evren, Başak’ı umursamadan, “Dinlersen anlatayım,” diye bağırdı. Dişi’ye doğru hızla birkaç adım atınca Dişi irkil-di ancak geri çekilmedi. “Âşıkсан otur edebinle aşkını yaşa, gerekirse tek taraflı yaşa ama en azından insan gibi yaşa. Yazacaksan da edebinle yaz haspa!”

“Sen de herkes gibisin, yazık,” dedi Dişi, tükürür gibi. Başka da bir şey demeden kapıya yöneldi. Kapıyı arkasından sertçe vurarak kapatınca Başak’la Evren yerlerinde sıçradılar. Birbirlerine keyifsiz keyifsiz baktılar.

Hobaa, ne oldu şimdi?

Haberci görünmeyen yüzü dehşet içinde, kafasını kazandan kaldırdı. Kaygıyla, “Efendimiz, gözünüzü seveyim, bir şey yapın,” dedi yalvarırcasına. “Gereksiz yere gerildi ortam. Dişi, Evren’in evinden çıktı, sabahın köründe tek başına sokaklarda yürüyor.”

“Bırak son bir kez adımlasın yeryüzünü,” dedi Eros düşünceli bir edayla iç geçirerek ama onun da bu kavgaya canının sıkıldığı belliydi.

Haberci, “Nasıl yani?” dedi. “Son bir kez derken? Yoksa Dişi’nin kendine zarar vereceği mi malum oldu, efendimiz? Zeus korusun, başka bir kötü iş mi gelecek başına? Tabii, İstanbul bu, evsizi var, hırsızı uğursuzu var, maganda kurşunu, alkollü sürücüsü, varoğlu var.”

“Yeter, Haberci,” diye terslendi Eros. “İçimiz şişmemiş gibi.”

Haberci, “Ben anlamadım ki...” dedi yardım bekleyerek.

“Anlayacak bir şey yok, Haberci,” dedi Eros hikâyenin başından beri görmediğiniz bir ciddiyetle. “Senin hikâye patladı. Özeti bu.”

Haberci, “O zaman,” dedi, “sizin uygun gördüğünüz son yaşanacak.”

“Olumlu tarafından bakmaya çalış,” dedi Eros. “Dişi bu gece Mengü’yle ya da başka biriyle aşkı bulsaydı, okuyucu hangi sonu seçeceğini şaşırarak, şey gibi olacaktı... tam boşalacakken...”

Haberci görünmeyen elini kaldırarak susturdu efendisini. “Anladım, belagati güçlü efendimiz, anladım,” diyerek kazana döndü. Önce koşar adım yürüyen, derken koşmaya başlayan Dişi’yi kaygı ve sevgiyle izlemeye koyuldu.

“Dişi’yi kendi katıma almaya karar verdim Haberci,” diye bildirdi Eros, bir yandan göz ucuyla kazanda iyice hızlanan ve sonunda sıçrayan Dişi’nin nereye kaybolduğunu görme-ye çalışırken.

Haberci, bu açıklama üzerine görünmeyen dilini yuttu.

“Aşka doyuracağım o biçareyi,” diye sürdürdü konuşmayı Eros büyükenerek. “Erkek nasıl olurmuş göstereceğim ona.”

Eros’un daha fazla konuşmasına fırsat bırakmadan kazandaki su dalgalandı dalgalandı ve tanrısallık falan takmadan, Eros’un çıldırtıcı güzellikteki endamına, en çok da o göz alıcı makyajına sıçradı. Ardından, artık titremeye başlayan kazandaki ufak bir patlamayla Dişi kazandan odaya fırladı.

Dişi’yi görür görmez bir yerde hata yaptığını ve sahneyi ona kaptırdığını anlayan Eros yine de bozuntuya vermemeye çalışarak duruşunu iyice dikleştirdi. “Kime baktınız küçük hanım?” diye sordu.

Dişi, “Hanım babandır,” dedi soluk soluğa. “Dişi’yim ben,

bilmez misin!” diye cık cıkladı. Tebaadan birine dönüp, “Sana zahmet, bir kadeh içecek bir şey getir misin bana?” diye ekledi. “Ağzım kurudu çok fena.”

Eros, habercisini sert bir el hareketiyle yanına çekip kısık sesle, “Hani bu bölüm, benim tek cümlelik vurucu sonumu içerecekti!” diye söylense de Dişi’nin girişiyle Mecnun’a dönen habercisi, onun yüce varlığıyla ilgilenecek halde değildi. Eros ne yapacağını bilemez halde döşegine çöktü.

Haberci, Dişi’ye yaklaştı, önünde eğilerek, “Merhaba Dişi,” dedi. Dişi kendisine kocaman gülümseyince görünmeyen eli ayağı birbirine dolandı. “Geçin oturun şöyle, soluklanın, belli, yorulmuşsunuz,” dedi, eliyle efendisine oturduğu döşekten kalkmasını işaret ederek.

“Bana mı diyorsun?” diye sordu Eros inanamayarak.

Dişi, “İyiyim böyle,” dedi. “Bir maruzatım var, onu deyip gideceğim hemen zaten.”

Haberci, “Nasıl arzu ederseniz,” karşılığını verdi. “Başımızın üstünde yeriniz var, söylemeye gerek yok.”

Dişi, Haberci’ye, “Sağ olasın,” deyip derin bir nefes aldıktan sonra, “Eyyy Eros!” diye seslendi.

Eros titreyen işaretparmağıyla göğsünü işaret etmeye çalışıp beceremeyerek, “Bana mı diyorsun?” diye sordu bir daha.

“Sana diyorum evet,” dedi Dişi. “Ey Eros! Madem sen anlattın hikâyemi baştan sona, e yani, sana düşer, bu son sözümü yaymak insanlığa da. Şiddeti yazarken, bir fiske olsun yiyip yemediğimi sorgulamayan aptal kulların yeryüzündeki... Sinsi gibi peşine düşecek mahremiyetimin, ayrıntılarıyla bu hikâyenin.”

Oturduğu yerden kalkmaya cesaret edemeyen ancak sahneyi Dişi’den geri almayı isteyen Eros, fıstık yeşili yastıklarından birine sarılıp kendini perdeleyerek, “Kendi düşen ağlamaz,” karşılığını verdi cılız bir sesle.

Dişi, “Ağlamıyorum zaten,” deyiverdi ama. “Ayrıca, sanma ki alay ettim diye kendimle... sanma ki benim, alay edilecek öznesi bu hikâyenin. Bil bunu ve sakın gevşeme.”

Eros oturduğu yerde anladım dercesine kafasını hafifçe salladı.

Dişi kaldığı yerden sürdürdü konuşmayı: “İştahları kabarcak akli uçkurundaki kulların var ya... Söyle bir zahmet onlara: Kiminle, nasıl, ne niyetle ya da ne şekilde seviştığım ilgilendirmez kimseyi. Bir şeyle ilgileneceklerse eğer, unutmasınlar iki kişilik olduğunu bu işlerin. Aşk iki kişilik, seks iki kişilik, ilişki iki kişilik. Bellesinler böyle, aramasınlar başka mana!

Bak sana diyorum Eros, eyy erkeklik sen anla: Erkek sen bil erkekliğini, otur oturduğun yerde, bak kendi işine ve çeneni kapa.

İster tek gecelik, ister ömürlük yaşarım aşkımı. On sekizimde de, kırkımda da. Kadınla da erkekle de. İstersem aynı anda bir-ikisiyle, hatta üçüyle. Kime ne!”

Eros araya girerek, “Bence de, sıkıntı yok yani,” diye yorum yaptı, Dişi’nin giderek yükselen sesinin verdiği tedirginlikle. Dizlerini altına toplayıp kucagındaki yastıktan da ayrılmadan, çaktırmadan döşegin öteki ucuna doğru kaymaya başladı.

“Ha, şöyle,” diye devam etti Dişi, tebaadan birinin getirip bir kadehe boşalttığı votkayı bir dikişte bitirip, doldurması için kadehi tekrar uzatarak.

“Tanga da giyerim, paçalı don da. İster alırım kılımı tüyümü, ister uzatırım. İster şortla dolanırım, ister açarım dekoltemi. Sormam kimseye!” dedi ikinci kadehi kafasına dikmeden önce. “İster otururum evimde, istersem çıkarım dışarı dilediğim saatte. Kim olursa olsun karşımdaki, ister arkadaş olurum onunla, ister oynaş. İster yavrularım, ister yavru kalırım. İster evlenirim, ister bekâr yaşar; tekeşli ya da ço-

keşli takılırım.

Bıktım, üç bacaklı kullarının her konuda ahkâm kesip durmalarından. Bıktım, kanunları hem koyup hem yalnız biz kadınlara uygulamalarından. Ama en çok, seksimi de aşkımı da bildiklerini iddia etmelerinden. Hepsini ve her şeyi, yaşamasını da yazmasını da ben kendim bilirim pekâlâ.”

Bu son cümleyle birlikte Eros hızını alamayıp döşegin ucundan gürültüyle yere düştü. Düştüğü yerde hızla yuvarlanarak döşegin altına kaydı.

Tebaadan güçlü bir, “Amin,” sesi yükseldi.

Dişi bir an durup soluklandı ve Haberci’ye dönüp “Nasıldı? İyi miydi?” diye fısıldadı.

Haberci, “Bir-iki küçük ek yapmanız iyi olabilir belki,” dedi Dişi’ye yaklaşarak. “Şurası eksik, şurası fazla diyen çıkacaktır mutlaka, millette laf çok nasılsa.”

Bunun üzerine Dişi kafasını sallayıp hiç düşünmeden devam etti: “İnsan ne ister güzel güzel yaşayıp gitmekten başka. Ama diyorlarsa illa biri muktedir olacak ve mutlaka söyleyecek sonsöz, kimse kusura bakmasın valla, o da ben olurum ha! Hadi bana eyvallah!”

Bu son cümlesiyle birlikte Dişi, kendisine içki koyan hizmetkâra işaret ederek şişeyi ondan aldı. Şişeyi ağzından sıkıca kavradı, Haberci’ye göz kırıp diğer eliyle küçük bir öpücük gönderdikten sonra kazana atladı. Dişi’nin ardından küçük bir şu şıptısı duyuldu sadece.

Tebaadan hınzırca bir, “Gene bekleriz,” mırıltısı yükseldi.

Herkes duyduklarından afallamış, kalakalmıştı.

Eros görkemli başını döşegin altından tedirginlikle uzatıp Dişi’nin sahneden çıktığından emin oldu. Döşegin altından ihtiyatla çıkarken, yerlerde yuvarlanmaktan darma-dagınık olmuş ipeksi saçlarını, elinin sarsak bir hareketiyle düzeltti.

İlk konuşan, “İyi çıkıştı fakat,” diyen Haberci oldu.

Kendi sonunu elinden kaçırmanın şaşkınlığıyla, “Nereye gitti acaba?” diye mırıldandı Eros. Kazanla arasına güvenli bir mesafe koyup sudaki görüntüyü görmeye çalıştı.

Biz bitti demeden biter mi sandın?

Eros, Haberci'nin yanına geldi ve kazanda, Dişi'nin Mengü'nün apartmanının bulunduğu sokağa yumuşak bir iniş yapmasını soluklarını tutarak, ses çıkarmaya çekinerek seydettirler.

Dişi sabah güneşinde bir an durup ayaklarını esnetti, üstünü başını düzeltti. Kendi kendine, "Yorulдум vallahi ama degecek," diye söylendi. Ardından elindeki votka şişesinden küçük yudumlar alarak, iki yanı ağaçlık yolda, "*Ben bal arısı gibiydim senden önce, bak pervanelere döndüm seni görünce,*" diye mırıldanarak sekmeye başladı.

Apartmanın önüne geldiğinde bir an, "Hangi zildi acaba?" diye yüksek sesle düşündü. Ardından, "Amannn, sen de!" diyerek bütün zillere teker teker, uzun uzun bastı.

Birkaç dakika sonra otomat açılınca Dişi, "*Sana gönlümü verdim ey nazlı güzel, seni almazsam gözlerim açık gider,*" diye mırıldanıp sırtarak kararlı bir şekilde içeri girdi.

Asansörün kapısını açarken, "Bence en üst kattı," diye mırıldandı ve asansör panosunda, üzerinde beş yazan düğmeye sertçe bastı. Asansör yavaş yavaş yukarı çıkarken, "Yapa-

mayacak bir şey yok,” diye telkin etti kendini. “Sana rüyamı göstereceğim diyeceğim. Tabii kısık sesle çünkü sesim kısıkken çok etkileyici çıkıyor, sonra da öpeceğim, bitti gitti. Ay-nen. Bu kadar. Net.”

Asansör beşinci katta durunca derin bir nefes alıp dışarı çıktı ve o kattaki kapının zilini aynı kararlılıkla uzun uzun çaldı. Duruşunu, üstünü başını düzelterek ve gülümseyerek bekledi. Kapı açılmayınca zili bir daha çaldı. Nihayet, yüzündeki yastık izinden yataktan zile kalktığı belli, yirmili yaşlarda, sarışın, yeşil gözlü, üzerinde sadece bir erkek tişörtü olan bir kadın kapıyı açınca bir an şaşırdı. İçinden, “Vız gelir bu kız bana, kim ki bu kız benim yanımda,” diye geçirdi. Kararlılıkla, “Mengü’ye bakmıştım,” dedi.

Kız bütün apartmanı, “Manyak mısın ya! Sabahın altısında ne Mengü’sü? Kim Mengü, Mengü kim?” diye inletince dili tutularak kendini merdivenlere attı.

Bir alt katta, daire kapısının önüne yığılmış erkek ve çocuk ayakkabılarına takılarak az kaldı düşecek gibi oldu. Gözleri dolarak üçüncü kata inen merdivenlere yöneldi. Üçüncü ve ikinci katları da koşa koşa inerek zemin kata gelince kendini sokağa attı.

Ağlamamak için sabah havasını üst üste birkaç defa kuvvetle ciğerlerine çekince göğsünde bir yanma hissetti. Elini göğsüne götürüp göğsünde küçük daireler çizdi yumuşakça. Ayaklarında tonlarca ağırlık varmış gibi yavaş yavaş yürüyerek apartmanın az ilerisindeki parka girdi. Girer girmez bir köpek bokuna basınca dudakları titredi. Elinin tersiyle burnunu silerek, en yakın banka zor attı kendini. Poposu bir tahtası eksik banka gömülünce bir hıçkırık kaçtı ağzından. İçki şişesini bankın yanına bıraktı.

Bipleyen telefonunu sırt çantasından çıkardı. Evren’den yedi tane mesaj gelmişti. Hepsinde aynı şey yazıyordu: “Affettim kız seni, hadi kahvaltıya gel.”

Mesaja bakıp buruk buruk gülümsedi ve gözyaşlarını saldı. Sarsıla sarsıla arkasına yaslandı, derken kafasını kaldırıp tepesindeki ağaca baktı. Bir dal çıtırdadı. Yüzüne düşen kırmızı buklelerinin arasından ağacın yapraklarına doğru, “Sen kim, Mengü’ye açılmak kim kızım?” diye mırıldandı. “Ha? Sen kim, Mengü kim? O tren kaçtı, kabul et.” Küçük bir kuş kısacık öttü sözlerini onaylar gibi. “Ya, di mi?” diye devam etti. Yapraklar da kuşa katılırcasına hafifçe kıpırdadılar. “Bir tutam gün ışığından utanmayacaktın kızım. Utandıysan da söyleyecektin salak! Artık, utanmasaydın ne olacağını asla öğrenemeyeceksin. Park köşelerinde tek başına ağlamaktansa, sabaha Mengü’yle uyanmak vardı şimdi, ah...”

Yapraklardan sonra yola hitaben biraz daha konuşmaya devam edecekti ki “Dişi?” diyen tanıdık bir ses duydu. Bakışlarını yapraklardan çevirince, Mengü’nün koşmaktan hafif terli, güzel yüzünü gördü. Üzerindeki çimen yeşili eşofman altı ve dar, beyaz tişörtle, alnına doğru hafifçe ıslanmış saçlarıyla sabah ışığında rüyalarındaki gibi görünüyordu.

Dişi dudaklarını ısırdı. “Duydu mu Allah kahretsin!” diye düşündü. “Rezilliğin daniskası...” Sesini çıkarmadan Mengü’nün ayakkabılarına çevirdi bakışlarını. “Görmezden gelirsem gider belki? Saçmala kızım ya. Allahım, ne diyeceğim şimdi?”

Dişi’nin hafif akmış lacivert maskarasının kirpiklerine verdiği hoş gölgeyi, ağlamaktan kızarmış yanaklarını, yanaklarında iyice belirginleşmiş çillerini, bakışlarından çekilmekte olan cesaretini gören Mengü, “Doğru mu duydum, Tanrım!” diye düşündü. “Tanrım! DOĞRU MU DUYDUM?” Daha fazla düşünmeden elini Dişi’ye uzattı. “Bana göstermek istediğin bir rüyan varmış,” dedi.

Mutlu sonları, kahkaha atmayı ve gülümsemeyi
herkesten çok hak eden güzel kalpli okuyucuya;
benden hiçbir konuda desteğini esirgemeyen,
bana hep arka çıkan annem, babam ve ablama;
ilk taslağı okuyarak beni cesaretlendiren
Mehmet ve Erdi'ye; yazarken lıkır lıkır içtiğim
İngiliz çayları için Kerem'le Ceren'e; eşlik eden
şarkıları için David Bowie ile Cem Adrian'a;
yıldırıcı karpizlerime katlanan Erbil'e;
son zamanlar ve en çok da Dr. Sema'ya
benim en içten muhabbetimi
hem de teşekkürlerimi ilemek isterim.

*"Tanga da giyerim, paçalı don da.
İster alırım kılımı tüyümü, ister uzatırım.
İster şortla dolanırım, ister açarım dekoltemi.
Sormam kimseye!" dedi ikinci kadehi
kafasına dikmeden önce. "İster otururum evimde,
istersem çıkarım dışarı dilediğim saatte."*

Kurt gibi acıkmış libidolar ve
durup durup çoğalan arzular,
affedersiniz ama, çeke sündüre aşklar...
Eros, dünyayı izliyor, hıncır ve güzel,
dilinde göğre uzanan çiller.

Durmadan Leyla, yarım kafiye, hafif
terbiyesiz ve kırık bir fars. İsmi lazım değil
bir dişinin seyrü sefer zamanları. Sarmaş salaş
uyuyan ve uyanan kahkaha.

Aslı Tohumcu, yol üstündeki erkek sürülerini,
ahlâkın hıncımlarını tuhaf bir rüyayı
anlatır gibi anlatıyor.

